

મજમુએ નશા ચેહ

દીવ મોક્ષાઈ શેખ શાહકઅલી કંદહરશાહો રહા હુ.
ભાગ પહેલો.

એની અંદર પંદર નશીડતો છે ખાસ કરીને મુમીનીન
ભાઈએની ફરમાઈસથી નીહાયત મેહનત અને કોશીશના
શાત છપાવી તય્યાર કરાવનાર મમલુક ખાકશાર
મુલ્લા એહમદહુસેન મુલ્લા અબદુલઅલી કોઈ
જગ્યાએ ભુલ જોવામાં આવે તો સુધારી
શવાળમા દાખીલ થાશે. અને પરા
પછી ખાકશારને દુઆએ ખૈરથી
સવાળમા દાખીલ કરજો.

તા. ૧ મુહર્રમીઝ હરમ સને ૧૩૩૩

આ કીતાબના સરવં હુક ગુજરાતીમાં ગ્વાંબીન રાખ્યાછે કોઈ સાહેબે
છપાવી તુકશાનમાં પડવું નહી.

એક નંગ મંગાવવી હોય તો પોસ્ટેજ ટીકીટો મોકલી આપવાથી
મોકલવામાં આવશે.

મલયાનું કેકાણું—રચનાર તથા પ્રસિદ્ધ કરનાર,
મુલ્લા અહમદહુસેન—મુલ્લા અબદુલઅલી
મંદશોર (માલવા) અને દાહોદ (પંચમેહલ).

સંવત ૧૯૭૩

સને ૧૯૧૭

આકૃતિ ૧ લી

પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત રૂ. ૦૧ પો. ૦)-

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૫૧૫

વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ માન્ય છે જાણીએ

વિષય ૫-૧૪

મજમુએ નશા પેહ

શબ્દદી વ મોલાઈ શેખ શાદકઅલી કહદશસાહેબે રહા હું.
ભાગ પેહલો.

એની અંદર પંદર નરીહતો છે ખાસ કરીને મુમીનીન
ભાઈઓની ફરમાઈસથી નીહાયત મેહનત અને કોરીશના
શાત છપાવી તખ્તાર કરાવનાર મમલુક ખાકશાર
મુલ્લા એહમદહુસેન મુલ્લા અબદુલઅલી કોઈ
જગ્યાએ ભુલ જોવામાં આવે તો સુધારી
શવાબમાં દાખીલ થાશે. અને પરા
પછી ખાકશારને દુઆએ ઐરથી
સવાબમાં દાખીલ કરજો.

તા. ૧ મુહરરીલ હરામ સને ૧૩૩૭

આ કીતાબના સરવે દહ ગુજરાતીમાં સ્વાધીન રાખ્યા છે કાંઈ કાહેલે
છપાવી નુકશાનમાં પડવું નહી.

એક નંમ મંગાવવી હોય તો પોસ્ટેજ ટીકીટો મોકલી અપવાથી
મોકલવામાં આવશે.

મલવાનું ઠેકાણું,

મુલ્લા એહમદહુસેન—મુલ્લા અબદુલઅલી
મંદશોર (માલવા) અને દાહોદ (પંચમેહલ).

મંવત ૧૯૭૭

સને ૧૯૧૭

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૧૦૦૦

કીમત રૂ. ૦૧ પા. ૦)~

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ એકાદમી

અમદાવાદ

ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

૭૫૧૫

મજમુએ નશા ચેહ.

તશનીફ શેખ શાહકઅલી.

ખીસમીલ્લા હીરરહમાં નીરરહીમ.

- ૧ શાહશુર ફરમાવી ગયાતે લીખ હીરદાની તખતીમા
ખેર ને ચાહે તો ખેર નથી કંઈ આ દુનયાની વિનતીમાં
પેઢા થયા જે મુખ પીશાશે આખીર મોતની ઘંતીમાં
ધીયાન ખુદાથી રાખજે વાહલા પડતીમાં ને ચહતીમાં
યાદ ખુદાની કરસે બસર જે તેહને ખુદા વીશરશે નહી
મરશે અગર સેંહશાર વલેકીન લોગ ખુદાના મરશે નહી
- ૨ મરી ગયા વો લોગ કે જેહના મરા પછી ના નામ રહયા
આવીને આ દુનયામાં તેથી ઉકળાના ના કામ રહયા
નીકલાયા માના પેટથી તેહવાં ચહાંથી કચ્ચા ખામ ગયા
મોતના કરવા પીઆલા પીને પચતાવાના દામ ચહયા
એહવા હઝારે લોગ ગડા છે આ ઘરતીના ખાહામાં
આકીલ હોએ તો ચેતજે વહાલા ઉમર ખાકી દારામાં
- ૩ ખુદા બગેર અઝ ખીલકત છે તે મોતના સરવે નીસાના છે
મોતના વાસતે રખયે શખને આ ઓતાર મા તાના છે
ઝેહર મિલુછે સહદમા ચહા કુન એહમા અપને થગાનાછે
કુકી શખને દસે છે વાહલા કાલા નામ ઝમાના છે
થોર હંસાવી બહોત રૂલાવી ખેલ થગોના ખેલે છે
એહવી દુરંગી દુનયાની દીવથી કોઈ ના હર ગીઝ મેલે છે

૪ જે કોઈ ખુદાના લોગછે તેહને ખુદા શીવા કાઈ ધયાન નથી
આવા અગર ઓતારે મનખમા એહવા મનખ ઇમકાન નથી
તેશેળ ઓલીઆઓની નઝરમા દુનયા ધરાધર હાન નથી
મરવુ છે જીવુતે દોગોનુ મુવા જે કોઈ ઇનશાન નથી
દુનયામાં આવા દુનયા ન દેખી એહવા સતના ઘેરા છે
મુવા નથી વો જેવા દાઇમ જન્મત અનહર દેરા છે

૫ પરથમ પેહલા ખુતાલીળ ન કુવંરઅલી છે નામ નસર
હાહા નળીના જમાઈ ખાસા ફાતીમા દુલહન ના સોહર
કહો જોહોત તો એક કરત ધરતીને ગગન એહવા જોરઅવર
દુનયા થઇ તેહના વાશતે પેદા કરી નઝર ના દુનયાપર
સેરે ખુદાયે દુનયાને મુકી એવી કોઈશી મુકાશે નહી
મગર અઇમ્મત ફરજંદ એહના ચેથી કમકર્મ થાશે નહી

૬ બાગે અવાલીમા એક દીન થા લીખે છે રાવી સેરેખુદા
હાથમા પાવડો લઇને પોતે ઝમી ધરાધર કરતાથા
ખુષેના એક માસુક અરબમા હુશનમાથી મસહુર બજા
ખુષેના જેવી બનીને દુનયા મોતી રતનના ઘેનામાં
આવી ઉભી રહી પાશ વશીના બોલી એ સાન હાડની
દુનયા છું મને પરનો શાહુખ શોંપુ ખજાના કાડની

૭ તીવારે બોલા વશી નળીના એ દુનયા કઇ શરમ તુખા
કહો ડો મરદો કરીને તુયે સરવેને આખીર કીદા ફના
ટલાક દીદી તરન તુને મેં હવે પરનવુ નથી રવા
ખાક છે તારા ખજાના ઉપર ધુંદ મરદ તારા જેવા
દુનયામા ગરહોત ભલાઈ ટલાક હેદર દેતા નહી
વશી નળીના ઇતલી પડેલી માલને ઝરથી કરતા નહી

૮ લિખે છે રાવી નીપટ અજળ થઈ અલી વલીની ફઝીલતથી
હજાર વીગા ઝમી ખેરતા પોતે અપની કુબ્વતથી
ખજૂરી તેમાં બોઇને દોલત પેદા કરતા મેહનતથી

ખરચતા દોલત ખુદાની રાહમા બશ છે એહની હીમ્મતથી
તરશય વરશની ઉમરમાં પોતે ઝરદાને હલવા ચાખા નહી
જવના આટા લુખા શીવા કઇ ઝખાં ઉપર ફાકા નહી

૬ એક પિતારી લઈને તેહમાં જઈનો આટો ધરતાથા
લુખો આટો ધરી પીટારી ઉપર તાલુ જરતાથા
તીવારે એક કુશીયે પુછુ ચોરથી આપ સું ઠરતાથા
જઈનો આંટો ધનો છે શયતો ઇતલુ શીપર કરતાથા
કહયું વશીયે ફરજંદ મારા ધીને ખાંદ મીલાવે છે
જહું છું તાલુ તે ખાતીરમેં અલીને લુખું ભાવે છે

૧૦ સેહરદલાહીલ મુઅઝઝમ અંદર ખરચતા પોતે પારવના
હશન નુશૈન ને દીરહમદેતા જોહદથી જેકરતા પેદા
કેહતા જમારો શખ શાઇમને એ ટાહાના શેહઝાદા
મુનાદી બેવે શેહઝાદાના કુફા અંદર પ્રીરતા થા
રશતે બ રશતે દલકારીને મુનાદી ધરધર શમલાવે
જમન અલીનુ મુખાહ છે શખને હશન હુશૈનના ધર આવે

૧૧ મશહદમાં અજનબી મુશાપ્રીર એક કોઈ ગામથી આવોથો
હુશૈનના ધર ટરેહ ટરેહનુ જમન જમી પાછો વલો
સેરે ખુદાને કીબલા અંદર દેખા ફાંકે છે આટો
રીક્ત તે મીશકીનના દીલમા આવી તે ખાતીર દોરો
બોલો હુશૈનથી શાહબ જમનદો એક દુરવેસ ખુદાના છે
કીબલા અંદર ફાંકે છે અટો વીશતર તેહના પુરના છે

૧૨ હુશૈન ચે આમુની ઝખાની આંખોથી આંસુ ટપકાવા
કહયુ છે વોહ દુરવેસ નખીના ભાઈ હમારા છે ખાવા
અલી ખલીફા કહે છે તેયે છે દીનને જેયે જમખાવા
ફાટા પેહની આટો ફાંકી ખીલાવા શખને પેહનાવા
રોયો મુશાપ્રીર બેખુદ થઇ આ દેખી અલીની શીરતને
શુન્ની આલમ જમીયે આ લીખી અલીની ફઝીલતને

૧૩ અલીની આલી આતના ઉપર શું શું શદમા ગુઝરા છે
 દુનયાની જે સુરૂવતીથી દીલના દુકરે દુકરા છે
 માઉયો ખાગી દીકરો હીંદનો ઝીનાનો જેહના સોહ રાછે
 રાજ દગાથી લીલા અલીના આગમા આખીર ઉતરા છે
 દુનયામા જે હોતી બલાઈ ઉમચ્યા હાકીમ થાતા નહીં
 વરી નખીના દુયા લઈને આ આલમથી જાતા નહીં

૧૪ ઈબને મુલજીમ લઈ કેહ્યા કુટામાનો યાર નશર
 ખુરો કેઈ એહવો થયો ન થાશે આ એતાર બસર અનહર
 ખંજર જેહર પીલાવી કીદો ઝખમ વોહેદરે શફ્ફર પર
 કુઝતો વરખીલ કઆખા કહીને ગીરા ઝમીં પર સેરે ખખર
 અરસને કુરશી જીનો મલઈક શખ ફરયાદ પુકારા થા
 નમાઝ પડતા મોલાઅલી ને કીબલા મા જીવારે મારા થા

૧૫ ઝમાનામા જોહોત મયા તો હુશૈન ઉપર કરત મયા
 જેહર ન દેવા દેત હશન ને જેહરથી પોતે હરા થયા
 ફતહ કરત ન યઝી દીયોને શુતમના જેથી પુર વહ્યા
 શુની સકીશતા અહમ્મતોની જીગરના ઉપર દાગ રહ્યા
 ખુદાના ખાશા ઉપર શું શું ખુરાઈ ગુજરી ઝમાનાની
 જમાનાથી જે ખેરને આહશે નીપટ છે તેહની નાદાની

૧૬ ઇમામ તૈય્યબની મેહનતથી શરવે મેહનત કમતી છે
 પહાર થઈને પરી મુશીબત ખીજ મુશીબત કમતી છે
 ખમ થઈ ગરદનયે હમ ગમથી ગોયા ખુરજની ચમતી છે
 કુફરની થઈ તે દીનથી ચહરતી દીને નખીની નમતી છે
 આયા જીવારે શુરજ હકીકી ઇમામ તૈય્યબ પરદામા
 શહી થયુ લાખેર છે દુનયા હર આકીલ નાહિરદામા

૧૭ ઇમામ આખીર સહીદ પોતે રમઝે સહાદત કરતા થા
 ઉતરજ લઈને છુરીથી તેપર ઝખમ હમે સા કરતા થા
 યે હીકમતમા હુદુદ શરવે હેસ્ત અંદર ફિરતા થા

ધખને મહ્યનથી જઈ પુછો હુકુમમાં ચે ચડતા થા
મોલા ધખને મહ ચન ચારો ફેલ ધમામમા હીકમત છે
રમઝ કરે છે છુરીથી ઉતરજ મીવાલ માહરી શહાદત છે

૧૮ ધમામ તૈઅયખ દીક્લથા તિયારે શોંપી એહને ધમામતને
નશના લેલથી વાકીફ કીદા શખ મુમીનની જમાઅતને
કેહતા આમીર સહીદ હું છું ધું ધું ધું મેં સહાદતને
મુલક મુલક ને જાઝા ધરોમા લખીને નશની કીતા બતને
એમ ફરમાયુ હરકામજમા પોતે નશના કલામો મા
ધમામ તૈઅયખ દીકરા મહારા ધમામ છે ચે ધમામોમા

૧૯ મીશરથી મોલાના આમીર ચે પુરાના કપડાનો ટુકરો
સરીફ હેદર સાથે યમનમા હુરરતે મલેકા ને લેજો
દેખી પુરાનો રમાલ બીબી બે ખુદ થઈ માતમ કીદો
કહ્યુ કે છે નજીદીક શહાદત આમીર શાહેબની લોગો
હુઆત શખને કપરૂ દેખાવી લેલ બતાવી રોવારા
ધમામ તૈઅયખ ઉપર નશ ના કાગજ શખને વન ચારા

૨૦ હાઝીર મુજલીશ ગોર કરો કોઈ હીકમત છે આહીકમતમા
હુદેદે હઝરતે આમીર ઉપર સ્પરશ છે બીબી હીદાયતમા
ઉતરજ ઉપર છુરીને ફેરી કોઈ ન શમજા હીકમતમા
બુના રમાલને જોઈને બીબી શમજા બશ છે કુરબતમા
ઝીજબલામા જઈને શખા તું મુજરો કરજે વો તુરબતને
હુઆત જે ચે ઉથાવી કાઅમ કરી ધમામી દાવતને

૨૧ વા કીઓ મોલાના આમીરનો લખે છે રાવી એમ વહલા
શવારી નીકલા એકદીન આમીર નબી વશીના શુલ લાલા
ગીરો નીઝારી મીનારા પરથી હતો મીનારો તીયાં આલા
શવારીના શખ શવાર પેદલ દેખવા ખાતીર વહાં આલા
કુરશત દેખી નીઝારીયા શખ આવી ટુટા એક કલમ
છુરીથી મોલાના આમીરને ઝખમી કીદા હાએ શુતમ

૨૨ ઇમામ તૈય્યબ તે અરશામા તજી મીશરની ચરહારી
ખીલાહે મગરીબ તરફ પધારા વકતની જોઇ લાચારી
જોસે નસીની કીદી ચખથી દેખી નીકાકની આઝારી
હથી છે તે દીનથી આ જગતમા ચતરની રાતની અનધારી
મિશર થયું અંધારૂં યકા યક સું છે અજબ અંધારામા
ચીધારા દીની શુરજ તીયાં થી લેલી હુદુદના તારામા

૨૩ અબદુલ મજીદ થો બાઇ ચચેરો ઇમામ આમીરનો યારો
હવાલો કશરની હાવતનો મુસતોફા કરી શોંપો શારો
નીમક હરામ થયો વો જવારે દીનને દુનયામા હારો
નીમક હરામોનુ બી બલુ કઈ થયુ છે કોઇ દીલમા તારો
સુર કેહતોથો મુખથી ટેયબ ઇમામનો ના ઇમખું
જાક કીબરની ચઢી તીવારે કેહવાલાગો શાહબ છું

૨૪ ઇમામી હાવો કરીને અબદુલમજીદ જલ્લી ફના થયો
એહના પછી એહનો દીકરો ઝાફર અજબ પરો તે પર શહમા
કતલ કરી ચંદાશ ના અનહર વઝીરયે તેહને નાખો
ઝાફર પછી એહનો દીકરો ફાઇઝ થયો તે તીફલી માહી મુવો
ફાઇઝ પછી એહનો બાઇ ચચેરો આઝીદથી અંજામ થયો
મોજીઝો તૈય્યબ ઇમામનો આ દુસમનનુ ન નામ રહું

૨૫ શુલેહીમ્યત ખીખી પછી હુઆતો થયા ઇમામી ફરમાનથી
ઇમામી તૈય્યબની હાવતપર થયા તશહદુક દીલજનથી
જુરાયા આલમ દુખા હુવાને મજીદીયોના દુકાનથી
શુકર છે કાશીર હર સાકીરનો યે લોગોના એહશાનથી
મુશ હફે રખછે ઇમામ તૈય્યબ જલલ હુઆ તો મોહુ કમ છે
મુશ હફના ચુંબવા અગારી જલલનો ખોશો અકદમ છે

૨૬ હકીકી શુરજ ઇમામ તૈય્યબ હુઆત તારા રોસન છે
કુદશના માલો ઇમામ તૈય્યબ હુઆત કુદશી શુલશન છે
અજલ નાશીર છે ઇમામ તૈય્યબ હુઆત શીરના મખજન છે

ખુદાના મશકન ઈમામ તૈય્યબ હુઆત એહુના મશકનછે
એક મીલા છે બીજામા આવી ચે જેમા જે વશલ કરે
ઇલમની થઇ તેહની સુરત હાશીલ બાકી ચે છે અમલ કરે

૨૭ તકવા છે નેક અમલની કુચી તકવા ખેરનો છે પાયો
તકવાની છે તોબા નીસાની તોબા તકવા છે માયો
ઇલમના સોદામા દુટો નથી જે નહીંલે તે પચતાયો
નીકલોથો માંના પેતથી તેહવો મતબ ખોટયો કંહવાયો
આ કાલીબના બાઝાર અનદર શુરો થઇને કમાજે તુ
જમેતુ ખાતુ લઇને અપના વતન કહીમમા બાજે તું

૨૮ ઉમરનો શુરજ દુબશે તિયારે ગોરની રાત છે અનધારી
રોસની નેકીની લઇને બાજે ઝલકશે તેથી કબર તારી
મોતના આયા આગે જે કોઈ મરે અજબ તેહની હુસયારી
જીવને તુ આબાદ કરીને જીસમની કરજે મશ મારી
કરજે તુ એહુવો ઝીનદગી અનદર જીસમ કબરમા હુઆ કરે
જીવ નિકલતા જીસમથી યારો નુરનો સોલો થઈને ચઢે

૨૯ એબ ભરી છે ખલકત અકબર એબ તુ પોતાના બે જે
ખુરી અશકની લોંકીને દીલમા લોહીના આંશુથી રોજે
તોબાના ખાલીથ પાનીથી તું મેલ ગુના હોના ધોજે
કરે બદી જે તારા ઉપર કરીને નેકી બદી ખોજે
બાકી ઉમર છે તેહમા એદીલ તું ખરીદી કર આ વશા નાની
કમાશે એહુવું કે ખોટ નહી રહે આગલ તારા ઝમાનાની

૩૦ નીચાને ઉંચા શરવેથો કરજે તવાઝો દીલની શકાઈથી
માંજજે આરશી દીલની હરદમ વાહલા દાગેરિયાઈથી
લલુ ગુમાન લલાઈ છે તુ મત ગુઝરે ચે લલાઈથી
ગીબત છે મૈય્યત લેહમનુ ખાવુ વેગલો રેહુ ચે ખુરાઈથી
તકબ ખુરી સેટાન નોછે કાંદો ચે કાંદામા બાજે ના
કશુર અપનો શમઝી ને તુ કબર ઝખાંથી ખાજે ના

૩૧ અખાંથી કહેવું શેહલ છે લેકીન અમલનું કરવું છે દુસવાર
અખાંથી કહેતા અમાના ગુઝરા હવે અમલ પર થા તૈય્યાર
જીશમથી લેશે જીવનીકાલી મોત ના પીયાદા ને અશવાર
એકને માટી માટી કરશે બીજા નો હાશીઝ કીરતાર
આ હીરદાની લલી અમીશી ઘાંશ હવાનો ઉખાડી ને
કુલ અમલના બોતુ દેખી અજબ કશવી ખારીને

૩૨ અમલ હશે જે ખુદાના ખાતીર તેહમા તકાવુત પરશે નહી
એકના આપશે દશ વો ખુદાચારજની કદર વીશરશે નહી
ધુંવ્વા મીષલ છે ફેએલે રીયાઝ ધુંવ્વો હરગીઝ ચડશે નહી
ખુદા શીવા જે ધારશે બીજા તેહનું કામ શુધરશે નહી
કરયે તે કરયે વાશટે રખના બીજાની શું પરવા છે
હમેંતો યે શમઝા છે બીજા શમઝા છે તે બેજા છે

૩૩ સરીઅતુલ મુશટફા ચમન છે વોઈબદાઈ ગુલીશ તાંને
કુદશના આલમથી યે રવાં છે કુદશી દરયો એહશાનનો
ખઝીર યે પીદો જેવા દાઈમ યે છે ચસમો એહવાન નો
શીવા સરીઅત ખેર નથી કંઈ ખેર છે એહમા ઇનશાનો
બીજા નબીની જુમલા સરે પર છે આમુરની શર શાઈ
થાએ છે જેમ કમ શુરજ આગે તારાઓની રોસનાઈ

૩૪ તમામ આલમ કુદરશતાં થુ તેહમા નબીની નુબુવત થઈ
ઝોર કુદરનું હતું નીહાયત નબીને તેથી મેહનત થઈ
કુવ્વત જીવારે આવી અલીને પછી નબી ને કુવ્વત થઈ
ગીરા અમી પર કંઈ કુદશરો ઉમી તીવારે શરીઅત થઈ
નબી સીવા કોઈ ખમે મુશીબત સરે ને કાઅમ કરી શકે
અલી સીવા કોન પછાડે દુસમન નબીને હાકીમ કરી શકે

૩૫ શીધારા જીવારે આલમે ખાલા ઉપર ચહાંથી નબી વશી
અઈમ્મતો યેસી હીકમતથી અહીર કીદા દીને નબી વશી
દુઆતો યે યે ટરીક ઉપર કરી સરેહ આ ખાલ શહી

બયાન કીઠા અયમ્મતોની શનદ મુવાશીક અમરો ન કી
કરે બસર જે સરે ની ખીદમત તેહમા નહરગીઝ ખામ રહે
શરે જહાં લગ રહે વહાં લગ તેહના ખાકી નામ રહે

૩૬ બસરમા વો છે બસર કે જેહને નીપત ખુસી હોએ મરવાની
ખુવાહીસ હોએ તે સખશને યહાંથી આલમે ખાલા જાવાની
હરગીઝ તેહને બસર ન કહેયે ફરીસટા કહયે ફહાની
મેહર કરીને જીશમાની પરજીસમાની થઆતે નુરાની
એહવા કરમની શીપ નાહુરને જુર રીઝવાની કહયે
એહવા મયાના માહે અતમને રવા છે શુબહાની કહયે

૩૭ મુંખ એહવા કહાં તલની દખલદે માલને ઝરને શીના મા
ફેઝના દરયા દેખી ને તેહના લરજો પોહયો દરયા મા
અતાના લોગને ગીનયે જીયારે ગીનાએ પોતે એકતા મા
શરતાલા મા હુનયા ફનાથી જો ન યે હોતા હુનયામા
આ એહશાન ના શાહેબને ઝર કહયે ખુદાતો બરબાથા
બલકે ખુદાઈ હેકલ અનદર પરવરી ખાતીર ઉતરાથા

૩૮ ગોષે કુતુખ કઈ દેખા લેકીન એહની ગરદને ન પોહયા
કરીસમાને એ જાઝ શુનાથા તેયેથી આંખે દેખા
તુમારી રોસની થાએ ને આંલમ વન ખુસી આવે જોવા
યકીંછે તે દાઈના ખાતીર યાશ પછી વરશાત થઆ
ખુસકી તરીમા યાદ કરે જે મુસકીલ તેહની દુર કરે
હાઝીર થઈને તે મુમીન ને ખાતીર ને મશરૂર કરે

૩૯ કીતના હમારા હુસમન કહછે શખછે કીના નોં દુખયાં
કુખો ખાશોબનો અજાઈબ નથી કરામતનો ઇમકાં
હમેં તો નથી બોલતા લેકીન લાચારી નીછે ખુરહાં
કહાંથા રાજીતુમેં કે કુખો બની ને ઝહીર થાએ અર્થાં
જમારથી કુખો શુર થયો તેહીનથી તુમેં પામાલ થઆ
કરામતો કઈ કઈ છે ઝીયાદા હુસમન ખસતા હાલ થયા

૪૦ ઝંકીના એ ફરઝંદ હુમા થું યુશુદ ફેઝ ન અખરે રવાં
બદરના બહરના લુ લુએ મકતું નજમે હુદા મુસકીલ આશાં
જનમની એ તારીખના મેમુન મલક શઆદતના શુલતાં
કરમની ખાનના ગોહરે મખજું કુદશી : શીયમના એ રીઝવાં
આજની રાતે આપ એમોલા આલમે ઉકખા ચાલાથા
યે બાઈવથી હમારા દીલ મા ઘના તેખીલા શાલાથી

૪૧ યાદ કરીને રોએ છે હય્યુ યુશુરી આપની શુરતને
જીગર જલે છે ઝીકર કરીને આપની મેહરો સફકત ને
ફરા મોસી એક લમહા નથી પરધા પોશી હુરમતને
આંખથી વેહ છે આંસુ હરદમ દેખી મુકદ દશ તુર બતને
બદલ તુમારા મરતા હમેને તમે એ શાહબ યહાં રેહતા
કરમ ફઝલના દરયા દાઈમ હમેશા હાથેથી વેહતા

૪૨ બારી તઆલા નખીવશીને અઈમ્મતો નીહુરમતથી
ઉકુલ ઇબદાઈયત આલાતે શરવેની સફાઅતથી
નજમુલ હુદાને કરતુ મુસરફ તારા હુજુરી તલઅતથી
યુસુફને મસમુલ તુકરજે વો ઇબદાઈ ખીલઅતથી
ઇમામ તૈય્યબની હઝરતમા રોખડ એહના વાશા કરે
વો શરવરના ખાશાઓમા નજમુલ હુદાને ખાશા કર

૪૩ અબદેઅલી છે ખલફ ગીરામી યુશુફ મીશરી અનવરના
બદરલ હુદાના પોતા શામી દીકરા તૈય્યબ શરવરના
ઇરષ છે જેહને તાજ હુમામી નાઈબ સાકી કેશરના
પ્રીદા છે જેપર ખાશને આમી નુર છે નયરે અકબરના
રોઝે અઝલથી નુર તજદલી ખુદાના એહના મુખરામા
દાખીલ થાએ છે યેબાઈવથી જીનો મલાઈક મુજ રામા

૪૪ જાત ખુદાની હમ જાતોના ઝુહુર એહમાં શુખહાન છે
અમન છે હર એક કમાલતોના લફૂન્ની ઇલમના ખુશતાં છે
એબ છે એહલે નજબતો ના બારીસ જેહના એહશાન છે

ઈલમ ખુદાની ઇબદતોના દુનયાથી રોગીરહાં છે
તારીકે દુનયા એહવા ન દેખા દુનયા ઉપર નઝર નથી
શીકર છે દાઘમે ઉકળા અંદર ઉકળા શીવા કંઈ ફીકર નથી

૪૫ શેકુલહુદા જે શખખ લકખ છે કુફરને લઈ બરખાદ કરા
તખતનસી થઈ દીને નખીના કીસવરને આખાદ કરા
ચસમએ હેવાનના પાનીથી સરવે મુઅય્યદને ઈઝાદ કરા
ફલક જે જેહને ગરદીશશી ના સાદ કરા તેહને સાદ કરા
એહશાન એહવા કોઈથી થયા નહી આ દુનયાની ખીલકતને
કુરખાન થાએ છે એહલે હીમ્મ સખ દેખી એહની તુરખતને

૪૬ કોન કરે તેહરીર ફઝલ આઈ રતન ના વાહલાના
ફરીસતા છે જશમાની હેકલ અનદર આલમે ખાલાના
શીપ જશમમા મોતી છે જે ઇબદાઈની માલાના
જોતને જોઈ છુપે છે શુરજ એહવા છે વો ઉજવાના
શાદકઅલી એહવા મોલાનાની ઉબુદીયત મા હુમામી છે
પાર હયુલા થાવા મરકબ એહની હકીકી ગુલામી છે
તમામ

નશીહત ખીજી

૧ સુનીલે દીલના કાનોથી તું હીકમતની કહાની ને
ચિતારીલે જગરપર સાદ ગુરની આ ઝખાની ને
ગુનાહોપર નીકાલી આંખથી આંસુના પાની ને
કરાકર બંદગી બાહીર તું ખાતીન ને પીછાની ને
જવાંની ગઈ ને દેખી તું જે ગડપનની નીસાની ને
હવે હુશયાર થઈ દુનયાથી લઈલે દીલને તાની ને

૨ જવાનીમા ને ગડપનમા ન હરગીઝ મોતને બુલો
હતા કંઈ નો જવાંનો આ જહાં ફાનીમા એ લોગો
યકા યક તે ઉપર તકદીરયે આવી કરો રોલો

વો સખચે નો જવાનીમા કરો કખરોમા જઈ વાસો
હઝારોપર આ નોખત મોતની હરરોઝ શુઝરે છે
અયાને જોઈને એ દીલ તું કેમ ઇખરતને વીસરે છે

૩ નીપત હુશયાર દેખા કઈ ખસર દુનયાની ખાખતમા
અકલ મંદીમા યકતા થા નીહાયત થા હરાફતમા
ઉમર અકસા તલક શમઝા ના થા એક તીલ દીયાનતમા
વોચાખી મોતને કેહવાયા મૈયતની જમાઅતમા
કયામત લગ કખરમાં શું નકો કરશે ખેખરહારી
ધના પસતાશે દેખીને ફકત દુનયાની હુશયારી

૪ રસુલુલ્લાયે ફરમાયું છે અપના ખઅઝ ખુતખામા
મુકરરર વો ખશર ધાયો છે આ આલમના ધાયામા
કરે શામાન જે કોઈ મોતનો ચેતીને દુનયામા
મલે જઈ સર ખરૂ થઈને ખુદાથી દારે ઉકખામા
હયાતીમા તુ શમઝી લે શમઝવાને તું આયો છે
આકેદે જશમથી છુટીને જ તું ગરચે ધાયો છે

૫ જે કોઈ આયા તે જાશે પન જેહવું કરસે તે કહેવાસે
ખદીની યાકે નેકીની હશે શુરત તે દેખાશે
વો દીન બારી છે જે દીનમા તું જઈ તુરખતમા ધંકાશે
શખાહત ખુશનુમા તારી મીલી માટીમાં મં જાશે
શરેલી હદદીયો આખીર પડી રહેશે કખર નીચે
એહવી આ ખશતા હાલીથી ખીરાદર આંખ મત મીચે

૬ ખુદાનુ અદલ છે કાઈમ લનીશ વોહ કે જે ખોઈશ તું
હયાતીમા તદાફક કર નહીં તો જખાને ખોઈશ તું
હશે મત કોઈ મોમીન પર હશેથી ખહોત રોઈશ તું
ગમે તેહની તું કર ગીખત ખશ એહના પાપ ધોઈશ તું
ઉપારી પાપ મતતું ઓર ના ગીખતના કીદેથી
ન ઝાએકર અમલ મુમીનની તું હુરમતના લીદેથી

૭ ન કર કમતી તું સુમીન થઇને સુમીનની મુહુબ્બતમા
નીપત દીલને તું કર ગર દીદ હરમુમીનની ઉલક્તમા
હકીકી લાઈ છે શરવે તમે ઇમાનની નીશબતમા
બુદા છે પન ગુનાઓ એક અરવાહોની શુરતમા
મુહુબ્બત એહલે દીનની નીત દીયાનત પર દલાલત છે
છુપા ઇમાન પર મુમીનની ઉલક્ત બશ થકાદત છે

૮ ચમકપાનો ને લોહમા છે નીહાયત ચકદેલી અહીર
તનાથે એક બીજની તરફ છે દોશતી વા પ્રીર
તીમજ શોનાને પારામા મુહુબ્બત છે અજબ નાદીર
અગર ચેબી મિલે તો નહી બુદા થાશે વો તે ખાતીર
આ ચારો શેયમા જે મા નીંદ અઝલ થી છે મલન શારી
એહવી શીરત કરો પેદા અતારબથી છે મુખતારી

૯ તુ મુમીન થઇને મત મુમીન ઉપર હરગીઝ અદાવત કર
તુ દીલના આઇનાને દાગે કીનાથી મુસદ્દા કર
મલે છે જેમ નીમક પાનીના આવાથી નીમક અંદર
અદાવતથી ગલે છે તે નીમત ઇમાન એ દીલખર
તમન્ના હોએ ગર ઇમાનની એ દોશતો બેશક
આ દીલના અનદરોથી બશ અદાવતને તજે બેશક

૧૦ નરેકા શાંપ વીધુમા ઝરા દેખો બસીરતથી
યે બેમા ઝેહર ઉતરા છે અદાવતની વો આદતથી
તીમજ વહાગો ને વીરોમા નઝર કરજે તુ.ઇબરતથી
મીલા ઓતાર ભુંદાઓ લલાઓની અદાવતથી
મુહુદ્દલ જાનવરને તે અઝીયતથી વોહ મારે છે
કહીમો વો અદાવતને જે દાહુયા છે તે તારે છે

૧૧ અદાવત જેબશર બે મા હશે તે પર છે આ ફરમાં
હશે મઝલુમ એક બીજે હસે અલીમ નીપત ના દાં
કરાવી માઆફ વો મઝલુમ ને અલીમ બશદ અઝબાં

નહીતો બુલમની કાલક થી રહેશે જીવમા તુકશાં
મરા બાદ અઝ વો મજમા પાકમા તેથી ચડાશે નહી
અઝાબોમા પડા રેહસો અઝાબો વોહ બમાશે નહી

૧૨ અદાવત જે કરે તારી તું તેહનેપર મુહબ્બત કર
અદાવત ને તું કીદેથી બરાબર થાસે શરે અનહર
ઘટે છે કે ખુદા આગે તું કેહ એ ખાલીકે અકબર
તું દે તોફીક આ માહરા મઆલીને કે મુકે શર
મલાઇકની આશીરત છે તું રેહ પાખીત આશીરતપર
પ્રીદા થાશે જગત તારા આ ઇબલાકે નુબુવત પર

૧૩ ભલા જીતલી ભલાઇ છે તે રખથી કુરખત છે
વો શખમા નેકનામીની નીપત તેહશીલ દોલત છે
વલેકીન કહાં નહી નાલાઓને દરયાથી નીશખત છે
ફઝીલ ઉરની તેમ ઇલમ આગે એહવી કીલ્લત છે
ઇલમના નુરથી તુ દીલના સીસાને મુનબ્બર કર
યે ભેતર છે યે ભેતર છે તવજ જોહ રાખ શીખાપર

૧૪ નખીઓમા નખી અપના છે શુરજની નીગત બરખ
શીતારાની નીમત યેમા કબલ કુલ અંમખીયા ચમકા
શરીઅત જીતલી થઇ તેહમા શરીઅત એહની છે ચકતા
યેવો માદીન છે જેહમાથી જવાહીર બા કીયા નીકલા
શમનદર છે તું યેથી આખ હીકમત ના ભરી લેજે
યે શીરી છે તું યેથી બામે જન્નત પર ચઢી લેજે

૧૫ મુશલ્લી ગર કોઇ અલહમદોને વીશરે કીરાઅતમા
ફરાઇજને નમાઝોમા વો હો જો યાકે શુન્નતમા
પદે વાલી નમાઝોને હુકમ છે આ શરીઅતમા
દખલ કહાં કોઇ શુરતને છે અલહમદની શુરતમા
વો અલહમદોના ખેઝામાના મુખ આલે મુહમદ છે
ખુદાની બાર ગાહથી જે ઉપર સલવાત બેહદ છે

- ૧૧ રૂકુને જે શુભદોનો છે બાતીનમા બુલંદ રૂતબો
વલેકીન છે એ જેવેમા વીચારો તો ફરક હતલો
જે કાંઈ ઈનશાન વીચરીને રૂકુનો ગર કરે શજદો
તો હુરમત છે રૂકુની આ પદી વાલે નમાઝો વો
રૂકુની મુમીનો હુરમતને મત હલકી કરી લેજો
નીહાયત મો તદીલ થઇને નમાઝોમા રૂકુ દેજો
- ૧૭ જે કાંઈ શજદાને બુલીને ઉમ્મો ગર થાએ રકઅતમા
છે તેપર અમલ કરવું કીતાબોની રીવાયતમા
કરે પુરી નમાઝોને ખુશુના બહોત હાલતમા
વોહ શજદાને બદલ શજદો વો હમ જેથી શકીનતમા
તશહુદ પદીને વો શલામો જે ટરફ વાલે
અમલ એહવુ કરીને શહુના જેવે વોહ શજદા દે
- ૧૮ ઇમામુલ અશર તૈય્યબ વોહકે ખુરસીદ અ ઇમ્મત છે
નખીના લખતે દીલ હેદરને એહરાના વો ખુબદા છે
વો મોલાના હુમાયું નામની ચારો આદાવત છે
આદાવતથી વો છે હાઝીર અગરચે ગેબ શુરત છે
દુઆતો જે ઉથા મોલાના આમીરનો ઇબ્જતથી
નીહાયત આ કરી આખાદ દાવત ને ઇનાયતથી
- ૧૯ દુઆતોંમા યમનની ખાનથી કઈ ગોહરો નીકલા
ફાઇલને ફવાઝીલ મા થયા છે એકથી એક આલા
હઝારા શુલશને શુજરાતમાથી કઈ થયા પેદા
મલાઈક જેહની ખુસબો શુંગવા શુજરાત પર ઝુકતા
કે તેહમા કુતબુદ દીન ઇફલાક રહેમતના કુતુબ એક થા
મરાતીબ આલીયાના લોગમા આલી રૂતુબ એક થા
- ૨૦ વો ખુરહાનુલ હુદાના લખત દીલ કુતબુદીન મોલાના
હતા ખીલકતના કાનોમા અજબ વેહદતના દુર દાના
ઈમામુલ અશર શીકનદર થા એ અરશતો દાના

સહાદતની સમ આ પર ઇસકથી તુટા વો પરવાના
 દુઆતે ટેવ્યખીયા મા ગોયા ખુરસીદે અનવર છે
 સહાદતની ફઝીલતમા યે લા પાની મુકરરર છે

૨૧ પકરવાને વો શરવરને નવાશીખના બુમુ આયા
 તીવારે વો અજખબુ સેહની દુખતર દેખી ઘખરાયા
 અરઝકીદી વો બાવાથી એ મારા શીશના શાયા
 એ શકફે દાવતે ગરરા એ મોહકમે દીનના પાયા
 પકડવા તમને આવે છે તુમારા જીવના દુસમન
 શરકતા કેમ નથી યહાંથી એ મારા મનના મનમોહન

૨૨ તીવારે સેહયે ફરમાયું એબેટી માહરી મત ગમકર
 હવેથી બશ બુદાઈ છે હવે મીલવુ કયામત પર
 લઈનો લઈ ગયા વો સાહને બેહદ કરી મુઝતર
 જડા તોકોને ઝનજીરોમાં બીથલાયા હબશ અનદર
 નીપત સીદદતથી વોશરવરની ગરદનને ઉતારી છે
 ઇસા લગ પહુર દીનશી લાસ રહીયે ઝખમ કારી છે

૨૩ કુતુબ શેહની શહાદત બાદ નીત ભારી પરો શદમો
 સુબ ઉદદીનને બેડીમા ઘાલી લઈ ગયો નુગરો
 વો ઓરંગઝેબ એહુના નામપર કુલ લાનતો બોલો
 વરશ બેલગ રહયા કેદી સુબઉદદીન કુદશી જો
 અટક લગ સેહને બેરીમા વો કાપ્રીરયે પ્રીરાયા છે
 નીપત અપની ઇનાયતથી ખુદાયે લઈ છુરાયા છે

૨૪ રીવાયત છે વો કાપ્રીરની હતી કઈ પાએ ગા ખાસી
 ખુદાની રીશના બાબત વો શખમા આગ બશ લાગી
 જલ્દી ગઈ આગમા ભદલા વો ઘોરાનીથી કઈ ગીનતી
 વો ખાસી પાઈગા પાસે ખરીથી રાઉટી શેહની
 વો કાપ્રીરયે આ દેખી મોજીઝો લીદી તુરત ઇખરતને
 વો વાહુના મા શવારી દઈને મોલાને કરા રૂખશત

૨૫ એબુરહા તુલહુદાના દીલખર સાહે કુતુબ શરવર
એમોલાનાં કુતુબના જાં નસીં એપીરખાં રેહખર
કરો ખુલદ ખરીંથી નીતરવાં તાઈદના કોખર
આ ઇઝઝુદ દીન તુમારા જાં નસીં પાક શીના પર
તુમાહારી મેહરની ઇઝઝુલ હુદા ખુદ છાપ છે બેસક
ગોયા અબદેઅલી આલા યે આપો આપ છે બેસક

૨૬ અવા ઇલિનાયે દીકા છે છે દુર તાજે અવા ખીરના
ફલકના યે નતીજ છે ખુલાશા છે અના શીરના
મઆલીના યે કૈવાં છે પુરૈયા છે મુક્ક ખીરના
ગરાઈખના ખજીના છે યે દરયા છે નવા દીરના
શીકનદરથી ઝીયાદા ખખતવર આ સાહેઆલી છે
જવાનીમા ઇનાયત જેહની સાહી લા યઝાલી છે

૨૭ ઇમામીનુરના મીશ બાહના છે આ ઇઝઝુદ હીં મીસકાત
કરમમા નજમદીના શેફદીને શાહબ છે હમઝાત
ખુદાઈ છે તજદલીના હકીકી તોરના ઉરફાત
હયુલાના આદરયામા મુકરરર કીસતી મનજાત
છે આ શદક અલીને સુમીનોની ખાકનો દાવો
ખુદા તોપ્રીકદે ઝીયાદા એહવી હઝરત હુઆ માંગો

નસીહત તીજી.

૧ એક પલ તું મત ખુદાને એ ખંદા વીસાર જે
તોહીદના જીગરના વરક પર ચીતાર જે
તોખા કરીને પાપ કરેલા ઘતાર જે
નેકી કરી પવાબની પુંજી વધાર જે
તાર્જીહગીમા જીવની શુરત તમામ થાયે
જન્નતમા જઈ વશે અને દુનયામા નામ થયે

૨ શાંદ છે મોત તીરને હરદીન કમાન મા
કઈ નીત નવા બસરને કરે છે નીસાન મા
અમકીને વીજલીની નિમત તુ જાહાન મા

શુભ થાશે એક પલમા કબરના મકાનમા
શે શાલની હયાતી હકીકતમા ખુવાળ છે
આ બાદી આ જહાનની દીન દીન ખરાળ છે

૩ પેદાશના સુર થકી ભુંદાને કઈ ભલા
પેદા થયા તે માતની તલવારથી ખપા
આ આશમાનના નીચે અમીંપર ન કોઈ રહ્યા
જો તું બસર ગરા છે કબરમા બે ઇન તીહા
માલુમ કહાં શબોના કબરનો મકાન છે
દુનયામા જે જનાયા આ તેહનો નીસાન છે

૪ કઈ બાદસાહ અમીરથા રૂએ અમીનપર
તકદીરના ચરખમા શમાયા વો શર બશર
ફાની થયા વોશબ અને બાકી રહી ખબર
તું છે બિચારો કોન ને તારી છે શી કદર
જે દીન કબાનો પીયાદો તુને લઈ તાનશે
કેહ કોન તારી ગોરને ગોરોમા બનશે

૫ આખીર છે જીનદગાની હવેથી સંભાળજે
તકલીફ બંદગીમા જીસમને તુ ગાલજે
હરદમ હવાના ચેલાથી શુન દીલને તાલજે
તકવા તરફ આ જીવના મરકબને વાલ જે
આંશુ નીકાલી આંખથી પાપોને માંજ જે
તુરબતમા તુ છુપેલો કરામતથી ગાજ જે

૬ છે કઈ કીશમની નીયા મતો દુનયામા બે સુમાર
છે શબવો નીયા મતો નો ફનાજે ઉપર મદાર
હરગીઝ ન કરજે એહવી તુ નીયા મતનો ઇફ્તી ખાર
નીયામત હકીકી આલે મુહમદ છે આસકાર
ઝહાંલગ ખુદાતુ આલમે દુનયામા નામ છે
વહાં લગ નખીની નશલથી બાકી ઇમામ છે

૭ અલ હા કુમુત્તકાશુરની શુરતને દરમીયાં
 છેલો અનીન્નધમિનો જે લક્ષ્મણ છે અયાં
 તેહમા ધમામ જાફરથી આયો છે એમ બયાં
 માને અનીન નધમિની શુન જે તુ દધને કાન
 હરવકતના ધમામ મુકર રર નધમ છે
 જે કાષ્ઠ ઓર કહે તે વોકાશીર લધમ છે

૮ મત ભુલજે જીગરથી મુહમદની આલને
 એક પલ ન તુ વીશરજે વો જેહરાના લાલને
 દીલમા તું કર બલાનો કરીને ખીયાલને
 આંશુ નીકાલ આંખથી લોહીશા લાલને
 તશવીર કરબલાની તુ ખેંચી દીમાગમા
 રેહ મુખ તલા હુશૈનના માતમના દાગમા

૯ ગુઝરી છે કર બલામા અજબ તોરની બલા
 રહે છે જીગર જે શોઝની આતસમા બા રહા
 ખીન ઝીરયે વો શેરને ઘેરીને તે જગા
 તીરોંશી પેહલુ છેદીને પીયાશા કતલ કરા
 લોહીના રંગ ઉડે છે જે માતમના ફાગથી
 ભુનાએ છે કલેજા અટસની જે આગથી

૧૦ શુન્નત છે એમ જબહમા સરીખતથી આશકાર
 પાની પીલાવે તેજ કરીને છુરીની ધાર
 તે બાદ જબહ કરવુ છે જામજ એ દીનદાર
 આ કુફીયો લખન થઆ કેહવા ના બકાર
 ગર મારાતા તો પાની પીલાવીને મારતા
 સખીરપર ન બુથી છુરીને ગુઝારતા

૧૧ જે જે બપા જે રનમા તે એક એકથા જે નઝીર
 એહમદના લખત દીલ થા કયામતના દશતગીર
 હેદરના દીલ રૂબાથા ને જેહરાના દીલ પઝીર

ફરજંદ તન હુશેનના મેહુતાબ થા મુનીર
સખીરની હુઝુરમા તીને થયા સહીદ
વેંચીને અપની જનને ઉકળા કરા ખરીદ

૧૨ અબદુલ્લા પેહલા બીજા અબુબકર નામવર
તીજા અલી કે થા જે મુહમદની સીકલ પર
કેહ છે અલીઅશગર તે આ એહુની શુન ખબર
કાનોમા જેહુની વાલીથી નાહુની હતી ઉમર
મેહુઆદા આ હુશેનના તીને ખપા યકી
ફરજંદ એક રહ્યા વો અલી એનુલઆબિહી

૧૩ માશુમ જે પીયાશની સીદહતથી તરફરા
સખીર જે વો ખચ્ચાને બે હાતપર ધરા
બોલા પીલાઓ પાની આ માશુમને ઝરા
પાની બદલ વો ટીફલને લોહીમા તર કરા
અબદુલ્લા તેહનુ નામ છે તેહકીક દર કીતબ
જેહુની ચકીના બહુન છે માં જેહુની છે રખાબ

૧૪ વો કરબલામા હુઝરતે સજ્જાદની ઉમર
તેવીશ શાલની થી તું સુન ઝીકરે મોતખર
તે વાશતે શમઝ અલીઅકબર છે જે નસર
બાકીર ઇમામ થા વો વરશ ચારના પીશર
તેહકીક આ શનદ છે મનાકીબ કીતાબમા
લીખ જે શનદ ને દીલના વરક મુશ તટાબમા

૧૫ થા જે અલીયે અશગર મુહમદના હુમ શીકલપર
ખાતુનના જે દુર થા અલી શેરના સબલ
મુરરાયે જેહુને બરછીને લોંકી કરા કતલ
તેહની ભાદરીની કમાલતનુ શુન ફઝલ
હુમ સીકલ જે નખીની અબાઇબ છે શીરતો
ઇમાનના છે લોગોની એહમા નશીહતો

૧૬ મેમુના માવયાની હતી બહુન દોશતો

વો મેમુનાની આમીના દીકરી થા નેક ખુ
મનશુબ થા હુશૈનથી ઇશમત સીઆર વો
આ તેહના પેદી અલીઅશગર થા મુમીનો
થા માઅવયાની બહુનની દીકરીના ચે પીશર
તે વાશતે યઝીદના થા ચે શગા નસર

૧૭ રનપર છવારે આ અલી અશગર થયા શવાર
આરો તરફથી કુશીયો ચે એમ કરી પુઝર
ભાનેજ તમે યઝીદના છે સાહે નામદાર
ઘોરો શીરાવી આવો આ લસકરમા શેહ શવાર
પાની પીલાવી આપને નીયમત ખીલાવ ચે
શુબા કરીને સામના જનીબ લેજાવ ચે

૧૮ બોલા તીવારે શબથી વો હમ સીકલ મુશટફા
કુફશરથી નીપટ છે તુમે કુશીયો ખુરા
આ કેહવી બેહ્યાઇ છે એ કોમે બેહ્યા
હુરમત નખીના ખુવેસની નહીં રખતા ઝરા
ગોયા નખી યઝીદ તુમારો છે કુશીયો
તે વાશતે યઝીદના ખુવેસોને આહો છે

૧૯ મેં છું અલીહુશૈનને કરઝંદ દીલરખા
પોતો અલીનો પીયારો છું હમસીકલ મુશતુફા
બેઝાર છું યઝીદની નીચળતથી મેં બજા
પાની પીલાઓ આ ન પીલાઓ એ અસકીયા
તલવારથી મેં તમને લઇ નો ફના કરીશ
થઇ સુર ખરૂં યહાંથી મેં નાનાને જઇ મીલીશ

૨૦ ઇતલુ કહીને આપ મલાઈનો પર ઝુકા
યક હમલાથી વો શૈરચે ફસમન ફના કરા
આખીર નીપટ બેહૂ પીયાશથી બેતાબ થઇ ગીરા

બરછીને લોંકી મુરરાએ લોહીથી તર કરા
અક્ષોશથી પુકારા એ શખીર આવજો
મેં લખત દીલ ગીરો છું અને લઈ ઉથાવજો

૨૧ રનની તરફ હુશૈન ચલા સાશુની શુતમ
કરજંદ કરખલામા વોહ દેખા સહે ઉમમ
છાતીસી લઈ લગાવા થઈ પોતે પુશત ખમ
ઉચકીને લઈ ચલા પન ન ઉથતા હતા કદમ
કેહતા થા એ શખયા નખી દીલ મલુલ છે
ફુનયા ઉપર તુમારી જુદાઈથી ધુલ છે

૨૨ વાલીદથી અરજ વો અલી અશગર ચે એમ કરી
એ હજરતે હુશૈન ખુસીની છે આ ઘડી
નાના નખીને દેખું છું શુરત આ અનવરી
કોષરના જામ દેછે મને લઈ ભરી ભરી
કહછે એ દીકરા જલદીથી આવ્યો યહાં જુરર
ખુલદે બરી મા દેખો ખુદાનો તમે ઝુહુર

૨૩ એલાહ કઈ નખીના થયા મા કખલ શુનો
શખમા ખુલંદ છે આ અલી અશગરનો મરતબો
ઈખતીયાર ના કરી જે ચે ફુસમનની નીયામતો
શખપન તજી યજીદનો શખત કીદો મારીકો
આખીર ચે શર કડાવી પીદર પર થયા પ્રીદા
જે કામીદો છે તેહના થયા બશ ચે મુક તદા

૨૪ નજમુલ હુદા જીવારે આ મકતલ શુનાહિતા
અશલુખ તાઝીયાનો ફગાંથી સુનાવતા
શખની ની સીલ હર એક ના દીલથી ખસાહિતા
લોહીના આંસુઓથી નૈનને ભીગાવતા
શીરત આ સાહજાદાની પડતાથા બૈનથી
કરતાથા રેહ નુમાઈ ચે સૈય્યદ હુશૈનથી

૨૫ હુશનૈનના ફઝલના ખતીઓમાં થા ઇલમ
તફઝીલ એહલે ખૈયતની તકરીરમા અતમ
આલા થયા ઉશુલે ઇમામતના લાઝુરમ
ખાતીમ નખીની આલના થા ખેર ખુવાહ ખતમ
તૈય્યબ ઇમામ ના થા દુઆતોમા આફતાબ
વો મોહ તજીબ મુકામના યકતા હતા હીજબ

૨૬ યુશુફ થા ગોયા યુશુફે શીદદીકના કરી
પેદાશની અંગુથીમા બે મુલ થા નર્મી
ખીલકતના નો ચમનમા હતા મીષલ થા સર્મી
કુલાએ આશમાં ને ઉપર છે એમ ઝર્મી
ઉતારા છે મારા પેતમા યુશુફશા મેહલકા
જેહની કબરને આવે છે કુદ શીયો ચુંખવા

૨૭ ઓ શાફ નજમદીના આખીર ન થઈ શકે
ખાટીન છે સાન એહની તે ઝાહીર ન થઈ શકે
એથી કોઈ કુયુઝમા વાપીર ન થાઈ શકે
કુદરતના હાતથી એહવા આસીર ન થઈ શકે
શુરત ન આવે એહની હકીકતની ઝેહનમા
કન દીલ જેહનો રોસન છે દુન્યાના શહનમા

૨૮ લેકીન અજબ તશદલી છે એહલે કમાલને
યુશુફને ખાદ દેખીને એહની મીવાલને
અખદેઅલી મુજલ્લા ઝકી શેહના લાલને
શુરજ છુપીને દેખે છે જેહના જમાલને
એહશાન નજમેદીનો ખાકી મુદામ છે
જે દીનથી શેફેદી ના કાઈમ મુકામ છે

૨૯ મુમતાઝ છે જહાંમા અખદેઅલીની આત
ગુમરાહી કમ કરી જે ચે રોસન કરી નબત
ના થઈ શકે ઝખાંથી એહના કરમની વાત
કાઈમ છે જેહના ફેઝની કુવ્વત થી કાઈનાત

ખંદા છે પન ખુદાના મુકર રખ છે યહાં તલક
હુરમત છે જેહની દુનયાથી ઉકખાની વહાં તલક

૩૦ રોઝે અઝલથી શેફદી જેહનો ખીતાબ છે
જેહની નવા ઝીસોનો નહર ઝીઝ હીસાબ છે
જેફાઝીલો છે તેહના ફઝીલત મઆબ છે
જેહના ફઝાઇલોનો અદમ ઇનતિબાબ છે
દરયા જો હોએ શીયાહીને અકલામ હોએ નખાત
તો ના લખી શકે કોઇ આ સાહુની શફાત

૩૧ દાઈ છે પન ગીનાએ છે ગોયા ઇમામમા
છે મુકતદા અઝલથી શલવાતો શીયામમા
મઝમુન હીકમતોના છે જેહના કલામમા
અરવાહુની હજ યકીન છે જેહના સલામમા
શેકુલહુદાના ચેહરામાહી રખતુ છે નમુદ
કરજે બુકીને એહને તુ શાદીકઅલી શુબુદ

નસીહત ચોડી.

૧ શમન દરથી જે કોઈ ગાગરને ભરશે
શમન દર મા ન તેથી ખોટ પરશે
ભરી લેશે જે કોઈ તેહનુ શુધરશે
જે આયો પુરતે આખીર ઉતરશે
શમન દર છે શમજ કુદરત ખુદાની
તુ ભર ચે પુરથી હીક મતનુ પાની

૨ હયાતીને નમે છે નીમ તારી
ઉમરની ચાંદની થાશે અંધારી
કરે જે કામ તે કર જે વીચારી
જમા થાએ રકમ શારી ઉધારી
ખરા ખર થાએ ખાતું ઝીં દગીનુ
મીતે નેકીથી આ નામું બદીનુ

૩ જે લે ઇબરત બસર તેહને છે ઇબરત
 છે માંના પેતથી દુનયાની નીશ બત
 જનાશે પેતથી જે ખામ સુરત
 હકી મોની છે કમ યે જાગે હીકમત
 હઝારો યે મીષલ દેખા બસરને
 ઉમર લગ તે રહ્યા રોતા ઝરરને

૪ તેમજ દુનયાથી જે કોઈ ખામ જાશે
 નહીં રહ્યાનીમા હર ગીઝ ગીનાશે
 હવામા ઝીંદગી તેહની કપાશે
 હશરમા આબરૂ નો આબ જાશે
 ખુવારી આખીરતની જોઈ રોસે
 નીકલતા જીવ શબ માલુમ થાસે

૫ જે ગુઝરી માશીયતમા ઝીનદગાની
 હવામા થઈ તશર રૂં નો જવાની
 નીકાલો તે ઉપર આંખોથી પાની
 કરો તોખા યે તકવાની નીસાની
 મગર મગકુર ટાઈબ વો બસર છે
 કે જેહની અપના એખોપર નંઝર છે

૬ ઉમર બાકી રહી તેહને વીચારો
 બકીયા છે યે લા કીમત શંવારો
 ન એહમા એકપલ રખને વીશારો
 નકસ તોહીદના હીરદે ચીતારો
 ખુદાના જે થયા તેહના ખુદા છે
 ખુદા જેહનો છે શબ તેહનો બજ છે

૭ મુરૂવત એખો ઝીનત છે બસરની
 નીસાની છે કરમ ટાલે ઝબરની
 ખુઝરગી છે જીબીલ્લા નામવરની

ફળીલત છે શીમત હરમો તખરમા
 ઇબાદત છે જહાંની ખેર ખુવાહી
 તવાજે છે અબદની બાદસાહી

૮ અદબ છે ફેકની હરફું ઉપર
 નથી આફું કઈ આલા ખરાખર
 છે કીતલાફું કઈ ફેકોથી બહતર
 તુ શુન હીરદાના દઈને કાન દીલખર
 છે આ અબદેઅલી સેહની ઝખાની
 ચે શુનવાથી ખુલે અંજે મઆની

૯ કહયુ શુ આપયે મજલીશ કદમમા
 હજરે અશવદ છે પઠથરની કીશમમા
 શરફ એહતુ છે ગહીર શખ ઉમમમા
 ફરઝ છે ચુમવું લોહો કલમમા
 શીયા પઠ થરમા શું છે લેદ આલા
 અ ઇમ્મત ને નખી ચુંખીને ચાલા

૧૦ છે આકીલ લોગની ચે થી દલાલત
 હશે કોઈ મુમીનીમા કુલ કમાલત
 ન પાયા તે મરાતીખની જલાલત
 હજરે અશવદ જેવુ છે તેહની હાલત
 મુકર રખ છે તે ખાવીદની નજરમા
 એહવા મુર્માન છે કઈ ખાતીન અમર મા

૧૧ ગરઝ ઇમાનની બાકી નશખ છે
 શક્રાઇનો શખખ મોહકીમ શખખ છે
 નિક્રાકીનો કશખ ભુદો કશખ છે
 ગવાહ તે પર અજખ છે ને અરખ છે
 ચે બેમા જે તફવુત છે તે તારો
 કહાં અગવારને પોહચે ધુવારો

૧૨ ખુલુક ઇનશાફનો આલમમા કમ છે
 વફાદારી હર એક દીલથી અહમ છે
 રીયાશતના ઉપર શબનો કદમ છે
 ખુરદ મંદ લોગ ચે બાઇવથી કમ છે
 ન એહમા ખેર કોઇ ઇનશાન જો સે
 ગયા જેમ ખોઇને તેમ ચે લી ખોસે

૧૩ નીઝારો કર બસીરતની નઝરથી
 ઝરા તું દેખ ખીલકતમા પ્રીકરથી
 ના છુટા મોતના કોઇલી ખટરથી
 ગયા પાછા વલા કોઇ નહી કબરથી
 હર એક ઇનશાનનો આખીર ફના છે
 ફના આગે ફના થાઉં બકા છે

૧૪ મુરક કબ એબથી ઇનશા નીયત છે
 જે દેખા તે ઉપર સેહવા નીયત છે
 કીબરની હર જગાહ નફશાનીયત છે
 હયુલાની અજબ ઝુલમા નીયત છે
 જે કેહશે ગેરને તે પર તે વલસે
 કે કાથી ઘોએથી કાદો નીકલશે

૧૫ ખુદાના લોગ છે તે છે નીરાલા
 અઝલથી પીદા ઇસમતના પીયાલા
 ખુદાયે તેહના શું શું માન પાલા
 આ ઇમ્મત ને દુઆતો રખના વાહલા
 પવીત તર પાપથી ચે બે કેસમ છે
 હકીકતમા ચે બે લોહો કલમ છે

૧૬ પડે છે તુ જે રકબતમા કિરાબત
 અજબ તેહમા છે હીકમતની સહાઈત
 કરી અલહમહની પેહલે તીલા વત

પડે છે બીજી શુરત લા મુહા લત
મગર અલહમદ હર એકમા પઠાશે
મુબદ્દલ બીજી શુરત થાતી જાશે

૧૭ છે એહમા લેદ છે તે દીલથી શામલ
છે અલહમદો ઇમામોના મુકાબીલ
ઇમામત બાપથી દીકરામા હાશીલ
દુઆતોના તફર રૂક છે કબાઈલ
બદલ થઇ જેમ હરએક રકઅતમા શુરત
દુઆતો તેમ નથી એક જનની ઇતરત

૧૮ કીરાઅત જે મુશલ્લી લોગ પઠશે
તસબુરથી તે દીલમા યાદ કરશે
હરએક રકઅતની રકઅત લાખે ચઢશે
અકરમી જે હશે તે આ વીશરશે
ગરઝ કસફ હકીકત માજે આ છે
દુઆતો લી અઈમ્મતના જેવા છે

૧૯ શરીઅત મારીફતનો છે ખજાનો
જે એહમા લેદ છે તે કોઇ પેછાનો
જેયે અશરાર શીખો તે કમાનો
બસર થઇને ફરીસતા મા ગીનાનો
શક્ષાઈ એહવી ખાવીદમા જંમખાઓ
બરાબર છે ઉતારો યા ચહુરાઓ

૨૦ આ દુનયા પુલ છે કઈ તે પુલથી ગુઝરા
શરોને મોતયે ચુંગલમા પકડા
ન છુટા મોતથી કેશરને કીશરા
હયાતીમા જે રેહતા અકડા અકડા
જે કોઈ આયા ચહાં આખીર ગયા છે
વરી જાશે જે કોઈ બાકી રહ્યા છે

૨૧ મરા બાદ અઝ કબરમા શું ગુઝરશે
ફરીસતા ગૈબશી અનદર ઉતરશે
ગુરઝ આગોના શરવે દેખી દરશે
કેરાવનના બી વહાં ઓશાન ઉડશે
નથી તે જાગપર કોઈની મુરૂવત
કબર અંદર છે એ હાલતની સીદ્દત

૨૨ લખે છે મોતખર રાવી શનદમા
રીવાયત ફાતીમા બીન તે અશદમા
અબી તાલીબની ઘૈરો મોતમદમા
કરા જીવારે દફન એહને લહદમા
ફરીસતા બે તરત ઉતરીને આયા
ગુરઝ આગોના હાઠો માહી લાયા

૨૩ ખરા રહીને નબી તુરબતના ઉપર
શુને છે જે કંઈ ગુઝરે છે અનદર
પછે બેચેન થઈ ખાતીમ પયમખર
કહયુ ઈબનુકે ઈબનુકે મુકરરર
પછે માથાને તુરબત પર ઝુકાયુ
અલીનુ નામ માદરને શુનાયુ

૨૪ શહાબી બઅઝ એ પુછુ નબીથી
અજબ હેરત ઝદા આ શાન દેખી
શીફા ટાહા નબીયે એહની કીદી
કહયુ કે શુન હકીકત એશહાબી
જીવારે ફાતીમા તુરબતમા ઉતરા
અલીયુલ મુરતઝા જેહના છે દીકરા

૨૫ તીવારે બે ફરીસતા તેજ શાઅત
ઉભા આવી રહ્યા મા બૈન તુરબત
ગુરઝથા આગના હાથોમા આફત

કહ્યું એમ ક્ષત્રીમાથી બોલો હઝરત
તુમહારો કોન છે રખ યે સુનાઓ
નથી છે કોન તેહમને જીતાઓ

૨૧ તીવારે ક્ષત્રીમા બોલો બજા છે
ખુદા મારા મહમમદના ખુદા છે
નથી મારા મુહમદ દીલરૂખા છે
મેં જેહને ગોઢમા મોહતા કરા છે
અરજ કીદી ફરીસ તાયે એ ખાતુન
ઇમામુલ વકતનુ લોનામ મેસુન

૨૭ યહાં કુન ક્ષત્રીમા અટકા ઝરાબર
સુરજ આગોના આયા મોહ બરાબર
તીવારે મુશટક બોલો એ માદર
ઇમામુલ વકત છે શાહેબના દીલબર
શુની મુખહમ શુખન બોલો ખીયારા
અલીલનુ નામ લીદુ થાયે પીયારા

૨૮ ફરીસ તાયે શુની કીદી જે ગૈરત
મુખાહ પોહયે કઈ ખીખીને મેહનત
નથી બોલો થઈ નજદીક તુરબત
અલીનુ નામ લો ખાતુને જનનત
અલીના નામથી મુસકીલ જેરદ થાઈ
અલીની આ ઇમામતપર શનદ થઈ

૨૯ અલીની માં ઉપર ગુઝરી આ નોખત
ફરીસ તાયે નકઈ કીદી મુરુવત
તીવારે કોન તુ મીશકીન ખલકત
નથી કઈ તારી કુદરત માહી કુદરત
હવેથી કર તદારૂક આ ઉમરમા
તુ કર તઆલીમ જે પુછે કબરમા

૩૦ ખુદાવંદી શમઝ ખેહલે ખુદાની
 નુખુવતનો શખ્ખ છે આશમાની
 ઇમામત છે નુખુવતની નીસાની
 ચે શમઝેથી તુ થાઇશ લા મકાની
 ગડી હોઈ લાસ આતારી ઝમીમા
 કરે તું શેર જઈ ખુલદ બરીમા

૩૧ ઇમામ આમીર નાવોદીલ બંદ દીલબર
 સહે મનશુરના ફરઝંદ અટહર
 હુમાયુ નામ ટૈય્યબ નુર અનવર
 ઇમામતના મુતવજ છે શ્રે શરવર
 ઇમામુલ વકત તે શાહબ ચકી છે
 અજબ મોહરે નુખુવતના નર્ગી છે

૩૨ છે તેહના શેફદી દીવાને અખંમ
 લહુની ખીલવતોના ખાશ મહરમ
 તે શાહબને આનામખ બેવે બાહમ
 કે જેમ રૂહને જશમ દાઈમ છે હમદમ
 કે જેમ સીસામા હોએ શુરજ તજલ્લા
 તીમજ અબદેઅલીમા છે વો મોલા

૩૩ આ ઇમ્મત વીશ ચુઝરા મા કબલમા
 હતા આ હાદ શખ હર એક ફઝલમા
 વલેકીન ઇબને આમીર ચે નશલમા
 ગોયા ખુ સેહ છે રખબાની નખલમા
 આ ઇમ્મતમ શું કહું તફઝીલ એહની
 નથી ઇ મકાનમા તમખીલ એહની

૩૪ છે જેમ ઇયે અવલ ઝત આલી
 અને પાની છે તે શાહબના તાલી
 પછે આસીર છે આ ફુનયાના વાલી

તે નીશબત પર થયા ચે ઝુલમઆલી
તજમ્મુલ તે ટરહ એહનો છે ઝાહીર
હુઆતોને કરા દાવતના આ સીર

૩૫ હુઆતોમાં શું યુશુફ જલવા ગરથા
ગોયા ઝોતારમા ધાની ખીઝર થા
જમતમા અખર નીસાં ના મટર થા
બદરની આલમા ગોયા બદર થા
ગીરામી રાત છે તેહના ઉરશની
નમુનો રોસની છે આ કુદુશની

૬૬ સયુફતા ગુલ ખુદાઈના ચમનના
રતન બેમુલ થા કાને રતનના
અરશતુ થા હકીકી ગુલ કરનના
નીપત ઉકદ કુસાથા હરમતનના
ઇનયતથી અજબ રોસન ઝમીરી
ખતમ થઇ નજમદી પર બે નઝીરી

૩૭ ખલી લુલ્લાહ ઇબરાહીમ આલા
સરીઅતના અજબ અરકાન ધાલા
પછી ખાતીમ નખી એહના શુલાલા
વો ઇબરાહીમી મીલલતપર જે આલા
રશમ કીતની કરી તઝમીન નાદીર
તીવારે ચે થયા ખાતીમના આખીર

૩૮ ખલી લુલ્લાહની નિશબત પર શરાશર
થયા બદરૂદીન ઇશમાઇલ શરવર
અજબ એહ શાનના ઝમ ઝમ ને કોષર
કરી પરથમ રશમ શફરાની લેતર
ચે શફરાથી હજી આલમ પલે છે
બદરના દેઝનો દરયો ચલે છે

૩૯ રશુલુલ્લાહના મિનવાલ ઉપર
થયા યુશુફ બદરના લાલ ગોહર
રવાં કીદા શખાવતના શમનદર
ભરી લેતા થકા મોહતાજ અકબર
રશમ એહ શાનની એહવી વધારી
ન કોઈથી થઇ ન થાશે એહવી જારી

૪૦ અજબ થઇ માહે મીશરીની રશાઈ
નીહાયત થઈ ઈનાયત કીબરિયાઈ
તજલ્લી થઈ કુદુશની રૌસનાઈ
થયા નહી કામચેથી કોઈ હવાઈ
છે તે પર આસકારા આ ગવાહી
કે શેકુદ્દીને બખસી બાદસાહી

૪૧ જેવા થા આપયે તેહવાને પરખા
કે જેમ ખુરસીદથી ખુરશીદ ઝલકા
છે ચકતા આપ તેહવા છે ચે ચકતા
સુકર ખારી તઆલાનો છે ખરજ
ખલફ નજમુલહુદાના છે ગીરામી
અઝલથી જેહની ફખતી થી હુમામી

૪૨ ઉલુના આશમાં અબદેઅલી છે
વોહ ઈબદાઇ અમનની ચે કલી છે
હરમની શરઝમી જેહની ગલી છે
લહુની ઈલમની ચે વાંશલી છે
ઝુકે છે કુદશીયો તકરીર કરતા
કવા કીબ છે પ્રીદા તેહરીર કરતા

૪૩ નઝર છે કીમીયા તાષીર જેહની
હુઆમા છે અખર તકરીર એહની
સરીઅતમા લખી તશવીર એહની

હુકીકી ઝીનદગી તદખીર એહની
ફરીસતા છે યે આસીરના ઝમનના
ઝમીં પર છે અબઘળ દુરે અદનના

૪૪ અજળ જમસેદ છે મુલકે હુદામા
નીપત વાળીત કદમ છે યે ખુદામા
ખબર ખુબી છે જેહની સુખતીદામા
અલમ છે ઇળ તીદામા ઇન તીદામા
કલમ કાશીર છે તેહરીર શનાથી
ઝહાં સાદકઅલી યે મુદ દઆથી

નસીહત પાંચમી.

૧ તકદીરની કમાનથી એ લોગો ના ઘડાં
તીરોઃમુશીબતોના છે હરદમ બદમ રવાં
ઘાઇલ તમામ ખારીની ખીલકત છે બેશુમાં
અફશોશની શદા છે ઝખાંથી મકાં મકાં
કેહ છે ખુદાઇ શરવે અજળ શખત ઘાઉ છે
તેહકીક આ ફલકની અદાવતનો દાઉ છે

૨ આકીશર નેલશું યે કીદો શુતમ નીપટ
બે રહમો બે મયા થઇ નાહક કરી મમત
મારી કઝાયે દીનના દીવા ઉપર અપત
શદહેફ વો ચીરાગ કબરમા થયા ગુપટ
તે દીન થકી અંધેરી ઉથી છે જહાંનમા
હરરોઝ ગોયા રાત છે હર એક મકાનમા

૩ આ હાદીવાની શાહુમલી વેહસત અપર ખબર
માતમની બેકલીથી છે બેકલ હરએક અબર
તશવીરની નીમત ગોયા આલમ છે શર બશર
અનધોના વાદીલોના ઘટા છે દીલો ઉપર
સાહે ઝકીના લાલની ફરકતના વાશતે

આંશુ જહમે છે લાલ યે રેહલતના વાશતે

- ૪ પેઢાસના ચમનના હઝારા થા બે નઝીર
રેહમતના આશમાંના ખુરસીદ થા મુનીર
અકલીમે મુલક હકના વો ચકતા હતા અમીર
મેહતાબ રેહબરીના થા વો મુમીનો ના પીર
જલ્લાદ થઇને મોતયે તેહને ગોહન કરા
દરયાને લઇને હાએ કબરમા દફન કરા
- ૫ શેકુલ હુદા જેહવા ન જનાયા ને નહીં જનાએ
કુદરતના હાતથી એહવા મખલુક નહી ધરાએ
કલીબમા યે મીષલના ફરીસતા નહી તનાએ
ગુઝરા વોહુ જેબ દુનયાના દુનયાથી હાએ હાએ
ફાએ ઝમીં ઉપર આ કયામત અઝીમ થઈ
સાહે ઝકી યુદ્દીનની ઇતરત યતીમ થઈ
- ૬ હુશતીના ખોશતાંના થા શરશખઝનો નીહાલ
થા માદીન કમાલના નીલમ વો બે મીવાલ
પાની ખીઝર વો પાયા જવાનીમા ઇન તીકાલ
ખુનયાદ ખુરરમીની થઈ હાએ પાએ માલ
ચરખ ફલકના કુલમના તેગાથી હાએ આજ
હર એક બસરના શીનામા છે અખમ લા ઇલાજ
- ૭ અબદે અલી તેહનું નામ વો આલી તખારનો
હીકમતનો શખથો ફેઅલ વો ઇશમત સીઆરનો
એહશાન છે જહાનમા વો અબરે બહારનો
માથુ કદમ તલે થુ ફલકના મનાર નો
મીસકાત કાઈનાતના રોસન શીરાજ થા
કુલ કામીલોની હેકલના માથાના તાજ થા
- ૮ જે બોલતા તે એન હકીકતને બોલતા
જે કોઈથી હલ ન થાએ તે ઉકદાને બોલતા
ઈનશાફથી હરએકના કીશશાને તોલતા

વેહકતના મોતીયોને ઝળાંથી વો રાલતા
એહવા બસર પછી શું હયાતીમા ખેર છે
એ દાદ આ ફલકની અજબ હેર ફેર છે

૯ ઉનવાથા કીતાબે કરમના વો શહન શાહ
ખાતીમ નખીની આલના ખાતીમથા ખેર ખુવાહ
પુસતો પનાહ દીન્ના દુનયાના તકયા ગાહ
રૂએ ઝમી ઉપર થા ઇલાહ બાદ યે ઇલાહ
કુદરતથી આપ કદરો કઝાને હતાવતા
ગરદીસ ફલાવે જેહને વોહ તેહને હસાવતા

૧૦ તારૂમો શામ માર્નીદ શુરજ નસર હતા
બલકે જઝીરા ખારામા બસ નામવર હતા
પેસીન બખત વરના વો તાલે ઝખર હતા
ફરયાદી લોગના વોતરત દાદગર હતા
બકરીને શૈર બેને એક આડે પીલાવતા
મોહતાજને ફઝલથી શીકનદાર બનાવતા

૧૧ ગમની અગનથી પીગલી જીગર વહે છે દમ બદમ
આવે છે યાદ જીયારે વો શેકુલ હુદાનો ગમ
પુનમના ચાંદ અબદેઅલી નુરના અતમ
થા મુશતર્મીદ જે નુરથી બે સક અરબ અજબ
ધાંકી કફનમા પુનમના ચાંદાને લઈ ચલા
તુર ખતના દરમયાં ઉતારીને તલ મલા

૧૨ શીડીથા સાહે શેફ્ટી ઉકળાના ખામની
મખશુશથી જે સેહને નયાબત ઇમામની
જે દીન શીધારા ખુલદમા થઈ વહાં વધામની
લેકીન તખાહી દુનયામા થઈ ખાશો આમની
કેમ મોત લઈસ્કો વોહ ખીઝરનો જવાંને
કેમ ગોરમા શમાવી શકા આશમાન ને

- ૧૩ સેહઝાઢા વોહ સાહના મુહમ્મદ છે જેહનુ નામ
સાહે ઝઢીના ખાગના છે શરવે ખુસ ખરામ
ખાવાની વોહ જુદાઇથી બેકલ છે શુખહો સામ
કેહ છે આઘા શીરાકીનો રૂઆશે નહી મુદામ
એહની યતીમી બેઇ અગરમા સીગાફ છે
અન ઘોની શીયાહીનો દીલપર ગીલાફ છે
- ૧૪ નાહના પીશર છે અબદેઅલી સેહના સીર ખુવાર
હમ સીકલ છે પીદરનાવો હમસાન હમ સીઆર
છે નામ શેખ તૈય્યબ વોહ બચ્ચાનો આસકાર
શુરજને ચાંદને જેહના છે મુખરા ઉપર નીવાર
એ ચરખે ચંમ ખરી તુયે કીદો શુતમ અઝીમ
માશુમ બે શુનાહ ને કરા હાએ કેમ યતીમ
- ૧૫ વોહ સાહે શેકાદીંથા શલઝારે મનકબત
જેયે કમ યતીમને ફરમાવી મરહમત
રૂતખા ચઝાહયા પેહલે કરી તેહને તરબીયત
કહાં છે રવા અદલમા શુનો એહલે મારીફત
હંગામે નો જવાંનીમા વો સાહે દીં મરે
બે સાહઝાઢા એહના યતીમોં થઇ શીરે
- ૧૬ તીયારે શુનાવા હાતીફે ગેબી યે આ કલામ
અહમદ નબી મુહમ્મદ અને તૈય્યબે ઇમામ
થો રસતએ યતીમી મા બેવે નોઇન તીઆમ
આખીર થયા યે બેવે નીહાયત ખુલંદ મુકામ
તે સાન પર આ બેયે યતીમોની સાન છે
નઝદીકમા હરએકનો આલી મકાન છે
- ૧૭ આઢાવતુલ હુદામા જુહાલતની થઇ ઘતા
મેહમલ હતા સરી અતના અરકાન હરજગા
હરએક ઉપર નીકાહની રશમો હતી ખેફા

લાશચ્યમા ટલાકની બાબતમા થી ખતા
જેમ ઉખીયોમાં હોએ છે દાના છુપા હુવા
તેમ આ મશાઈલો થા કુતુબમા લીખા હુવા

૧૮ તાઈદથી નીકાલી શીકેહના મસાઈલો

મોહકમ કરા જહાનમા સરેના ઝવા બટો
કીદો નીકાહનો અકદ બે સાહીદના રો બરૂ
પાકી વગર ટલાક ન દેવાસે કોઈ જગો
શેકુલ હુદાની મહૂઝ હીદાયતથી બે ગુમાં
રશતા નીકાહ ટલાકના જગમા થયા અયાં

૧૯ આવી છે મુશટફાશી શનહ ચારો મોતબર
ફરમાવે છે નખીચ્યોના ખાતીમ વો નામવર
ગર લુકરીના માલા બરાબર કોઈ બસર
મશજીહ બનાવી નાહાની શી રૂએ ઝમીન પર
તો તેહને ઘર અઝીમ ખુદાયા અતા કરે
જન્નતમા આપ બારી વોહ ઘરની બીના કરે

૨૦ શેકુલ હુદા સહાયે ઇકામત કરી જહાં
મશજીહ શીવા ન કોઈ અમા રત રચી વહાં
બે તુલ્લા જેહવી મશજીહ છે શુરતના દર મયાં
બાની છે તેહના અબદે અલી કીબ લએ જહાં
નહીં વો બસરને પોહચે બુલંદી ની બલકતો
છે જે બસરના ઉકબામા ઘર શાત જન્નતો

૨૧ આવે છે એહલે ઇલમની બરદાસત માં બબર
છે તે બબરની ચારો નખીચી શનહ ઝબર
ટાલીબ ઇલમની કોઈ ખુદા વાશતે અબર
લીખવા કીતાબ શાફ કરે એક કલમ નબર
તો તે કલમની ભારી જાજા છે મઆદમા
અફઝલ છે એક ચોરથી દે કોઈ જીહાદમા

૨૨ શેકુલ હુદાકે જેહની ઇલિમથી શુદ્ધતગો
 શમઝીને આ હકીકતને વો સેહયે દાશતો
 ફિરદોશ જેહવો કીદો છે શુરતમા મદરશો
 ટાલીબ ઇલમના રહેવાના ખાટીર વકફ કરો
 પોહચીથી ખાશ પોતાની પાંશઠ હુજરની
 ખરચીને પુંજ કીદી ખુદાના પીયારની

૨૩ ચેટાલીએ ઇલમની ફઝીલત ના નેક ખો
 શેકુલ હુદા તે પુંજ તશર રફ કરી દેખો
 ખાટીર તુમાહારા મેહલ બનાયો છે દીલ બરો
 એહ શાન આ અઝીમ છે તેહનો સુકર કરો
 તશવીર શેફદીનની ચીતારો દીમાગમા
 શુરતને દેખી રોજે ફેરાકીના દાગમા

૨૪ નાદીર રીવાયતોમા રીવાયત છે આસકાર
 બોલા નખી અલીથી એ ઇશમતના તાજદાર
 ગર આપથી બસરને હીદાયતદે કીર દીગાર
 તો તે લલી છે ખેર આ દુનયાથી સેહ શવાર
 શેકુલ હુદાની ચારો હીદાયતની બાબતો
 ખેહદ છે બે સુમાર શુનો તે હીકા યતો

૨૫ શમત અથ્થારશો પછી ઇગનો તરો થયો
 તે શાલમા દકાલનો શદમો નીપટ પરો
 ઉનકા નીમત અનાજનો દાનો નકઈ મીલો .
 કછને નગરને ભાવનગર લગ થયો મરો
 લાચાર થઈને મુમીનો તે ગામ ગામના
 શેકુલહુદાના શબ થયા શુરતમા પામના

૨૬ ગીનતીમા થા ઝીયાદા વો ખારે હુઝારથી
 પાલા શરોને શેકુલહુદા ચે પીયારથી
 વંચાવા શબને મોતના ખનજરની ધારથી

દેતા અતાને સામ તલક વો શવારથી
તાકે વરશ દકાલનો પુરો થયો તમામ
ખરચી વોશખને આપી વીદા કીદા ગામ ગામ

૨૭ ક્ય્યાઝ શેફ્ટીન ચે ખરચીને માલો ઝર
ખારે હઝાર મુમીનોના થઈ ગયા પીદર
ખર દાસત કીદી નાહનાને મોહતાને આકદર
તાકે રહ્યા વો ઝીનદા આમસહુર છે ખખર
ચે મુમીનોની એહની ક્યામત તલક નશલ
મોલાના શેફ્ટીનની છે હશનાત બે બદલ

૨૮ જે કોઈ એક બસરને હીદાયતદે દરજહાં
તો તે મીષલ પવાબ નથી ઝેરે આશમાં
મુમીન હઝાર હા વો દકાલોના દરમયાં
રાખા વબુદ સેહચે કરી પરવરી નીધાંન
ઈમાનતુ તુખમ રહું નગરી બીલાદ મા
શેકુલ હુદાને બસ ચે સરફ છે મઆદમા

૨૯ શન ખારાશો બત તીશનો માહે રજબ ઉગો
તે દીનથી કાહેલીનો થયો શેહને આરીઝો
મખશી હતો મરઝ વલી તે શાત દોશ તો
હર એક ફજરની બાતા પઢાવા નમાઝવો
પચ્ચીશવીં રજબની થઈ ઝીયાદા બેકલી
પાછા રહ્યા ઈમામતથી લાચાર વો વલી

૩૦ તાઆવી શાતવીં મહે સાબાનની ચકીં
તે દીન ઉરશથો ફાતીમા આઈ નો મુમેનીં
તકલીફથી પધારાથા મજલીશમા સાહેદીં
આખીર પડાહવી એક નશીહતને થઈ હઝીં
બેરીથી આપચે તે નશીહતને મુખતશર
હીકમતના તે નશીહતના દરમાયા છે દુરર

૩૧ આ ગાહ દીલ અજળ થા વોહ સેકુલહુદા હુમામ
 થા મુત્તશીલ યેદામથી હરદમ બદમ ધમામ
 ફરમાયા થા નશીહતમા જે આપયે કલામ
 વાકેમા શબ વો ફરમાયા મુજબ થયું તમામ
 અશરાર ગેળના થા વો શેપ્રી બયાનમા
 પોસીદા લેદથા તેવો આયા અયાનમા :

૩૨ તે બાદ કાહલીનો થયો દીન બદીન વકુર
 શેહહતના મુલકમા થયુ અમરાઝતુ ઝુંદુર
 અંધારે બેકલીથી મીટો રાહતોનુ નુર
 આહાલમા ન કીદી કદી શબરમા કુશુર
 તનહા થઈને ઘરથી કરો બાગમાં ક્રાર
 તાકે મરજની ચરચા ન કઈ થાએ આસકાર

૩૩ ઝીકાદાનો મહીનો થયો જીયારે ઇબતીદા
 બનુ વો સેહયે ગેબથી આવી હવે કઝા
 થઈને ખફા વો બાગથી ઘરની તરફ વલા
 થી આ ગરઝકે નશની અમાનત કરે અદા
 તારીખ શાતવીં થઈ ઝીકાદાની અયાં
 નશ કીદી પેહલા કુરમા તેહનો શુનો બયાં

૩૪ તે દીન હકીમીદ દીનનો થો ઉરશ જલવાગર
 યાને ઝકીના લાલ બદર સાહના જગર
 શફરામા તે શબ્બ થી હુંદુદો થા મોતબર
 જન ચારમાથા પાંચમા ઈઝ ઝુંદદીન નામવર
 આવી કહ્યુ હુજુરીયે પાંચોના કાનમા
 જલદી ઉથો બુલાવા છે સેહયે આ આનમા

૩૫ જમતા હુવા મસા યબ ઉથીને તરત ચલા
 આવીને પાંચે દીવરીના ઉપર ખરા રહ્યા
 ઇઝ જુલ હુદાને તેરી વો અશરવરયે ઇબતીદા

અપના શીરહાના પાશ બેથાવી કરા બરા
બાકી હુદ્દો ચારેને કીદા પછી તલબ
બેથા હુઝુર અકદશમા ચુંબી કદમને શબ

૩૬ લેટા હુવા થા બુરજ પલંગપર વોહ આફ તાબ
કુમલાયા થા મરઝની હરાતથી વોહ ગુલાબ
ઝોફત હતી વો શેરની હેકલમા બેહીશાબ
ભુનાયુથુ કલેબુ આદેબી ગોયા કબાબ
આતસ નીકલતી આહુની શીનાથી હરથરી
આ મેઝથી બદનમા કયા મતની થર થરી

૩૭ દેખી મસાઈખોની તરફ બોલાવો સહા
વાજીબ છે આવકતમા શું માહરા ઉપર બજા
એક સખશયે અરઝ કરી એ કીબલએ વરા
તાખીર કરશે ઉમરમા બખશે ખુદા શીફા
ફરમાયુ આપયે એ ખુદાનો છે ઇબતીયાર
લેકીન હવે ઝુફર છે નશકરવું આસકાર

૩૮ ચારે મસા ઇખોની તરફ સહન સાહે દી
રોસન નીગાહ કરીને શુખન બોલા દુરખમી
ઇઝઝુલ હુદા છે મહારા બલીફાને જાં નસી
માહારા પછી છે માહારા એ હમઝતો હમ કરી
ટાઅત છે એહની હો બહુ તાઅત ઇમામની
તેમ મારીયત છે મારીયત બેવે મુકામની

૩૯ બુલવાવી સાહઝાદા મુહમદને સાહદી
બોલા એ લખત દીલ એ પીશર મહારાના ઝીની
ઇઝઝુલ હુદાના ચુંબો કદમને એ મહ જખી
શોંપા મેં તમને એહને એ કાફી છે કુલ્લે હી
તે બાદ બોલા માહરી જે મીલકતને માલ છે
ઇઝ ઝુલહુદા છે વારીષ વોહ એહને હલાલ છે

૪૦ ફારીગ થાઈને નશથી વો આલમના રેહનુમા
લઈ નામ પંજતનના ઝખાંથી વો પારશા
તીમજ ઇમામ ટૈય્યબનુ લઈ નામ બા શફા
ખોલાકે એ મવાલી અમાનત કરી અદા
નઝદીકમા તે અરશા પછી બંદ થઈ ઝખાં
આદીને હકનો મોજીઝો દેખોહમેં નીધાં

૪૧ ઇંઝબુલહુદા મુહમ્મદ અલી રોનકે વબુદ
જે સાહનો છે ઉરશથી ઇમલા કીયો બુનુદ
જેહની પેસાની પાકમા રખ્યાની છે નુમુદ
દેખીને યે નુમુદને દે છે શરો શુબુદ
તકવાની બશ ઝરાઅતના દાના છે ઇંઝબુદદી
તોહીદના ના નુકુસના પાના છે ઇંઝબુદદી

૪૨ ઇંઝબુલ હુદા મુહમ્મદ છે કીસતી નબતની
દુનયાના આ હુરમ્મા છે ઝમઝમ હયાતની
ઝીદલત છે જેહની ઇંઝબતથી લાતો મનાતની
તકસીર છે અદમ જેહની કુદશી સીફાતની
કેમ ન ફોયે યેશરવરની છુટપનથી શરવરી
વકતે જનમથી તાબે છે ઝોહસને મુસતરી

૪૩ એક લાઈથા આસેહના વલીલાઈ નેક નામ
દાવતના ખેર ખુવાહ થા વોહ કશરે હુદાના બામ
તે પર ખુવા રીજોયે અદાવત કરી તમાસ
નાહક ઝુલમશી કતલકરા શખ મીલી લયામ
મકતુલ વો વલીની છે શુલતાની દોશ તો
ઇંઝબુલ હુદા વોહ ખુનતા બદલ પાયા મરતબો

૪૪ શૈય્યહ હકીમુદ્દીન વો ઉલોમાઓના ઇલમ
મન શુશ શૈકુદ્દીના લાઈ વોહઝી હીમમ
ઉકબા તરફ ગયા યહાંથી ઉચકીને વોહ કદમ

તેહ ને ઇઝઝુદદીની ટીનત છે એક કિશમ
તે વાશતે હુકીમુલ હુદાના ઉરશના રોઝ
નશના સરફને પાયા આ ઇઝઝુદ દી દીલફરોઝ

૪૫ સરઈ કુતુબમા ચારો છે આ ટોરથી રકમ
એક રૂપયો બીજા રૂપયા શી કહેવાશે નહી તે કમ
વેચાશે એવે તોલ બરાબર છે આ હુકમ
ઓછુ ને અતકુ આપવું તેહમા પાપ છે ખતમ
શાદીકઅલી શનદ આનબીથી છે શરમદી
મત ગીનજે કોઈક દાઈને બીજાથી કમ કદી

નશીહત છઠી.

(૧)

હુનયા છે ચારો ખેરથી ખાલી લા ખેર લોગોની એહમા હવા છે
મરવું છે આખીર જીવાને બાદ અઝ શમઝો તો જીવાથી મરવું મઝા છે
તે વાશતે કુલ ઓલીયા લોગો ઝીનદગી ફાનીશી બેહદ બફા છે
ફાની થઈ શબ રાહે ખુદામા બાકી રહ્યા યે ફના નહીં બકા છે

(૨)

પેહલે ખુદાયે અપને શરોને ઇબદાથી મુબદા કરી શુન આ હુકીકત
તલનો તફાવુતથો નહીં વાહલા કીદીથી શબની બરાબર શુરત
કરતુત એહવા તે અરશામા કીદાકે તેહને પોંહંચી આ નોખત
પાક વો આલમને મુકીને આ નાપાક કલનમા આવી ફસા છે

(૩)

અબ્વલ હુયુલા અપને કરીને બાદ અઝ ચાર કુરાહમા ઉતારા
મુદદત પછી તે ચાર કુરાહથી માદીન નખાતના રસતે લગારા
ઈનશાની આ ઓતાર છે આખીર તે ઓતારમા લાવી શવાંરા
સુકરે ખુદાનો મુદદત બાદ અઝ તલયાથી આવી ઉંચે ચઢા છે

(૪)

આદમીનો આ ઓતાર પુલ છે દોઝખને જન્નતના દરમયાં ચારો
માદીન નખાતને હેવાનથી એહમા આવીને ઉતરા કડોડો હઝારો

દોઝખ તરફ છે રૂખ હરએકનો જન્નતી લોગ છે કમચે વીચારો
અકષરને દેખા હકથકી ગુમરાહ હકમા આવીને થોરા મીલાછે

(૫)

હકના ઘનીછે આવકત અનહર તૈય્યખ ઇમામવો આમીરનાદીલખર
વીશે ઇમામોના માથાના ટીકા હેદરના દીલખંદ એહમદના કોષર
મુશહફ મુટાહફર તે શાહખ છે અબદેઅલી તેહની જીલદ મુટાહફર
ખંદા હમે છે તે શાહખના મોલા હમારા તે શાહખ ખજ છે

(૬)

તૈય્યખ ઇમામનુ પેછાનવુ છે વાજીખ ખની આદમને સરાશર
જે નહી પેછાને ચેશરવરને મોત છે તેહનો કાફીર ખરાખર
ખોલી ખસરની લઈને ખસર કોઈ પાર પરા નહી અબ્બલને આખીર
શાહખ ઝમાનને પેછાન વના શખ થઈને ખસર દોઝખમા ગયા છે

(૭)

મર કોઈ મોઆલીફ થઈને મુસક આટોર ઝુટી ખનાવી વો હુજજત
કહો છો તમે એમતૈય્યખ ઇમામના મુનકીરો ઉપર હરામ છે જન્નત
થોરા તમે છો ગેર તુમારા ખહોત છે શખ છે નખી ની ઉમ્મત
થોરાને જન્નત ખહોત ને દોઝખ તેહકીક વાત તુમહારી ખતા છે

(૮)

કહ્યે હમે તેનાદાનને એમદેખ તુ ખાલીકની ખીલકતના અનહર
દરયાના પાની લઈને પવન હરરોઝ ચડુડાવે છે વાદલ અંદર
વરશાત થઈને વરશે છે પાની તેથી ભરાએ છે પાછા શમનહર
પાનીઝમીમા રહે છે તે કમછે જેહનાશી આલમની નસવો નુમાછે

(૯)

ટાહા નખીચે ચે રીતે શખને કુફરના દરયાથી લઈને ચઢાયા
દરયાનાં પાની થાએછે મીઠા વાદલ ઉપર તેમ મુશલીમ ખનાયા
આખીર ઝમીમા વરશે છે પાની તે શાન શખને વશીમાં નુમાયા
ઠેરા વશીની ટાઅતમા થોરા અકષરતો જેવાથા તેહવા રહ્યા છે

(૪૮)

(૧૦)

વરશાતના જેમ પાની ઝમીંમા રેહ છે તેકમ છે તે નિશબત પર
કમતર ખુલાસા લોગ હમેં છે તૈમ્યબ ઇમામની દાવતના અનહર
નહદીમા થઈને વરશેલા પાની જેમ રૂખ કરે છે દરયામા અકષર
તે સાન ઉપર ઉમ્મત જુમલે આયા હતા તેમ પાછા વલા છે

(૧૧)

અલહમદો લીદ્દાહ ઇનશાન થઈને ઇનશાનીયતના નતીજને પાયા.
બેઅત ઇમામી શેકુલહુદાની હાતના ઉપર મલો તે કમાયા
તોખા કરીને ખીલકુલ ગુનાહથી ગોયા નવા એતારમા આયા
થાએ ખતામુલ ખેર ઇલાહી દીલના દરોનામા બશ આદુઆ છે

(૧૨)

બેહરે હુયુલામા દુખાયા લેકીન અપને ખુદાયે દીખાયો કીનારો
દુકાનની દુગયાનીથી બેહદ તેહમા નજતીનો પામા છે આરો
આલે નખીની કીસતીના શદકે છુટે છે દુખાહુવા કઈ હઝારો
જેજેકે બેઠા છે યે કીસતીમા છેખીલ જુમલે શતે પાર પરા છે.

(૧૩)

બંદાના ઉપર નીઆમત ખુદાની બેહદ છે તેહનો સુમાર અદમ છે
શબ નીયામતોમા દીનીયા નીયમત શમઝોતો યારો આલા કેશમછે
દુનયાને વારો દીનના ઉપર એહમા તુમાહારી ભલાઈ અતમ છે
દુનયાને જેયે દીનમા ખરચી આધાર તેહના બાકી રહયા છે

(૧૪)

માંના રેહમથી જે કોઈ નીકલા મોતના શરવે નીસાના છે આખીર
જે આ વટનમા આવીને ઉતરા જુમલા છે લેહદે કબરના મુશાફીર
ઝીનદગી ગોયા ખુવાબ નીમત છે રેહશે યહાં કોઈ મુમીન ન કાફીર
ફાની થયા જે આયા યહાં ઉર આવશે બાકી તે શરવે ફના છે

(૧૫)

માસીયતજે છે તે શરવે ભુરી છે માસીયત જુમલાશી પડેહઝ કરવો
નેકી કરોગર યાકે બદી કોઈ તુમપે કરે તે બેવે વીશરવો

ઉંચાઈ ખાવીંદ બખસે અગર તો નીચાને જોઈને દીલમા અકહવો
તમને નમે જે તમે તેહને નમજો તેહકીક એહમા ખુદાની રીઝાછે

(૧૬)

કોન બસર છે ખાલી ગુનાથી લેકીન ગુનાહથી છે તોખા બુરત
છોટીને મોહટી મઆફ ખતા છે જ્યારે હશે અફસોશની સુરત
શું શું વોહ લોગના ઉપર ગુઝરસે પીસે જ્યારે મોતનું શરખત
આપીને લઈને વીયાઝ વોહ દામ્મ મન આ ઝકાતના ઉપર મુવા છે

(૧૭)

તકવાની યારો સાન છે ભારી તકવાની હોએ જલન જે જગરમા
ખીલવત ઇલાહી છે મુમકીન તેહને તોહીદ નકસ છે તેહની શીકરમા
શદકે છું એહવા લોગોના ઉપર દુનયાને જેયે ન દેખી નઝરમા
વાશના થઈ મેહકે છે ગરચે તે તુરબત અનહર દબા છે

(૧૮)

એહવા કીશમના લોગોની ખાકી નામવરી છે નસર આ જગતમાં
આવીને ગુઝરા શરવે વલેકીન તશર રૂફ થયા આલીકની જહતમાં
હરગીઝ દગા નહી લોગ ખુદાના જે કઈ ખુદામા પડે છે વપતમાં
શીકર મુખારીક તે શરવેની મુસકીલના વક્તમા મુસકીલ કુશા છે

(૧૯)

લાઅલના માનીંદ લોહીના આંશુ લાઈકછે ટપકાએ આંખોથી હરદમ
ગમની અંગેથી શીલગાઉ દીલમા યાદકરી આલેહેદરનો માતમ
અલીમ ઉમર્યાના દુગયાનોમા દુખા નખીના લાદલા બીહમ
નાહના ને મોહતા ઝેહરાના વાહાલા તીરો તબરથી રનમાં ખપા છે

(૨૦)

દેખા નહીં અને બુલમ સુના નહીં તેહવા ઉમર્યાઓ યે ગુઝરા
ફાની થયા તે સરવે લઈને ફાની થયા એહના બુલમના દારા
તે પછી થઈ અખ્ખાશીની આફત અખ્ખાશીયો યે ઉમર્યા વશારા
અખ્ખાશીયોથી આલે નખીના હરએક જગાપર ખું વદા છે

(૨૧)

તેખાદ જીયારે મોલાના મેહદી શુરજ નીમત પોતે મગરીખથી નીકલા
જંગ કરીને શખ દુસમનથી કીદા શરોને ઝમીં પર કતલા
રોશની કીદી દીનમા એહવી હુમના તલક જેહનીછે તજદ્દા
મેહદીયે હકપર દરગાહે હકથી શલવાત હરદમ ખદમ ખારહા છે

(૨૨)

મગરીખના મુરજ મોલાના મેહદી તેહની નસલથી થયા જેઅધમ્મત
અલકાખશખના છે કાઇમો મનશુર ઉર મોઈઝ દરયાએ ફઝીલત
મોલાના અઝીઝને મોલાના હાકીમ ઝાહીરને મુશતનશીર મહેમિલત
મુથ તાલી ખિલ્લાને મોલાના આમીર તય્યખ આધમ્મતના પેસવાછે

(૨૩)

મોલાના તય્યખની ઇતરતથકી જે શખ થયા પરદામા એહલે ઇમામત
હાઇયો હકના જે થયા તે શખથી છે જે શાહીખ ઉપર દલા લત
આમોલાના અખદેઅલીથી વક્તના શાહખ પર છે ઇસારત
શેકુલહુદાની આલી લકામા હાશીલ એ યારો ઇમામીલકા છે

(૨૪)

જેઆ શુનાવી તકરીર તેહને લોહે જીગરપર તેહરીર કરજો
ઇમાનલી જેછે દીનલી જેછે હરગીઝન એહને દીલથી વીશરજો
ખદુ ચલાવે ગરકોઈ સકનુયે મનતરથી ખદુમતર જો
ખલીનુશ અને ખકરાત હકન તેથી હુમે આશીખી દવા છે

(૨૫)

અધમ્મત શરવે અંધારમાછે રોશની શરવે મઝહીખમા શુમછે
હકનોછે પાયો તોહીદ ખેસક તોહીદમા શખ ભુલા ઉમમ છે
ફિકહેની કીદી એહવીખરાળી જેથી ભલા કુફદાર અજમ છે
ફિકહેની તોહીદ પાયા શલામત શેકુલહુદાની ખસ જે અતા છે

(૨૬)

અખદે અલીના ઇરસાદથી થઈ હુમને અશાખત ફિકહેના અનદર
સમ્માના માર્નીદ એહમાથી કરયે તકરીર એહલે મજલીશના ઉપર

લઈને ઇમામુલહકની શનદ એમ અબદેઅલી પોતે કેહ છે મુકરર
હિરદાના દામનમા તેહને જે લેશે તેહના અન્તર્ધન લાગ ખુલા છે

(૨૭)

આવીરુકુમા જે કોઈ મુશહ્લીહાતને મુકે તે શુઠન ઉપર
શુથનહી ઉંચો હાત કરે નહી ફરમાન સરઈ છે આતોર દિલખર
અંગેના ઉપર મુકે રુકુમા હાતને સરવે ખૈરા શરાશર
આવીશનદ આ મોલાઅલીથી એહની શનદમા હક લામિરા છે

(૨૮)

તાબ નથી તેહરીર કંઈમેં બદરનાલાલ ઝકીના ફઝાઈલ
એહલેકમાલત ના હલકામા ચકતા જેહની છે આટોર સીકલો સમાઈલ
આખીરમા એહવા કોઈ થયા નહી ઝેગને પાયા જેથી અવાઈલ
બંદગી કર અરઝ જઈને શખાતુ જે જાગ ખુલદમા વો પાર સા છે

(૨૯)

રોસન પિસાની દેખીને જેહની ઝુક્તી પિસાની અરબો અજમની
નામ બજશતા અબદુતય્યબ સાહીથી જેહને મુલકે કરમની
મિકરકે મેમુન ઉપર હમેસા રહેતીથી કલગી કુદશી શીયમની
જેહના કદમની ખાકની ચારો ફલકુલ મોહીટના ઉપર જગા છે

(૩૦)

જે પારશાની શુલખની માદિનથી એકનિકલા લાહુતી ગોહર
મિસર કુદુશને ઇકલીમના સાહ ફરખંદા યુસુફનામ મુન્વવર
એહશાનના જે ચે કાતુન કિદા એહશાન ખતમ છે વોહ શરવરપર
જાઈએ યુસુફ મિસરીને કહ્યે ગોયા ખુદા બાદ ખીજ ખુદા છે

(૩૧)

વોહ ઇબદાઈ દરયાઓના એક દુરરે યતીમ આ અબદેઅલી છે
જીનનાત શાતે તેહના ચમનમા ઝેબેનસીમ આ અબદેઅલી છે
શરવે હુઆતુશ શતરના અંદર બનાએ અઝીમ આ અબદેઅલી છે
ખલકની ખાતીમમાં ખાલીકયે એહને આમિષલના દરનગીના જડા છે

શેકુલહુદા જેવા કોઈ ન દેખા ઇનશાન યારો મેહરો મયામા
એહનીમિષલના બસરને મલાઈક બાઈઝ નથી હોએ અરઝોશમામ
કુદશીયો ચેથીછે કાશીર શરવે જુમલા શકામા અને જુમલે વક્ષામ
ફનયાને ઉખરીમા બશ ચે તુને છે શાદિકઅલી ચે તારા પિતા છે

નશીહત શાતમી.

- ૧ શુનજે તુ કાન દઈને શુનવામા છે ભલાઈ
શીનાના કાચ અંદર જેમ ચમકે રોસનાઈ
શેકુલહુદા પછી શું ફનયામાં છે ભલાઈ
તેવાસતે તરક કર ફનયાની આસનાઈ
ફનયામા ખેર હોતી તિલની કદર એ ભાઈ
હરગીઝ ન શેફ્ટીનશી કરતી વો બે વક્ષાઈ
- ૨ રેહમત છે શેફ્ટીપર જે થા ખુદાની રેહમત
ફનયામા થઈ જે સેહથી આ બાદગીની સુરત
હરગીઝ ન રાખી તેહની ફનયા ચે કઈ મુરવવત
રેમતની જાત ઉપર કીદી શુતમની નોખત
ફનયાના નામ ઉપર દુસનામછે હઝારો
મરવા કબલ એ યારો ફનયાશી દીલને મારો
- ૩ ચકતા હતા વો શરવરે અકલીમ શરવરીમા
કી દી શીરફ જવાની આલમની રેહબરીમા
તકશીમ કી દી દોલત ખલકતની પરવરીમા
છે જોત જેહની બાકી ઝોહરાને મુસતરીમા
એહવા બસરની રેહલત ગોયા છે દીલમા ગોલો
એક પલ નથી ખુજાતો શીનામા ગમનો સોલો
- ૪ સુરજ વોહ એહવા થા કે જેહની ઝલક ઘટે નહીં
સેરે બખરથા એહવા કોઈ સેરથી હટે નહીં

ફરમાવી જેઝાંથી તેથી કદી લટે નહીં
 જે ધારૂ આપયે તે તકદીરથી મીટે નહીં
 જે દિનથી થઈ બુદાઈ વોહ રાજના સહાની
 આંખોથી વહે છે હરદમ ખુને જીગરનુ પાની

૫ શલમાન ફારશીની ટીનતથી થા સુરક કળ
 શાહીખેઝમાંના આગે અઝબસકે થા મુકરરખ
 જીસમાની થા વલેકીન કુદશી જેહવા મુઅદ્દખ
 મુખડા ઉપર પ્રીદાથા શાતે ગગન ના કોકખ
 થા જેહની જોત આગે સુરજ ને ચાંદ અંકા
 વોનુરે શરમદીને તુરખતમા હાએ ધાંકા

૬ વેહદતની કલગ ગીમા થા ઉપર અઝલથી
 પેદાસના સુરથી મુસ્તાજ થા મિષલથી
 નિકલાથા ચે ફરએ વોહ લાહુતનુ અશલથી
 એક લેહજ થા ન ફારીગ ધરસાદના સુખલથી
 પામાલ કીદી જે ચે બુન્યાદ જુમરહીની
 આબાદ કીદી દાવત સાહબખમાં ધનીની

૭ નુર અને જીસમ અંદર રહાની થા ફરીસતા
 રોસન કરાથા જે ચે તોહીદે હકના રથતા
 તા ટીલની સીરકને કી દી બિના સકીથતા
 મુકી ખુદાઈ રોતી ચહાંથી શીધારા હંશતા
 જલ્લાદ આફલકચે કિ દી ન મહેર હરંગીઝ
 દિલથી નથી શીરકતી આ ગમની લહર હરંગીઝ

૮ સુરજ નિમત આયાંથી છુટપન થકી લયા કત
 નુરે ખુદાની રોસનથી મોહ ઉપર નઝારત
 રૂમાલને નજુમી દેખીને શખ સખા હત
 દેતા થા સહેઝકી ને આટોરથી ખસા રત
 ફરજંદ આ તુમહારા ટાઅલે ઝખર છે તેમથી
 એહવા થયા ન થાયે કોઈ પરદએ અદમથી

- ૬ ફરમાવી યહાંથી જીયારે સાહેજકી યે રેહલત
તેરા વરશના તે દીન થા વો ઝકીના ઝુબદત
નાહની ઉમરમા કી દી પઢવામા મહેનત
કીદુહરામ દિલપર દુનયાનો એસો અસરત
પંદરવા શાલ અનદર જીયારે વો આયા શરવર
શહ આફરીન કિદુહાશીલ ઇલમને અકષર
- ૧૦ તેહશીલના સુરમા અબદેઅલી છે આલા
અબ યાત કીતની પોતે નાદિર કરીથી ઇનસા
દેખી વોહ સાહ યુસુફ દીલસાદ થઇને બોલા
પોહયાવીરખયે માહરી જે કઇ ગરજથી અકશા
મજલીશમા નજમદીં યે વો જૈતને પઢાવી
નશની સુર બસારત તે રોઝથી શુનાવી
- ૧૧ ઇશમાઇલ ખારજીની તે દીનમા થઇ થી કુબત
તે લોગોની થઇ થી કીલતના બાદ કષરત
યુસુફ વો નજમદીં યે આશાંમલી હકીકત
ખાટીર ઉપર થઇ થી આઝુરદગીની શુરત
યે પ્રીકરના શખખથી થઇ કાહીલી બદનમા
શેરાખીના બદલ થઇ ખુસકી વોહ નો ચમનમા
- ૧૨ મિશરે હુદાના યુસુફ બલક ખુદાના ચકતા
લાચાર થઇને કીદી શાહિબ ઝમાંથી સકવા
એ મુશટફાના ટીકા એ મુરતઝાના દુરરા
એ કુલ આ ઇમ્મતોના શરતાજ માહરા કીબલા
આ કાહીલોનો બાઇષ કહાં આપ પર બકા છે
ગારત કરો ખવારીજ માહરી યે બશ સીફા છે
- ૧૩ શાહબ ઝમાંથી થઇ ઇલહામની ઇનાયત
એ નજમદીં ન રાખો કોઇ ખારજીની દેહસત
અબદેઅલી તમારા ભાઇ છે નેક બશલત
એહને કરો બલીફા નશની લીખો વશીઅત

તે બાદ શેફ્ટીનો બખશો ખીતાબ આલી
આનશ કરેથી થાશે દુસમનની પાએમાલી

૧૪ ઇલહામના મુવાપ્રીક વો નજમહી શરવર
ખુદયામા નશને કીદી અબદે અલી સહાપર
સોલે વરશના પુરાથા શેફ્ટી શીકંદર

નશના સરફને પાયા નાહુની ઉમરના અંદર
ઇશમાઇલ ખારજીની તે દીનથી થઇ તખાહી
દીન દીન દુલુ થઇ નીત યુશુફની બાદશાહી

૧૫ શેફુલહુદા જેવા કોઇ ફાઝીલ શુના ના દેખા
જેહને ઇમામુલહુકયે હકની નઝરથી પરખા
કુદરતના કારખાના એહુની મિષલથી અટકા
થાશે જે કોઈ થાશે ચે સાહુશી ઉતરતા
નાશુતના શદ્દથી એહવા ન દુર નિકલશે
જીસમાની કોઇને એહવા રૂહાની થઇને વલશે

૧૬ રહી રહીને જોસ હરદમ આવે છે દીલના ઉપર
વો શેફ્ટી કે જેયે જીવારા કહુટ અંદર
ઘંટીને ચરખા તાકે વનવા નારા છે અકષર
ઐરો મરદન આપી કીદા જીની શરાશર
મુઝટર કરીને તેહને તકદીર ચહાંથી ઉચકે
કેમ આંખના પલકથી ખુને જીગર ન ટપકે

૧૭ ફરજંદ વોહ ગરીબ લોગોના બેઅદદથા.
ખતના વગરના થા શબ કુફ્રાર લોગો જેહવાં
ટાકત અદમથી તેથી લાચાર થા વોહ શગલા
બાખત આ શબ શુનીને વોહ શેફ્ટી મોલા
ખતનાના શાર્ લેજી ખરચી વો શબને વાપ્રીર
ખતના કરાવી શબયે એહશાન આ છે નાદીર

૧૮ મોલાના વોમોઇઝ બિન મનશુર લખતે ઝેહરા
મગ રિખના મલક અંદર જીતલાકે છોકરા થા

- ખીલઅત લીખાશ દધને શખની કરાવી ખેતના
તેહના ચલનને ચાલા આશેફી મોલા
મફરદથા જેમ ધમામોમા વો મગરીખન મનશુર
થાતે નિમટ દુઆતોમા શેફી બ દશતુર
- ૧૯ અબદેઅલી સહાને રખએ કરી ઇનાયત
બે સાહજાદા બખસા ચે છે અઝીમ નીયામત
ધારીથી આ વરશમા ચે બેવેની ખતાનત
લેકીન ફલકચે કીદી ચે બાબમા ખયાનત
હે હાત શું શુતમ છે વોહ બાદસાહ નજીવા
ધારાથા આ વરસમા ખતના ના જે વીવા
- ૨૦ જેદમ શીધારા ચહાંથી વોહસેહ ઝકીના બની
તે વકત જધને જલદી એક રહે આશમાની
શાહબ ઝમાનના આગે કહી જીકર વાકીઆની
ગમની જીકર શુનીને વો મુશ ટકાના પાની
આ જુરદા થઈ નીહાયત આંશુથી મોહને ધોયા
એહલે રતુબ હીજજને દાઈયુલ બલાગ રોયા
- ૨૧ મસહુર આ બખર છે શુરજ નિમત છે અઝહુર
સેરે ખુદાના ખાશા નખઈ વો માલીકે ઉસતર
રશતમના થા જે રશતમ ચક્તાથા વોહ ગઝનફર
બાજુથા વો વશીના હરજંગમા મુઝફ ફર
શીફ રીનમા કરીથી નીત જેયે બં ફસાની
કીદીથી માવયાની ફાજેની ધુલધાની
- ૨૨ લેબથા મુરતઝએ માલિકને મિશર ઉપર
રશતામા જેહરથી વોમારા પડાથા શફદર
એહુની બખર મરાની બશ શામલીને હેદર
મીમખર પર ચહીને રોયા થઈને મુઝટર
મજલીશમા તે નિમટથી શાહબ ઝમાં રોયા
આંશુના મોતીયોને પલકોમા લઈ પીરોયા

- ૨૩ દાઢ અલી શુલેહી મુલકે ચમનના શુભા
હુખસીયો યે મલીને તેહને દગાથી મારા
નાહક કતલ કરીને નેઝે ચહડાયા માથા
તે દીનમા થા મીશરમા મુશતન શિરે બિલ્લા મોલા
છે મિશરથી ચમન લગ મહીના તરનનો અરશો
જાની તરત ખખરને મોલાનાયે એ ચારો
- ૨૪ જે દીન ચમનના અંદર દાઢ અલી મરાયા
વહાં મિશરમા મુશતન શીર રોયા અને રૂલાયા
મુશતન શીર બિલ્લાહના આશાહુખ ઝમાં છે જાયા
હુર એક કમા લતોમા આવોથી છે શવાયા
તેમ મોતે શેફ્ટીની પોતે ખખરને જાની
શાહુખ ઝમાંયે કીદી મરશુમ તાજીયાની
- ૨૫ તૈય્યખ ઇમામના વોહુ દીલખંદ મહે ઇમા મત
ગુનયા દહનથી બોલા વોહુ ગુનચએ રિશાલત
કુદશી વોહુ રૂહથી પુઝી શેકુલ હુદાની બાબાત
કીદી અરઝ વોહુ રૂહયે એ મઝહુરે કરામત
શું મેં અરઝ ગુઝારૂશાહખને શખ અંચા છે
પુછો જોગર મને તો આ તોરથી બયાં છે
- ૨૬ ચકતા થા શેફ્ટી વો હીંદના બિલાદ અંદર
ગુઝરા દુઆત તેહમા થા આફ તાબે અનવર
મુમિનના અમનથા વોહુ દુસમન ઉપર થા ખંદાર
કુફર અને નવાશીખથા બેવે જેથી જે પર
ઝુલમાતે હિંદમા રોસન શાહખના નામકીદા
દુસમનના દિલના ઉપર હથરતના દામ દીદા
- ૨૭ કઇ જીવની ઝમોપર હીકમતના રૂપ બોયા
કઇ દીલની આરશી શી જેહલોના દાગ બોયા
હીમ્મતને દેખી જેહને ગરદીસયે હાત ધોયા
રેહલતના વક્ત જેહને આલમ તમામ રોયા

કુદશી વોહ રૂહની બેસક આશાંમલી ઝખાની
બેહુદ થયાથા બેકલ વોહ મુરતઝાના બની

૨૮ શાહબ ઝમાંને દેખી આતોર ખશતા હાલત
શાતે ગગનમા એકદમ ખરપા થઇ કયામત
વીજેને કાટકાની નાખી ઝમીંમા આફત
દરયામા તે શખ્ખથી દુક્કાન થયુ નીહાયત
વોહ શખસને અયાં છે જેહુની છે નુકતાદાની
સાહબ ઝમાંને થઇ આગમની શું નીસાની

૨૯ બોલા વોહ કુદશી રૂહથી શાહબ ઝમાં શરવર
સખદે અલી પછી શું છે સાન તે અદા કર
કીદી અરઝકે હઝરત છે ખેરયત શરાશર
છે ઇઝઝદદીન મુહમ્મદ અખદેઅલીની બપર
દીવા છે બે ખરાખર લેકીન ફરક છે ઇતલો
બીજે આ દીવો પેહલા દીવા થકી છે નીકલો

૩૦ જીવનજી સેખ ફાઝીલ દાવતના મોતમદ થા
શુલેમાનની નીમત થા મુખલીશ અઝીમ હદથા
રેહમતના આશમાં મા તકવાના વોહ વતદ થા
અખલા કે ફાઝીલાના લોગોમા વોહ શનદ થા
આ ઇઝઝદ દીન મુહમ્મદ તે સેખના છે ફરઝદ
શાહબ ઝમાં શુનીને અઝખશ થયા વોહ ખુર શંદ

૩૧ છે ઇઝઝદ દીન ગોયા વોશેફ દીની શુરત
રૈઝે અઝલથી છે યે બેવેની એક ટીનત
પેવશતા છે યે સેહુની પલકોમા બશ મુરુવત
લખરેઝ જેહુના ફેલોમા દમખદમ છે હીકમત
ઇમાનના જહાં ના નાદીર છે આ જહાંદાર
પાયા છે હુકના તેપર હુકની ખડી છે દીવાર

૩૨ જીવનજી શેખ ફાઝીલ કુદશી થા વોહ શમાવી
રૂઠે જેયેથી તેહને વોહ લાવતા મનાવી

કરતાથા ઇતીફાકી હરદમ શલાહ કરાવી
શઈ અઝીમ હુકયે વોહ સાહને દેખાવી
આ સહનસાહ મુહમદ તે સેખની નશલ છે
થા વોહ દરખત જેહવા તેહવા આ તેહના ફલ છે

૩૩ એ શાફ ઇઝઝદ દીન ના આવી ને કઈ ગીનામા
છે જે ઉપર દલાલત કઆખાની વોહ બિનામા
બાકી છે આપ તનહા છે એર શખ ફનામા
આઝદ છે જશમથી આયા છે ગર જનામા
એહવા છે યે ફરીસતા જે પર નઝરની દાલી
નાશુતના કલનથી તેહને તરત નીકાલી

૩૪ ઇબદાઇ વીજલીના ચમકાર છે ચમકતા
ખુરસીદ બંદગીના ઝલકાર છે જહલકતા
વેહદતની મુસકના યે મેહકાર છે મહુકતા
મલકુતના મલકના શરદાર છે યે ચકતા
શીરી છે આખીરતની નહીં યે વના ચઢારાસે
જન્નતના બાબ યે છે નહીં યે વના જવાશે

૩૫ તકવાના જીલતા છે ઇઝઝલહુદા જનમથી
રેહમતથી છે મુલખખ માતાના યે રેહમથી
હેકલ બની છે જેહની એહશાન ને કરમથી
ધુરજે છે નિત ઝમાનો જે સાહની હીમમથી
નશાના ધનીના આગે શાદકઅલી નમા કર
રાખી ગરઝ ખુદાની હરદમ બદમ મુકાકર.

નશીહત આઝમી.

૧ શરકાવ તુ ગફલતની ચીરખીને બસીરતથી
હુશયારી પકડ જલદી આ બંદ તખીઅતથી
વાકીફ થા હયાતીમા ખીલકતની હકીકતથી
ખાલીકની ગરઝ શું છે ઇનશાનની ખીલકતથી

- ઈનશાનની ખીલકતમા હીકમત છે તે પેહુછાનો
દાનાઈ શમઝવું છે શમઝો તમે ઈનશાનો
- ૨ એ તાર જહાં લગ છે આ આલમે દુનયામા
લાખો ને હઝારો છે દેખામાને શુનવા મા
ઈનશાન નીહયત છે એતારોના જુમલામા
તે બાહ નથી ખોલી કુલ શાદના કહેવામા
ઈનશાનની ખોલીમા જે કોઈ બની આદમ છે
તે શબને મરા બાહ અઝ જન્મત યા જહન્નમ છે
- ૩ કમ એહલે હીમાકત છે હીંદુ ને મુશલમાનો
જહીલ છે તે ખાતીર એમ કહે છે આવો નાદાનો
એક ખોલીથી ખીજમા જમ ઉતરે છે ઈનશાનો
યે વાત શેનદ નથી દઈ કાન શુનો માનો
કહો ખીશરી ખોલીમા આ જીવ શમાશે કેમ
શીખેલો બસર પાછો વન શીખેલો થાશે કેમ
- ૪ આ જીશમોના શાયે છે કુલજીવ બના અપના
હર જીવની હર ખોલી મખશુશ થઈ બરખ
યે ખોલી અગારી કઈ આ જીવ ન થા તનહા
યે લેદને જાને છે આ શેકુલહુદા મોલા
ખોલી થકી ખોલીમા ગરજીવ ગુઝર કરતા
એક ખીજને આગેની ગુઝરેલી ખબર કરતા
- ૫ એતારમા આખીર છે એતાર આ ઈનશાની
જે ખોલી છે દુનયામા છે તેહમા વો લાખાની
શદ સુકરે ખુદા કરજો અપને કરા ઈનશાની
ઈનશાન કરી બખસો આ શીલ શીલો ઈમાની
બાકી આ ઉમર અપની શમઝોતો ગનીમત છે
તોખાથી શંવારી લો બશ ઝીંદગી નીયામત છે
- ૬ આંખોને નીપત મીચો દુનયાના નઝારાથી
હરગીઝ ન થગાજો આ ઇકબાલના દારાથી

નેકીને કરી નીકલો પાપોના ખશારાથી
 દરયાએ હયુલાના જઈ લાગો કીનારાથી
 અક્ષત થકી જાગીને ચેતો આ હયાતીમા
 નહીતો તમે પચતાશો જઈ ગોરની માટીમા

૭ ગીનતીના છે દીન તેહમા નેકીની કરો ગીનતી
 શું ખેર છે દુનયામા દુનયાની તજો વંતી
 ઇમાન વના ચારો દોષ ખેર નથી ખંતી
 તોહીદ ખુદાની છે નીત ખંદગી ગુનવનતી
 શીરતથી શંવારી લો આ જીવની શુરતને
 શીખીને મીટાવીલો જેહલોની કદુરતને

૮ જા હોએ અકલમંદ તો ખાલીકને દરા કરજો
 ઓરોને તુ મુકીને બસ એહને જપા કરજો
 ગરદન આ ઝુકાવીને મુરસીદને નમા કરજો
 ઇમાનની પખતીમા દીનદીન તુ ચઢા કરજો
 મત દીલને મડોરીને મુરસીદશી તુ ભાગીશના
 જન્નતની તુ પખતીમા ચઢવા થકી થાકીશ ના

૯ મુકીને કદર અપની પાઉંને તુ ધરજો ના
 ચઢજો તુ એહવો ચઢજો તે ખાદ તુ ખરજો ના
 મરવાની ઘડી હરગીઝ હીરદેથી વીશરજો ના
 જાહીલના મરા મુજબ નાદાન તુ મરજો ના
 મરવાના અગારી તુ સેહવતથી મરી જાજો
 લોગો કહે જીવે છે એહવુ તુ કરી જાજો .

૧૦ આ ઝીંદગી ખાકીમા બદરાહથી પનાહ લીજો
 દુનયાની ગુઝર ગાહથી ઉકળાની તુ રાહ લીજો
 મુકીને કીખર મુતલક રૂહાની તુ જાહ લીજો
 જે નશના મુરખી છે બસ તેહની ગવાહ લીજો
 દીનરાત તુ વાકીફ થા વેહદતના શરીસતાથી
 તા ઉતરે તુ ઉકળામા થાઈ વહાંના ફરીશતાથી

- ૧૧ મરહમ દે શખુરીનો ગરદીસના તુ ઝતકા પર
લાહોલનુ પઢ મંતર મેહનતના તુ ચતકા પર
લીપટાને ન કઈ દીલથી આ દુનયાના લટકા પર
ઈખતીયાર કનાઅત કર એક રોટીના બટકાપર
ઈઝઝતને જો આહે તો ઈઝઝત છે કનાઅતમા
ઝીલલત છે તમા અંદર હર કોઈ જમાઅતમા
- ૧૨ દીવાની નીમત આખીર દુનયાશી તુ ગુલ થાશે
કાયાની કક્ષમાશી ટોટાની ટરહ જશે
મેહલોમાથી નીકલીને જઈ ધુલમાં ધંકાશે
બદકેલોને દેખીને તુ ખાકમા પશતાશે
આ સાંશ જહાં લગ છે વહાં લગ તુ શંભાલી લે
પાપોની શીયાહીને તોળાથી ઉબલી લે
- ૧૩ કર જીવને કનચન તુ ટાઅતમા તપાવીને
શીનાને મુશક્ક કર કીનાને મીટાવીને
આઝાદ થા કેદોથી કેદીને છુરાવીને
ઉંચો થા મરાતોબમા હરએકને નીલાવીને
હરબદની બદીને તુ નેકીથી હતાવી દે
હરએક વજહાશી હોઈ રોતાને હંસાવી દે
- ૧૪ મુદત ગોયા દુનયાની ઉકાના છે મીચકારો
મેહમાન છો કોઈ દમના એ મુમીનો અખયારો
તકવાના જવાહીરથી આ ઝાતને સીંગારો
લેલ સીશામા શીનાના તોહીદના અનવારો
અમકાર હો શુરજશા ઈખરતની અંધેરીમા
અસરત કરો હુરોથી શીર દોશની મેરીમા
- ૧૫ દાનાઓને લાએક છે તકસીરથી શરમાઓ
કીદેલી ખતા ઉપર દીલ કદી ન લેહકાઓ
નીત કશર કરી દીલને હરએક ટહુર મુરઝાઓ
હશરતની હરાસતથી નીત આંશુને ટપકાઓ

ગર દેખે તો દેખે છે વોહુ આપના ગીરેમાંમા
 હુનયાથી નીરાલા છે એક ગોસચે પીનહાંમા

૧૬ ઉનકાની નિમટ ગુમ છે ઇનશાનમા ઇનશાની
 ગાલીખ છે હુરએક ઉપર અમ્મારતની સેહવાની
 અકશરની જીબીલતમા ઇફઆલ છે હેવાની
 કોઈ યાદ નથી કરતુ મરવાની પરેશાની
 કઈ સેંકરો મૈયતને જઈ મકબરે ગારો છો
 અફશોશ તુમેં લોગો મરવાને વીશારો છો

૧૭ હુનયાની અરે યારો યારીને ઉથાવી દો
 જીવાની હવસના કુલ તખમોને જલાવી દો
 તકવાથી રીયાની ગરદોને બીથાવી દો
 હુરકોઈની ખુરાઈની ખુવાહીસને ઓડાવી દો
 બોલો તમે ખુબીને ઇમકાની મોશમમા
 આખીરમા તમે લનશો બોશો જે મુકદ્દમમા

૧૮ આબાદ કરો શખથી દશતુર લલાઈનો
 ગરબાદ કરો પેસો બે રેહુમ કશાઈનો
 રૂહાની થઈ પકડો અશલુખ શક્ષાઈનો
 થાકો ન કમાવાથી છે પકત કમાઈનો
 મજરૂ બીલ મિષલથા જાહેર કોઈથી મુરૂવતમા
 કેહવા જો ખતમ જગમા એહશાનની શીરતમા

૧૯ ખાલીકના શીવા હુર કોઈ ફાની છે નથી બાકી
 જે કઈ કરો તે કરજો ખાલીકની ગરજ રાખી
 આ એન નશીહત છે એહુમા છે ખુદા રાખી
 મત અપની હુવા ઉપર કઈ કામ કરો ગાઝી
 કરતા રહો ફેલોમાં ગુમરાહોની નીત દાવત
 આવે છે ઇમામોથી આ દોર ઉપર શીરત

૨૦ મજકુર મુવાફિક એક મસહુર રીવાયત છે
 તફઝીલ વશી ઉપર અકવા યે સહાદત છે

પાનામા લીખો દીલના આ એન હિદાયત છે
ગર ચાહો નશીહત તોબશ એહમા કેશ યત છે
બશ ઉમદા રીવાતોથી અશનાદ મુઅબ્બન છે
ઇબરતને જો ચાહો ઇબરતની ચેમાદીન છે

- ૨૧ કોઈ બાઝ લડાઈમા દામાદે નબી હેઠર
પટકોથો ઝમીં ઉપર કાપ્રીરને કરી મુઝટર
ચાહ્યુ કે ચલાવે વોહ મલગિન ઉપર ખંજર
મલગિન તરત થુકુ વોહ સાહના મોંહ ઉપર
તલવાર લઈ ઉચકી દરહાલ વોહ શરવર ચે
ના મારો વોહ કાપ્રીરને વોહ મેહુરના કોષરચે
- ૨૨ આ ફેઅલને દેખીને કાપ્રીરને થઈ ઇબરત
હેઠરના મુકા ખીલ થઈ જોલો એ મહેનુઠરત
મેં આપના મોંહ ઉપર થુકુ થુ કરી જુર અત
તલવારના લાયકથો તેહ કીકમેં બદ ખશલત
તલવાર તલેથી કેમ છોડો મને શમ જાહુઓ
જે લેદ ખપ્રી છે તે ઇરસાદથી બતલાઓ
- ૨૩ એમ જોલા વોહ કાપ્રીરથી ઝર ગામે ખુદા હેઠર
મેહુઝાદએ ખુટાલીખ દામાદે નબી ખુસતર
કોઈ કામ નથી કરતો મેં અપની હમીયત પર
હર લેહઝા મુકબ્બદ છું ખાલીકની રજા અંદર
હર બાબમા મેં અપના ખાલીકને વીચાઈ છું
ગુસ્સાના લવાઝીમથી બશ જીવને માઈ છું
- ૨૪ તુ મોહના ઉપર મહારા જે આનમા થુકુ થુ
દેખી વોહ હકીકતને શીનામા ઉથો શોલો
ખાલીકને દરીને મેં ગુસ્સાને તરત મારો
તનહા તુને મુકીને તરવાર લઈ શરકો
નહીં કતલ કરું હરગીઝ મેં અપના ગુસ્સાથી
કઈ મારાને મારીશ મેં બારીના ઇરાદાથી

- ૨૫ દેખી તે વશીના આગલના દુરેલા પાની
બેહુદ થઇ કાફીરને ચે બાળમા હેરાની
ફાલાદ દેલી મુકી ગોયા વોહ થયો પાની
મુકીને કુફર કીદી ઇખતીયાર મુશલમાની
વોહ મુરતઝવી શીરત કુલ ખેરનો નકસો છે
થુકુથુ જે મોંહ ઉપર તેહને લઇ બખસો છે
- ૨૬ અખખાર ઇમામોની શીરતની નવાહીર છે
ચે ખાંના બાટીનમા હીકમતના જવાહીર છે
જેમ કઇ વોહ અમમ્મત થઇ હીકમતના ખમા ઇર છે
ઇફઆલ વોહ કાકુરી ઝાતોના બવાહીર છે
ચે કુલને ઝેહનોના દામનમા ભરી લેજે
ઇફકારની ચોકીપર ચે લઅલ જડી લેજે
- ૨૭ આમાલ સરીઅતના શીડી છે શઆદતની
શુન્નતને ફરઝ બેવે કુંચી છે હીદાયતની
તકલીફ ઇબાદતની રાહતની રાહત છે કયા મતની
શુરત છે ચે હેકલમા લાહુતી સખા હતની
રૂહાની દવાઇરના આમાલ શીતારા છે
ઇબદાઈ કરામતના બાગેભા કીયારા છે
- ૨૮ છે પાંચો નમાઝોની સીપોમા દુરર ચકતા
અશરારના લીલમ છે ચે ખાનોમા મન ગમત
અરકાન ઇબાદતના કોઇ ચેથી નથી આલા
પાળીત રહો તે ખાતર ચે પાંચે ઉપર બરબ
પહળે ચે ફરઝ પાંચે ઓકાતના અબ્વલ મા
દાખીલ કરે રખ તમને ઇમલાકના અફઝલમા
- ૨૯ છે એહના રૂકુમા ને શજદામા ગરજ ભારી
એ બેવે તસાહ હુદમા વેહદતની શરોકારી
રક આતોની ગીનતીમા દરયો છે અજબ બારી
તકબીરામા બિલ બુમલા હીકમતની છે બિસ્યારી

આટોર ફૂલ એહનો શમઝીને અદા કરજો
મુમીન ગરી આહો તો મત એહને કઝાકરજો

૩૦ ગર કોઈ મુશક્લી થઈ પાકી ન કરે કામીલ
વન કીદે ટહારતને ગર શક્મા થયો દાખીલ
કહાં તેને ખુદા આગે તલની છે કદર હાશીલ
મેહ મુલ નમાઝો છે પાકી છે ગોયા હામીલ
દરવાઝા વિના ચારો કીમ ધરમા દાખીલ થાશે
પાકીના વિના નહીં કઈ બંદગીનું અમલ થાશે

૩૧ મમખુલ નમા ઝોના છે આવે નળી આઝમ
તેહ કીક ટહારત છે દાઈનીગરઝ હુરદમ
તાવીલ તુકટાને કોઈ શમ જોહ બની આદમ
શમ જીહને ચઢો ચહાંશી કુદશીના થઈ બાહમ
બુનયાદ નમાઝોની મોઝુ છે ટહારત પર
મોકુફ ઈમામત છે દાઈની હીદાયતપર

૩૨ એક બીજો લટીફ છે તેહમા છે અજબ નુદરત
દઈ કાને ફીકર તેપર તેહશીલ કરો હીકમત
પઢવાને ઇમા મત કોઈ મશજીદમા કરે હીમ્મત
મશજીદની તહય્યતની જે પેહલે પઢે રકઅત
ઉતરતી પઢે સુરત મશજીદની તહય્યતમા
ઉતરતી પઢોછો જેમ ફરોઝોની કેરાઅતમા

૩૩ આ એન હકીકત છે દરયાફત કરો લોગો
મશજીદ ગોયા દાઆવતની મજલીશ છે ઝરા શમજો
હક પેહલા દુઆતોના દઆ વતમા છે તે બુજો
જેમ પેહલે તહય્યતની જે રશમ અજબ દેખો
ફરઝો જેવી મશજીદની રકઅતમા કેરા અત છે
દાઈને ઈમામતના શાહબ જેવી હુરમત છે

૩૪ હુકમાનજી શાહબ વોહ મેહતાબ કમા લતના
કાદીર વોહ હકીમુદ્દીન આકાશ હીદા યતના

શાહબ વોહ હુશનજી બશ ખુરસીદ જલાલતના
વોહ ખાનજી શરવેના ઉશતાદ ઇશા બતના
ઘેહદ એહની આંખોંમા હુરમતથી દુઆતોની
તે વાશતે પાયા છે તાઝીમ હુદાતોની

૩૫ કઆખાની છે રૂખ ઉપર મશજીદની બિના હરબ
ઈંદો અને માટીથી કુલ મશજીદો થઈ બરખા
સજદાને કરો છો વહાં માથાને ઘસી બરબ
કેમ જીવતી મશજીદમા શજદાઓ નથી કરતા
જે દાઈ છે હકના તે કીબલાના વોહ કીબલા છે
આમશજીદ મૈયત થી શજદો તેહને ચોલા છે

૩૬ વોહ વશફે ગીરામીના એહલોમા શના દાક થા
રેહમતના ખમાઈરના ફરદોમા વહા દાક થા
લાહુતી વીરાષતના લોગોમાં અહા દાક થા
ઈકલીમ ફાઈલના સાહોમા હમા દાક થા
તકદીર યે વોહ દીનથી શેહ શારને મારા છે
જે દીનથી વોહ શરવરને તુરબતમા ઉતારા છે

૩૭ વોહ બદરના પોતાને બશ બદરે અતમ કહેયે
તય્યબના દીલ અફઝાને હીમ્મતના અલમ કહેયે
તકદીરની હસતીમા કુદરતની કલમ કહેયે
જે ખુબી કરે તેહમા બલકતના ખતમ કહેયે
હુસનામ હઝારે છે આ ગર દિસે દોરાં પર
કુર કતથી રૂલાવે વોહ યુશુફ કનઆ પર

૩૮ ઇમાનના કીસવરમા યુશુફશા ન સરવરથા
ઇમકાનની માઆદીનમા કોઈ એહુવા ન ગોહરથા
માથાપે ખુદાઈના યે કદરના અફશર થા
અવ્વલમાને આખીરમા યે સાનના પરવર થા
શાદકઅલી પર છે ગમ યુશુફની જુદાઈથી
શુનયે છે શદા ગમની આવાઝે ખુદાઈથી

નશીહત નવમી.

- ૧ એદીલ તુનામજપ હીરદે ખુદાના
 ન હર ગીઝ એથ કાઠ ચેલેહવાના
 કદીમી યાદ કર અપના થીકાના
 કખર વાશે છે આખીર એ દીવાના
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખજાના
- ૨ નીગાહકર તુ ઝરા શેંહશાર અંદર
 ખુદાએ જો કે કુદરંતથી મુકરર
 ખીછાવીને ઝમીન આકાશ ઉપર
 એહવાકીદા છે વન થામે નઝર કર
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખજાના
- ૩ પછી પેદા કરા જુમલે શીતારા
 કરી રોશન ગગન શાતે શવાંરા
 કોઈના નામ સુરજ આંદ પારા
 તુ કર ચે લેદમા દીલથી નઝારા
 શીખામન માન એ દીલ દાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખજાના
- ૪ હવા આતસ ઝમી પાનીના ચારે
 કુરાહ પેદા કરા ખાલીક ચે જુયારે
 થઈ પેદાસ ખલકત આ જે તીયારે
 ચે ભારી સાન છે જો તું વીચારે
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખજાના
- ૫ કરીને ગોર જો તુ હકની કુદરત
 હઝારે ભાતની કીદી છે ખલકત
 ઉગાવા કછ કીશમના જહાર દરખત
 કરા હેવાન પેદા એ નીહાયત

- શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૬ ઇનાયતથી તુ જો કે હક તઆલા
બસરને કુલ મુખ ઉતાર ઘાલા
અકલ બખસી કરા રૂતબામા આલા
અને હેવાનથી કીદા નીરાલા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૭ મુખ ઓતારથી શમઝો એયારો
હમેસા જીવની સહેવતને મારો
નશીહતના શુબન દીલમા ઉતારો
કહાની મોતની કહોરાત દારો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૮ વીચારો કહાં ગયા વોહ રાવ રાના
ખલકમાં રાજ બંશી તે કેહવાના
ઝમીના પેટ અંદર જઈ શમાના
પ્રીરા ગરદીસના કુલ ઉપર ઝમાના
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૯ કહાં વોહ ઓલીયા શાહબ કરામત
હતી તે ઝાતની શું શું લટાફત
કે આખીર મોતને આખી મરાસ્ત
કબરની થાએ છે તેહની ઝીયારત
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૧૦ એહવા એહવાલ દેખી દોશતદારો
નીબાહત દાર થઈ ગફલત વીશીરો

ખુદાની ખીકને દીલમા ચીતારો
મુંખ ઓતાર કુલ અપનો શુધારો
શીખામન માન એ દીલ દાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૧ ઈલિમ કોસીશયકી શીખોએ લાઇ
મીટાઓ કુલ જહાલત નીશીયાહો
નમાઝોને ખુજુથી શર નમાવી
શુનો એ વાતને ખાતીરમા લાવી
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૨ મમત ખાલી તુમુકીને ધિરાદર
ઈલિમ તકરીરથી પઢજે મુકરર
કેહલાવી મોલવીનુ નામ ખુસતર
ઝુકાવે શીશ કુલતારા કદમપર
શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૩ ઈલિમ વીના આદમી છે ખુત મુકાબીલ
ન સમજે દીનો મજહુબના મશાઈલ
ઝખાંથી કેન કેહ છે તેહને ફાઝીલ
યે મોહતો એખ છે કેહવાએ બહીલ
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૪ ઈલિમના વાશતે નજમુલ હુદાપર
ઝકી યુદ્દીન વોહુ શૈરે બખર પર
કરી નસ શેહરે ખુરહાન પુર અંદર
ન જોયુ એમકે છે એ લાઈ અશગર
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૫ જે કોઈ આલીમ થઈ આમાલ મુકે
 શરી અતમાં અગર જ્ઞાનીને મુકે
 તે તેહના મોહ ઉપર શેઠાન મુકે
 મલાઈક લાનતોની કુંક કુંકે
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૧૬ ઇલમ હામિલ કરી એક સરટ પાલો
 ટરીકો અપના કદમાને સંભાલો
 ખુઝ રગોના ચલનની ચાલ ચાલો
 ગુફરીને તકજ્જુર દીલથી ટાલો
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૧૭ કરો જે કામ તે નીચ્યતથી કરજો
 રીયાના પંથ ઉખરથી ગુઝરજો
 ચલાહના કામ ઉપર ધીયાન ધરજો
 અમાંથી કોઈની ગીબત ન કરજો
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૧૮ બસર કીતલા એહવા જોયા અનારી
 ખુદની ઝાતને મુટલક વીશારી
 કરી ઝાહીરના ખાટીર દીનદારી
 ગયાના આકીબત અપનો શુધારી
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૧૯ ફિરી કરતા ખુસામદ જા બજા પર
 વકર રાખી ન જાને તીલ બરાબર
 બનાવે તેમ બની જાએ શરાશર
 જહાંમા અબુલ હવશ દેહવાએ અકબર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૦ કે બીજા લોગ એહવા શખત જોયા

તરશને મેહરથી હીરદાને ધોયા

ખખાલતના શખખથી નામ જોયા

એહવાને દેખીને શેહશાર રોયા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૧ મુહુઆ જેહને હોએ ખાર્વાદ થી કુરખત

છે વાજીખ વોહુ શખસ ઉપર ગુરૂરત

લેદાવી ઝાતમા નરમીની આદત

કરે હરએક ઉપર અલટાફે રહેમત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૨ શરોવાતે ટખીઅતને પદોરે

ધનીને એકદમ હુરગીઝ ન છોડે

ખદીની ઝીકરથી દીલને મડોરે

અગર હોએ ખેર તો શય અમોડે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૩ તશબુર રાખે કે દુનયા છે કાની

પંખેરૂની મીષલ ઉરશે જવાની

ન રેહશે એક તીલ ખાકી નીસાની

કશખ કરશે તે કેહવાશે કહાની

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૪ અંધકુલ અકલ કંઈ ખલકતમા દેખા

થગાએ આપને હકગુરને લુપા

કરા શાંચા વેના ધુરહાન દયાવા
 દુનચા દીનમા દાર્ઘ્ય તે રોચા
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૫ ઠગો જેમ એક શોદાગર મકરથી
 વોહ બુલહા ચોરને નાઝુક હુનરથી
 શલમ ખવારી નાખો ઘર ઉપરથી
 ભંગાવી હાત પગ જોડો કબરથી
 શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૬ કે જેમ આ વકતમા થો એક શાધર
 મકર હીલામા થો ઉશતાદ માહીર
 અશલમાથી ખખાષત કુખેહ ખાતીર
 ઘડાનાને લગાયો એખ આહીર
 શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૭ થધ બદ દીન લોગોને પ્રીરાયા
 અકલના અબુલ હવશને ખુત બનાયા
 જગતમા ખુમ સામતના ઉડાયા
 કટમના લોગ શરવેને લબ્યા
 શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૮ મચાવી ખુબ શુરત માહી પ્રીતનત
 જમા કીદી થી બુલહાની જમાઅત
 કહયુ કે શું દુઆતોની છે હાજત
 જુવારે પંજતનની હોએ વલાયત
 શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

- ૨૯ મુજાઝી કાલ છે યારો યે જાનો
 યે ખાટીલ એન છે એહને પેહુછાનો
 નીકાકીના સુખન હરગીઝ ન માનો
 નરગ ઉપર મુના શ્રીક જઈ લુલાનો
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૩૦ શુનો એક ખાટેની દઈ કાન હુજજત
 કે ખોલે છે નખીની એમ સરીઅત
 મશાલુદની ધની ભારી છે હુરમત
 પઢો તે વાશતે અબ્વલ તહીઆત
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૩૧ ગરજ છે આ નખીની લોગો શમઝો
 મુરે જીયારે થઈ દાવતમા આવો
 તીવારે દાઈયોના હુકને ખુલે
 લેવારી એહદને દામનને વલગો
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૩૨ અગર કોઈ આ હુકમ વાજીખને ફેરે
 તો તેહના બખતમા શીજજીન થેરે
 અઝાખુત્તારમા તેહને વખે રે
 અને લાંનતને રખ તે પર જે રેરે
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના
- ૩૩ ઘટે છે મુખીનો હુસયાર રહ્યે
 ઝરા ખાવીદમા હરગીઝ લીમ'ન કહ્યે
 જો કહ્યે તો ગોયા કુફદાર થઈયે
 હમેસા જપ યે એહના નામ હઈયે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદના ખઝાના

- ૩૪ ઝમાનાની શલાહ મુવાફીક એ ચારો
છે બશ એ ફઝલ ખાવીદ કુલ વીચારો
અગર દીલમાં ઉરે સકનો ધુંવારો
નશીહતના તરત પાની ઉતારો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

- ૩૫ બસીરત લોકે હદના હોઝ અંદર
નજા શતની પડે ગર છાંત અકષર
નહીં કેહવાએ પાની ગેર ટાહીર
એહવી હદની ફઝીલત છે એ દીલબર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

- ૩૬ તીમજ ખાટીનમા જે હોએ નશના સાહુખ
નવા જોઈ ચલન થયા અજામુખ
ન હરગીઝ લાવ દીલમા વેહમ કાઝીખ
મંઝા જનવુ ખાવીદને વાળંખ

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

- ૩૭ ઇલાહી દીનના હુસમન તલફ કર
શીયાહ રૂહ કર મુના ફીકને શરાશર
નશલથી કર ચકીન દુનયામા અખતર
ન બાકી તા રહે રૂએ ઝમીં પર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

- ૩૮ ગરક કર પુર લાનતમા ખુદા યા
તુ વોહ મલ ઉનને બારીયુલ બરાયા

મુ અચ્ચદ દીનને જે ચે કુઠા યા
અને ખાટીલના લઈ દાવા ઉથાપા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૯ વોહ સામનો નાગ ઇશમાઈલ કાલો
નજા શત ઉર ખળા પતનો શુલાલો
ન જોયો કોઈ ખસર એહવો રીઝાલો
દસો વોહ શખશને જે ચે કે પાલો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૦ મુઅચ્ચદ ચે શખર ઇખતીયાર કીદા
તવક કુલ પર ખુદાને એ હદ દીદા
ઝમાનાના ન જોયા વકત શીધા
ચે ગમમા મોતના કાશા જે પીદા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૧ ઝકીચ્યુદદીનને શોંપી ખીલા કૃત
કહૈયુકે આ મુખારીક છે વીરાપત
શુનાવી ચે કદર નશની વસીચ્યત
મુઅચ્ચદ ચે પછી ફરમાવી રેહલત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૨ ઝકીચ્યુદ દીન થયા મુમીન ના શરવર
કરા હર જા ખજા પર દીન અઝ હર
રીયા ઝતમા પદોરી ઝાતે અટ હર

અલન જોઈ મલા ઇક થાએ ખુસતર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૩ ખુવા રીજમા જેથા એહુલે નભ ખત
 ઝકીચુદ્દીનની જોઈ દીયાનત
 ફેરી હકની તરફ કીદી જે રજ અત
 અટા તેહને થયા રૂતખાના ખીલઅત
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખખના

૪૪ એરંગાખાદ ને શુરત મા એહુવા
 ખુવારીજ થા ઝંખને રાશ જેહુવા
 ચલાયા લોગમા ખોટા જે દુઆવા
 કયા મત લગ થયા બદ ઝાત રૂશવા
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખખના

૪૫ શુની એહુના સચુકાના શમાચાર
 ઝકીચુદ્દીન થયા ગમમા ગીરફતાર
 થયુ તે દીન થકી ઝીયાદા જે આઝાર
 સરાસત જોઈ થયા મોલા વોહુ નાચાર
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખખના

૪૬ ઝકીયે એમ કરી રખ કુન સીકાયત
 તીવારે ગેખથી એમ થઈ બસારત
 કરો ઇખતીમાર એ દાઈ સહાદત
 પંજી રેહુસે ન હરગીઝ યે સકાવત
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખખના

૪૭ કરો નશ વોહુ કંવર પર આસકારા
 તુમહારા બખતના ચેછે શીતારા
 શઆદત મંદ છે પોતા ચેપ યારા
 ઇશમ યુશુફ હુશનમા ચાંદ તારા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૮ ઝકીયે હુકમ રખ માથે ચઢાવી
તખત પર સાહે યુશુદ્ધને ખીઠાવી
રતન યાકુત નીલમથી વધાવી
ગયા સેંહશાસ્ત્રી પોતે શધાવી

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૯ પછી નજમુલ હુદાની તાજ દારી
જમતમાં શું વધારી નામદારી
ખુવારીજની અશલથી જડ ઉખારી
કરી મિષલ ઈરમ દાવતની વારી

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૦ છે ઉત્તમ ઝાતને ઉત્તમ ધરાના
હરમ જેહવા છે જેહના આશતાના
શરો મુમીનની તીરતના થીકાના
રહે છે આરઝુ મંદ રાઉ રાના

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૧ વરથ પચ્ચીશની યારો ઉમરમા
અજબ મશગુલ છે રખની ઝીકરમા
જપે તશખીહુને લઈ સામે શહેરમા
ગુરુ એહવા ન દેખા કંઈ નઝરમા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૨ કઠન ગરમીના દીનમા એ અઝીઝો
રજખ સઆખાન નો આયો મહીનો

કે તેહમા નજમહીં જન્મતની ખુસબો
કરે છે રોઝ રોઝા તપ આ દેખો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૩ મુખારીક જીશમ પર ગહીર નકાહત
તે શરશી છે ખુદામા શું શુભઅત
પઢાવી રોઝ મશજીદમા ઇમામત
હર એક દમ છે વઝીફાની તીલાવત
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૪ નશીબાદાર શું આલી હીમમ છે
મનાકીબને ફઝાઈલ મા ખતમ છે
શીતારા આરઝુમા દમ ખદમ છે.
મલાઈક જેહના ખુદામો હશમ છે
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૫ ઠયા ફરઝંદ વાલીદથી શવાયા
અલન કુદશી શી હર દીલને લુભાયા
કરી ફરશન ખલકયે શર નુમાયા
મુખારીક નામના કરતન ગવાયા
શીખામન મ ન એ દીલદાર દાના .
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૬ દુઆતોની ફઝીલત લા મીષલ છે
ગોયા ફરયા મુવા પ્રીકના ફઝલ છે
શખાવત જોઈને હાતીમ ખીજલ છે
કે જેહની દોશતી રાશુલ અમલ છે
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૭ એ નજમ દીં શીકનદરના એ પાની
મુહમ્મદની સરીઅતના એઃ પાની
કરો શાદકઅલી ઉપર મેહુરખાની
ગુલામી મા કરે છે બંદસાની

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૮ સરમ એહની છે તમને રોઝ મેહુસર
અને હર દુર અને હરકોર અંદર
કરો એહના જશમને ગોર અકધર
તુમેં એહના છો હક આસીર મુદખીર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

નશીહત દશમી.

૧ મુકદ્દ દર છે હયાતી હર બશરની
કટે છે શાંશથી દોરી ઉમરની
જગા છે કોનશી અપની કબરની
જગરમા છે જલન એહવી ફીકરની
છે જે કોઈ જીવતા આખીર તે મરશે

શરોને મોત ચુંગલમા પકડશે

૨ ઉમરના દીનની એકદીન રાત થાશે
જીવારે સાંશનો સુરજ દબાશે
તુ મેઅ્યત થઈને તખતા પર નખાશે
શવારી તારી કબર રશ તાન જાશે
તને તનહા કબર અંદર ધરીને
વલી જાશે શરો પાછા ફેરીને

૩ અગર જેવા હશે શોયા શવાશે
ગોયા તે ખુવાબ થઈ જાશે વમાશે

કયામત લગ કબર તારો છે વાશો
 કરા કર તુત પર મારીશ નીશાશો
 શગા શબ માલમા તારા ઝગડશે
 ન તારી ગોરમા કોઈ ગોર કરશે

૪ જે કોઈ આયા તે શબ મરવાના ખાતીર
 કબરની ખાકમા પરવાના ખાતીર
 અંધારી લેહહમા શરવાના ખાતીર
 ઝમીનના પેટમા ગરવાના ખાતીર
 કડો કે લોગ ધરતીમા ગરાયા
 થઈ માટી ને માટીમા શમાયા

૫ અપન પર જે તરહ નોખટ ગુઝરશે
 ઉમરની મોતની કેંચી કતરશે
 જીશમ મેચ્યત થઈ દુરખતમા પડશે
 ખુદાવન કોન તીયાં ખરદાશત કરશે
 બનાવી ગોરની ઇંટો ખરકશે
 શગાવાલા ન કોઈ હરગીઝ ફડકશે

૬ અકલની આંખથી મારો નીઝારો
 ઝરા ઇખરત લઈ દીલથી વીચારો
 અજબ મુસફીલ છે એ ભાઈ વોહુ દારો
 જીવારે આવશે મરવાનો વારો
 અખષ છે જે જીશમ ખાતીર તુ કરશે
 શરો કીડાઓ ચેથી પેટ ભરશે

૭ હયાતીમા ન થાશો કોઈ નુગરા
 તને વોહુ લોગને જે લોગ બીગરા
 સફા અત જે કરે તેથી જે ઝઘરા
 વખર હુકના કરે દયાવા ને અકડા
 કડો કે શાલ લગ આગોમા જલશે
 હુયુલાની કલન મા શરવે ગલશે

- ૮ બલા છે શાંપ ને વીછુ ચરા શર
 વોહ બદ લોગો થકી ચારો મુકરર
 જે કોઈ આવીને આ ઝોતાર અંદર
 તલક હકને કરે એહવા શુતમગર
 ખુદાના લોગને નાહક શતાવે
 શતાવી અરશો કુરશી થર ઠરાવે
- ૯ શુલેમાની છે એક લાખેર પ્રીરકત
 શુલેમાન બિન હશન ઇબલીશ શીરત
 બિલા નશ કીદો શખયે તેહનો બેઅત
 શુતમગારીની શુન તેહની હકીકત
 કરી શુજરાતમા પ્રીતનતને કાઈમ
 ઠયા શખ રૂ શીયાહ તે બાદ કાઈમ
- ૧૦ જુવારે યે ઉથો ફિતનતનો ધુંબો
 અને બોહતાનનો શીલગો યે સોલો
 કુતુબના દિલરૂબા દાઉદ લોગો
 કરો તશનીફ એક નાદીર રીશાલો
 ફશાહતના ગુલો છે તે અમનમા
 બલા ગતના તારા છે તે ગગનમા
- ૧૧ કરી તેહરીર તેહમા પુર ઇબારત
 અજબ અશલુબથી કીદી છે છે હુન્નત
 જે નશ કરતા હતી હાઝીર જમાઅત
 લખી તેહમા યે શરવેની શહાદત
 રીશાલો ગોયા શેફે મુરતઝા છે
 શુલેમાની યે જખમોથી મુવા છે
- ૧૨ શેખ આદમ તય્યબ સાહ હીમ્મતના રૂશતમ
 હુદુદોમા થા યે રૂતબામા આઝમ
 હકાઈકને દકાઈકિના થા મોહરમ
 હતા યે માલીકુલ ઉશતરના હમદમ
 થઇને ઘાલ દાઉદબીન કુતુબની

ખમી નીત મેહનતો મરઝીમા રખની

૧૩ શેખ આદમ બાદ થા તરતીખ અંદર
અમીનજી બીન જલાલ હમ આતે ખુઝર
હતા તે બાદ અલી મુહમ્મદ મુતહહર
પછી થા શેખ તય્યબ હકના રેહખર

પછી કાશમજી ઇબને પીરભાઈ

હતા તરતીખમા શુન તુ એ ભાઈ

૧૪ કરી આ શરવે હદયે જાં કશાની
વોહ દાઉદખીન કુતુખ સાહે જહાની
કરી ખીદમત ગરઝ રાખી ખુદાની
થા હે કલમા ફરીસતા આશમાની
વલેકીન શેખ આદમ શેર નર થા

હુદુદો બાકી દાલાથા ચે થરથા

૧૫ કશાહુતથી શેખ આદમની ઝબાંમા
ગોયા બાદ હતુ એહના બયાંમા
શરો મુમીન ને સેખો ને જવાંમા
કરીને વચ્ચ મશજીદના મકાંમા

અજબ ઇલિહાંથી પઠતા રીશાલત

કરી જે શાહે દીનચે બા કશાહુત

૧૬ શેખ આદમના રીશાલાના પઠાથી
શરો વાકીફ થયા ચે માજરાથી
જે એહલે સક હતા ચેતા દગાથી
કરી નફરત શુલેમાન બે હયાથી

થઈ દાઉદની દાવત મુનબ્બર

શુલેમાનની ખબલત થઈ શરાશર

૧૭ તે અરથામા યમનથી એક કાફીર
મુહમ્મદ મુકરમી છે નામ બાહીર
થયો વોહ દાખીલે શુજરાત ખાશીર

શુભેમાની થઈ અપનાથી બાહીર

મીલા જઈને વોહ શગલા મુકરમીમા

ખખાષત ગઈ ખખાષતની ગલીમા

૧૮ શુની આ શીદપુર અંદર હકીકત

શુભેમાનની વોહ ફઈ ઝેહરા ખખાશત

હતી દાઉદ અજબ સાહની વોહ ઝોજત

અચાંથી તે ઉપર નસની વશીયત

તરત આવી વોહ એહમદાબાદ અંદર

શુભેમાનીઆ થઈ લાનત છે તે પર

૧૯ અકાબીર શીદપુરી એહલે દોલત

થા ઝેહરા શાઠે અઝઝે મુરુવત

નીપટ પેદા થઈ શરવેને હેરત

કરો ઝેહરા યે જીયારે નુકષ ખેઅત

ઉથી દીલમા નીકા કીની શીયાહી

કલામોમા હતી સકની ગવાહી

૨૦ રઝિ સા શીદપુરીયોના દર મયાં

હતા એક મામજી શરવેમા ઝીસાં

થયા ઝેહરાની શોહખતમા તે નાદાં

વલે કીન ખુબથી એહનામાં પેછાં

કેહલાયુકે શેખ આદમને કે આઓ

મલમથી મુકરમીને લઈ હતાઓ

૨૧ શુનીને શેખ આદમ હકના ઝરગામ

અકાબીર શીદ પોરીનો આ પેગામ

લઈ હમરાહ હુદુદને ખીત તમામ

હતા ખીદ મતમા મુમીન એક અદલામ

ફજરના વકતમા આયા વોહ ઝીસાન

જહાં મશજીદ છે શારંગપુરની વહાં

૨૨ ધની મશજીદના મશજીદમા પધારા

થા શુરજ આપ બાકી થા શીતારા
 ગયા વોહ મામજી જલદી બિચારા
 શુખન આ મુકરમી આગે ગુઝારા
 જો હોએ શાંચા તો મશજીદ માહી આએ
 દલીલોથી શેખ આદમને હટાએ

૨૩ નીપટ ઇલહા થકી ઘરડી વોહ નીકલો
 મુહમ્મદ મુકરમી પાપોનો કુપપો
 ફજરથી પેહર દીન ઝીયાદા ચઢોથો
 વોહ બુત આવીને મશજીદ માહી બેથો
 ગોયા કુત્તો હતો વોહ સૈર આગે
 નહીં કઇ સૈર કુત્તાઓથી ભાગે

૨૪ શેખ આદમની શુની કાતે દલાઈલ
 ન હરગીઝ થઈ શકો કાફીર મુકાબીલ
 તરત ચેતી ગયા થા જેકે આકીલ
 ઠયો નઝદીકમા શુરજ જે અઈલ
 મુઅઝ ઝન ચે અઝાં કહી બાફસાહત
 અશરની ઝંહોરની દીદી બશારત

૨૫ સેખ આદમચે ઇમામતને પઢાવી
 અને બેઠકને મશજીદમા જમાવી
 કહ્યુ એમ મામજીને લઈ શુનાવી
 ગયો કહાં મુકરમી લાએ બુલાવી
 થઈ મગરીબ પેહર એક રાત ગુઝરી
 ગોયા વોહ મુક રમીચે ગાર પકડી

૨૬ પછી શખ શીદપોરી જોઈ શમજહા
 શુલેમાન પર કરી લાનત ને બરજ
 સેખ આદમના શરો દામનને વલગા
 પછી દાઉદચે શરવેને બખસા
 કુતુબના દીલરૂબા ચે લઈને બેઅત
 કરા શખને રવાના દઈને ખીલઅત

- ૨૭ શુનીજે આ ખખર તેહમા પ્રીકર કર
 સેખ આદમની હીદાયતથી એ દીલખર
 હીદાયતની નીસાની રહી મુકરરર
 આ જુમલા શીદપોરી લોગ અંદર
 એહવા હાદીને હર ગીઝમત વીશરજો
 તશદદુક માલોજન તેપરથી કરજો
- ૨૮ શુલેમાની મલાઈનો જીવારે
 શેખ આદમની શુની હુજજતની ખારે
 થયા માયુશ બિલજુમલા તીવારે
 કહું કે કોઈ નહી ખાઝીને હારે
 થગાશે કોઈ નહી અપનાશી હરચંદ
 ખિના છે શેખ આદમ શખના પેવંદ
- ૨૯ થયા એમ મુત્તફિક ખખષા શરાશર
 કરી એમ શુક્તશુ કાતે મુકરરર
 શુલેમાન યે યમનમા ચાંદજીપર
 કરો જેમ જુલમ તેમ કરયે ખરાખર
 હતા યે જાતમા જેહવા અમીરા
 બદીના તે નિમત પકડા વતીરા
- ૩૦ શને હીજરી અલીફને બેમા યારો
 મુરાદ સેહજાદો થો અકબરનો ખાશો
 વોહ એહમદખાદ પર આવીને ઉતરો
 પિશર ઢાઉદ અજબશાહનો વોહ ભુંદો
 છે ઇબરાહીમ જહનુ નામ ઝાહીર
 શુલેમાની થો વોહ નીમરૂદ કાપીર
- ૩૧ ફતેહ મુહમદ યુગલથો એક જુટો
 મિલો તેહને આ ઇબરાહીમ લુચ્ચો
 જગાબેગ એક અમીરોમા થો ખંદો
 મિલા તેથી હતા હમઝાત તીનો
 મુરાદ સાહકુન જઈને વોહ જગાબેગ

- કરી ચુગલી કુરનો એહમા થો ભેગ
 ૩૨ કરી ચુગલીમા આ અશલુખ વાતો
 આ ઇબરાહીમ છે કોઈ શખશ ઉમદો
 અથથારે લાખનો એહનો છે દાવો
 છે દાઉદ બિન કુતુબપર નથી દેતો
 તે ગાઈબ છે વલે કિન એહના નાઈબ
 શેખ આદમને અલી મુહમદ છે શાહીબ
 ૩૩ વોહ સેહઝાદાનો લઈ ફરમાન જાજમ
 જગા બેગ વોહ લઈને ફિર એન આલીમ
 કરા કેદી વોહ બે કાઈમને શા ઇમ
 અલી મુહમદને બીજા સેખ આદમ
 જીવારે રાત નીશકુલ લેલ ગુઝરી
 મુરાદ સાહ કુન લઈ આયો બેને પકરી
 ૩૪ શેખ આદમ પર હુતો બુળબો જે કાલો
 મુરાદ સાહ બેઈને હેરતમા આયો
 અને પુછુ છે શું રૂઝગાર તારો
 કહ્યુ એમ સેખ ચે તોડી મુલાહિઝોં
 રશ શા વેંચુ છું મેં દુકાન ઉપર
 અલી મુહમ્મદ આ તલ વેંચે છે શરવર
 ૩૫ મુરાદ સાહચે શુની માથુ ધુનાવુ
 અને શમઝો કે ચહાં નહી થાએ ખાવુ
 જગા બેઝને બુલાવી એમ શુનાવુ
 તુને શોંપુ છું નહી મેં લઈને જાવુ
 જગાબેગ લઈ વલો જાજો શકરમા
 કરા બેવેને કેદી અપના ઘરમા
 ૩૬ જહી મલ ઉન ચે બેડી જે ભારી
 કરી બેવે વલીની બે વકારી
 અલી મુહમદને એહવી માર મારી
 આખાથી તોખા કેહતા થા પુકારી

જલાલ પુર પાશે એ રેહતો થો ઝલીમ
શુનીને મુમીનો કરતાથા માતમ

૩૭ શેખ આદમ તીયારે એમ બોલા લઈથી
તુ હરગીઝ માર મત હમને યઝી દી
પચ્ચીશ રૂપયા મંગાવી દીદા મખશી
તીવારે મારને મોકુફ કીદી
છે લાનત ચેલમન ઉપર ખુદાની
કરા કેદી ફરીસતા આશ માની

૩૮ વઝીર શાદીક મુહમદ ખાન આ દીલ
હતા ગુજરાતમા વોહ ખુસ ખશા ધલ
શરો મુમીન શુતમના ધાના ધાઈલ
વઝીરની દીવરીમા થઈને દાખીલ
અરઝ બેગી થકી જઈ અરઝ કીદી
શુની દરહાલ શખની દાદ દીદી

૩૯ જગા બેગને ખુલાવી તેજ શાઅત
વઝીરચે નિત કરી તેહને મલા મત
કહ્યુ કે કેાન ચે દીદી દીધજી અત
તુને આ કેાન ચે શોંપી છે બાગત
જગા બેગ તિયારે થઈ લાચાર બોલો
ઝુરાદ સાહચે મને આ હુકમ શોપો

૪૦ જગા બેગ થી વઝીર બોલા બદલ કાર
ઝુરાદ સાહને આ પોહચી કહાંથી અખબાર
જગા બેગચે કરો તે વક્ત ઇનકાર
વઝીર ચે એહને ગાલો દઈ બતક રાર
કહ્યું જોતુ બવાહીરને ચતાવીશ
તુને મે તે ઘડી દર પેશ આવીશ

૪૧ જગા બેગની રહી મન માની મનમા
જે ભુંદી આશથી એનાજ અનમા
ખુદા હા ફીઝ છે હુકનો હર કરન મા

કરા મુમિનને રાહતનાં ઝમનમા
કરી શાદીક મુહમ્મદ ખાન ચે નેકી
ભરી દેજે ખુદા એહની તુ બેગી

૪૨ તવજ બે કીદી શરવે મુમિનીનપર
નિપટ શાદીક મુહમ્મદ ખાન ચે દિલબર
કહું શબને ફિકર રાખો ન તિલ ભર
છુરા વિથ સેખ બેવેને મુકર રર
શુની શાદિક મુહમ્મદની ઝખાની
ખુસીની શબ ઉપર ઝલકી નીસાની

૪૩ શરો એહલે વલાયતની જમા અત
વઝીરની દિવરી ઉપર ઇકા મત
કરી કરતા રહ્યા કુર આન તિલાવત
થી હર રાતે તહજ બુદની ઇખા દત
નિપટથી થંદ તે મુદ દટના અંદર
મેલી શબ તાપતા થા આગ ઉપર

૪૪ શવારી થઇ નિકલતો જીયારે બાહિર
વઝીર વોહ સાહને મિલવાના ખાટીર
ઉથીને ઘેરતા મુમિન અખા ઇર
સીકાયત બુલમની કરતાથા બાહિર
શરોને દઇ દિલાશા બાદ ચલતો
હતી આ સાન જીયારે ચે નિકલ લો

૪૫ ગુઝારી ચે નિમટ મહીનાની મુદ દત
થયા દિન તીન તે ઉપર ઝીયા દત
કરીને વો શવારી ખલફ આદત
ગયો ને વો વલો બશ તેજ શાઅત
બસારત દીદી આવી મુમિનો ને
છુરા યા મેં તુમારા કે દિયો ને

૪૬ તરત તે બાદ આયા તીન શાહબ

સેખ આદમને અલી મુહમ્મદ અબ્દુલ
હતા ખુવાજ મલક તિરની મુશા હિખ
થયા દિલ સાદ કુલ હાજીરને ગામખ
વજીર ચે બેવે સેખોને ખુલાયા
અને શુલે માની લખનો ને ખુલાયા

- ૪૭ કહું અર કાને દોલતને તપાશે
આ ઇબ્રાહીમ કેહ છે તે વમાશે
અદલના નેહજસી હર ગીઝ ન જશે
શિદક યા કીઝખનો કરજો નિકાશે
નિપટ છાનીને શખચે અરઝ કીદી
મૂલીમ મો છે નથી ચે વાત શીધી
- ૪૮ ચકીન આલીશ મો દીન જેહવો દીનથો
ગયો લઈ બેવે અસયા ખોને ઘર મો
વજીરનો તે હતો ખાદીમ જે ખખશે
ઇઝાદિન પહુર લગ દીદી એ લોગો
શરો મુમિન મા થઈ આ ઇઝ દીરાખી
અશકૂની આથી થઈ પેચો તાખી

- ૪૯ વજીર ચે બેવે શાહખને ખુલાયા
અરઝ બેગી નિપટ નઝ દીક લાયા
તરત ઘરની તરફ તેહને ભિખયા
ફતેહ શરવે કરીને ઘરમા આયા
શુલેમાની થયા માયુશ જુમલે
જેવુ કીદુ હતુ ખાંધુ તે પલ્લે
- ૫૦ આ અરશા માવો દાર્ઝ યુલકુક જે હક્કા
લકખ ખુરદાંખુને દીન દાઉદ કુતુતસા
તકી ચતના થયા પરદામા તન હા
ઇખા દત મા થયા ખાલીકની ચકતા
શઆ દત આ થઈ એહની દુઆથી

- ૫૧ ઝંકર યાબી મુકદ દર થઈ ખુદાથી
 થયો એક મો જીઓ દાવતનો મોહ તો
 વો ઇબ્રાહીમ મગના ટીસ સરનો
 લઈ હમરાહ શુલે માનીને ખખચો
 વોહ ચલતો ચારો એહમદ પુર પોહચો
 મિલે જે તેહને બદ કેહવાને લાગો
 અને એકજનનો લઈને હાત લાગો
 ૫૨ શેખ આદમ ચે આ દેખી ઝુલમ બરપા
 શરો આયાને ફર યાદ લેળ
 કરી શાદિક મુહમ્મદ પાશ સકવા
 નિકલતો થો શવારી મા વો બરળ
 તરત ઇબ્રાહીમને લેળે ખુલાવી
 અને ઝનજરને ઘેરી જડાવી
 ૫૩ શરો ઉમરાઓ ચે ખાદીથી રૂસ વત
 કરી તે વાશતે શખ ચે હીમા યત
 વલે કીન ના ચલી કોઈની સફા અત
 કરી શા દીક મહમ્મદ ખાન ચે ગેરત
 કહયુ ઇબ્રાહીમને હરગીઝ ના છોરો
 ચે છે ગુજરાતમાં ફીત નત નો મોહરો
 ૫૪ હતા શાહ ખુતુરાળ ઉમરા મા આલા
 હતા તે શરશી શા દાતો ના દુરરા
 ઉડા શાદિક મુહમ્મદ ખાનથી ખારળ
 અને ઇબ્રાહીમને ખખસો એ સાહા
 ૫૫ વઝીર ચે ના શુની અરઝ જે તેહની
 હતા મુખતાર થી પરવા જે કેહની
 કરી સાહ ખુતુરાળ ચે અરઝી પાની
 ધની ઇલહા થી તીયારે વો માની
 વલે કીન સરટ કીદી આ વઝાની
 સેખ આદમને તુમે ઇબ્રાહીમ બની

કરો સાહ બુતુરાળ એ આ ધરાદો
થયો તીયારે ખુલાસીનો કીલા દો

૫૬ હબશ ખાના ના આવી બાળ ઉપર
ઉલા સાહ બુતુરાળ ખુબી ના અકષર
કહયુ બવાળ એ એ બંદા પરવર
બેગાળ છે વઝીર શાદીકની દુખતર
ઈન્નઝત પેહલે તેહની લઈ ને આવો
પછી થાશે આ કેદીનો ખુલાશો

૫૭ વઝીરને જીયારે આ પોહચી હકીકત
કહયુ બેગાળ દીકરીને બખીલવત
હવે કરશે ન ઇબ્રાહીમ કીત નત
તુમે' બખસો ખુલાસીની ઇન્ન ઝત
પછે સાહ બુતુરાળ એ લાઈ નીકલો
વોહ ઇબ્રાહીમ ને કુત્તો થો કાલો

૫૮ પછી સાહબુ તુરાળ એ તે ફજરમા
કરા બે કોમ હાઝીર એહના ઘરમા
ઉતારી વાત બેવેની જીગરમા
તપાશી કુલ હકીકતની પ્રીકરમા
શેખ આદમ તિયારે બોલા શુન એ શરદાર
શુલેમાનના છે તન શાલોના ઇકરાર

૫૯ વોહ બોલા બુ તુરાળ દર હાલ શુનતા
એ ઇકરાનો નીપત સાહીદ છે બકવા
કરો હાઝીર વોહ ઇકરાનોને બરબ
તરત મજલીશથી શેખ આદમ જે ઉકતા
હકીકત સબ કરી મોલાને ઝાડીર
કરા ઇકરાનોના કાગજને હાઝીર

૬૦ પડી ઇકરાનોને મશજદના દરમયાં
શેખ આદમયે કરો શજદોળ તિબયાં

થયા ખામુસ શખ મજલીશ ના આયાં
 ઝખાં એકથી કહયુ શખ યે બ ઉરફાં
 સેખ આદમ જેહના નાઇખતે ઘની છે
 શુલેમાન ખન હસન કાઝીખ શહી છે

૬૧ થી મજલીશમાં અમીરોની જમાઅત
 તઅજ બુખ શખ થયા દેખી હીમાકત
 શુલે માનીની થઈ બેહદ ખજલત
 કરી ઇબ્રાહીમને શખ યે શોયા સત
 અજખ યે કોમ યારો બેહયા છે
 ખીજલ થઈને હજી બાકી રહયા છે

૬૨ થઈ આ ગાહ આ અપના માજરાથી
 શુલે માની ના થઈ વાકીફ દગાંથી
 વોહ શય્યદ બુ તુરાળ અપની રઝાથી
 લીખાવી મેહ ઝરો અપની વઝાથી
 તે મેહ ઝરથી થઈ શર શાઈ અપની
 સુલેમાની પર થઈ ઉંચાઈ અપની

૬૩ તે મેહઝરમા લીખાવી એમ ઇબ્રાહી
 શુલેમાન છે ચકીન એહલે.ઝલાલત
 યે લઈ બેથો છે બાતીલની રીયાસત
 કરી ઇખતે કુતુબ સાહની ખયાનત
 અને ઇબ્રાહીમનો બાતીલ છે દાવો
 હમે તેહ કીકથી કીદો છે ખોતો

૬૪ યે મેહઝર કુલ અમીરોને પઢાવી
 શરોની મોહર તે પર લઈ દબાવી
 વઝીર શાદીક મુહમ્મદને શુનાવી
 તરત દશત ખત લઈ એહના કરાવી
 શેખ આદમને વોહ કાગજ લઈને સોંપો
 ખુદા એહના શુના હોને બખશ બે

૬૫ આદાવતની જે કોઈ ખીદમતને કરશે
 રીયાઈની રીયાશતથી તે દરશે
 તરક કીના મદા રજમા તે ચઢશે
 અગર મરશે જગત પન તે ન મરશે
 જહાં લગ છે ખુદાનું નામ બાકી
 વહાં લગ તેહનું રેહસે નામ બાકી

૬૬ આ ઈમ્મત મા છે એક હુમસાને શુબહાં
 અકલ અવલની નિશખત પર છે અલ આં
 છે તેહની ઝાતથી આ લમનું ઇમ કાં
 શીક્તમા તેહની છે લખરેઝ કુરઆં
 બસર આતોરના છે કોન ખુજો
 ઇમા મુતય્યખ ખીન આમીર છે શમજો

૬૭ આ દાવત ખાશ છે જાગીર તેહની
 છે એહમા તે શખ્ખ તાપીર તેહની
 શરે માછે અયાં તસવીર તેહની
 છે આ કુદસી હરમ તામીર તેહની
 નથી ગાઈખ તેહાઝીર છે જહાં મા
 છે શમ રન નામની કોનો મકાંમા

૬૮ તે શાહખ છે ને આ નાઈખ છે એહવા
 અદનના બાગથી ઉતરા છે મેવા
 ઝુકે છે આંદ સુરજ એહને જોવા
 ચલે છે બહર એહના ફેઝ લેવા
 મુખારીક કોશ છે આલા ગગનથી
 ગગન છે દુનયે શેહના ચરનથી

૬૯ અજખ અખદે અલી આલા બસર છે
 વોહુ ઈબદાઈ મલકના ચે અખર છે
 અયાં મલકુત મા એહની કદર છે
 નવા ઝીસના શમન દરને અખર છે

શીયમ મા કુદશીયોના છે એ હમતા

કરમ માયેથી છે સેંહ શાર નમતા

૭૦ ઉમર હર એકની દેખી ગુઝરતા

જહાંને રોઝો સખ દેખા છે મરતા

કબરમાં શર બશર દેખા ઉતરતા

ગયા યહાંથી થયા તે શખ વિશરતા

શમઝ શાદક અલી શું યહાં મઝા છે

ખુદાના લોગ એ ખાટીર અફા છે

નસીહત ઇગયારમી

૧ તમન્મા જે બસરની યહાં બકા છે

નિપટ તે શખસપર ગાલીબ હવા છે

હવાનો આકીબત કુદલી ખટા છે

જે કોઈ શૈ છે તે આખીર મા ફના છે

નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨ અગર હોએ શોવરશની ઝીંદગાની

શીકનદરની તુ હોએ શાહીનો પાની

લેકીન આ ખીર છે તે ફાનીનો ફાની

તુ લીખ દીલના વરકપર આ ઝખાની

નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩ અગર તુ ઝીંદગી ચાહે બકાની

નહોએ આ મેઝ તેહમા રજ ફનાની

તુ કરજે દોશતી આલે અખાની

નખી ટાહાના શરવે દીલ ફખાની

નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

- ૪ ખુશુ શન કુલ અધર્મિતના જીગર જાં
 ઇમામુલ અશર તૈય્યબ જેબ અકવાં
 છે તેહના વાશતે ખલકતનો મંદાં
 અયાં છે આપ ગરચે શતરે દરમયાં
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે.
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે
- ૫ ખીઝર તે આતપર સાને ઇલાહી
 અબદના મુલકની નિત બાદ સાહી
 અરબને કુલ અજમની તકયા ગાહી
 સરફ બાકી છે જેહની ખેર ખુવાહી
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે
- ૬ આ ઇમ્મત વીશ ગુજરા મુકદ્દ દમ
 રખુ બિચ્ચત માથા રબના ચે હમ દમ
 ફઝીલત મા થયા શબથી ચે અકદમ
 કરી સાનાત ઝાહીર એહવી આઝમ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે
- ૭ ખુદા જેમ થઈને ખીલકતથો નીરાલા
 બિછાવીને ઝમીન આકાશ ધાલા
 બસર શરવેને માટીથી નીકાલા
 જનાએ એમ કેછે બારી તય લા
 નથી બાકી મગર ચારો દા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે
- ૮ ઇમામુલ અશર તય્યબ તે મુકાબિલ
 ખુદાઈમા ખુદાનો થઈ સુમાબીલ
 નિરાલા થઈ થયા ખુદ પરદે દાખીલ
 કરી દાવત જે પોતે પર દલા ઇલ

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૯ ઇબ્રાહીમ તથા હુઆતોને ઉથાવી
અને ઇસાકનો ખીલઅત પેહનાવી
ઇનાયતથી તશલ શુલને ચલાવી
હલા લત ચે ઈમા મત પર દેખાવી
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૧૦ યમન ની કાન અનદર થી જવાહીર
હુઆ તુલ હક જે નિકલા છે નવા દીર
શુનાવી શરવેની આ ચાત બાહીર
ઝીકરમે' નામ કીદા છે અવા ખીર
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૧૧ થયા તે બાદ હીંદમા જે હુઆતો
અજબ અથલુબ ના થા શમ ખુબ રંગો
દઈને કાન દીલના એહલે દીનો
શુનો ખુબી અજબ ખુબી છે શમ જે
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૧૨ યમનમા થઈ ધની જીયારે કદુરત
અને મા કુશ થઈ હર એકની સુરત
કરી તે દીન થકી દા ઇયે નફરત
રજુ થઈ હીંદમા બાકી ચે દોલત
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૧૩ મુહમ્મદ હકના દાઈ ગંજે રા ફત

યમન મા જોઈને રત રત ની સામત
 શુનીને હીંદના સુમીનની ટાચત
 તવજ જો હીંદીયો પર થઈ નીહાયત
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ એલીયા બાકી શદા છે

૧૬ ખબર પોંહચી કે યુસુફ શીદ પોરી
 ફઝીલત મા છે એહની સાન રૂરી
 અદમ બિલ બુમલા છે એહમા ગુરૂરી
 નીહા યત છે ગરીબીની સબુરી
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ એલીયા બાકી શદા છે

૧૫ શુનીને આપ થે યુશુફની શોહરત
 બુલાવા તેજ મોશમ મા બ હઝરત
 પઢાવીને કરી ઉલામા મા ગુરૂવત
 કરી પોતે પછે શર દારે દાવત
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ એલીયા બાકી શદા છે

૧૬ જીવારે શર ફરાઝી નશની પાયા
 હસન મરહુમના યુ સુફ વોહ બયા
 સુરમા કાફીરોના બલ ઘટાયા
 "ઇલમે ઇસલામના શખને પઢાયા
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ એલીયા બાકી શદા છે

૧૭ કરી આ હીંદથી યુસુફ એ હીજરત
 યમનમાં જઈ રહ્યા વોહ ગંજે તુદરત
 શહી જેદી શુતમ ગારોની સીદ દત
 તે દુખમાં મોતના પંદા છે શરબત

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

- ૧૮ કરી નશ વોહ જલા લત ના કમર પર
તિવારે લોગ શક્તી એ શરા સર
અરજ કીલી કે છે મુઠ નક્કે ચે શરવર
કહ્યુ દાઘ થઇ મરશે મુકર રર

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

- ૧૯ જલી લુલ કદર થઇને મીરે દાવત
કરી નજદીકમા દુનયાથી રહ લત
વલી ઇરસાદ ફરમાવી વશીયત
કે મારા બાદ છે દાઉદ હાજરત

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

- ૨૦ હિદાયતના થઇ દાઉદ હામી
કરી ગુલઝાર આ દાવત ઇમામી
નિપટ ઇક બાલ ચે કીલી ગુલામી
કરી ગુજરાતમા આહીર હુમામી

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

- ૨૧ શનદ દાઉદમા છે એક રીવાયત
કપડવંજ થા ખુવાબ ગુ દીયાનત
:દા કઈ દીન હરમમા બા ટહારત
કે દેખી ખુવાબમા નબવી સખાહત

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

- ૨૨ વોહ ખુવાબ ના એ ચારો ખુવાબ લેતર

નથી દાઉદની થઇ મુસકીલ અંકર
 મીલા તીયારે થયા વેહ ખુવાળ મુખખીર
 ગોયા દાઉદ છે સીકલે પચ્ચમ બર
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૨૩ થઇ દાઉદની રેહલત નીસાઅત
 તિવારે રોખરૂ કીદી જમાઅત
 લીખીને આપયે નશની કીતાબત
 કરાવી તે ઉપર શબની સહાહત
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૨૪ લીખુ દાઉદ ચે તેનશના હર મયાં
 છે મારા બા નસીં દાઉદ રીઝવાં
 કુતુબસાહનાં પિશર ઇલમી ગુલીશતાં
 જે કોઇ દાવા કરે બશ છે તે સૈતાં
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૨૫ સુલેમાન બિન હુશન રબનો વિશારો
 લેવારો એહદને તે એહદ ફારો
 હતો ઇબલીશ તે દાવો ઉથારો
 ગગન પર નહીં ચઢે હરગીઝ ધુંવારો
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૨૬ કરી દીક્ષીમા આખીર જઇને ચારી
 હરએક બદફેઅલને તોહમત લગારી
 કહ્યું કે રાફઝી શીરકો છે ચારી
 અને કુલ લીનની વાતો ઉધારી

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૨૭ પછી દીક્ષી થકી એહદી ને લાવી
હર એકનાં ઘર ઉપર કડયો જડાવી
શરો અયાં પર શખતી કરાવી
ગલામા ટોક ને બેડી પીનહાવી

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૨૮ શપ્તી સુદદીન તૈયબ સાહના વાહલા
ધના તે આત પર ગુઝરા કશાલા
લઈ બે પાઉં બેડી માહી ઘાલા
એહવા બદ હાલે દીક્ષી લઈ ચાલા

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૨૯ ગુઝારી રાહમા કમ કમ સુશીખત
ન દીદા પાની એહને ચંદ સુદત
હમેસા મારવુ તે શરશી બીદત
નથી કમ કરબલાથી ચારો મેહનત

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૦ કહુ સાબાસ શેખ આદમના જીગરને
શકે નહી કોઈ બસર એહવા શખરને
કરીને આ ખીરસ ફતહો જફરને
મીટાવા કુલ શલેમાની કુફરને

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૧ બેઈ હાઉદ એહની જા ફસાની

શેખ આદમને કરી પોતાના પાની
 શેખ આદમ પર કહો રહેમત ખુદાની
 રહી જે આતથી હકની નીશાની
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે.

૩૨ શેખ આદમ બાદ દાવતની ખીલા ફત
 થઈ છે શેખ તૈય્યબની ધનાયત
 શીરા છે ચહાંથી અલયાની જમાઅત
 ગીરી હુનઆમા અલયાની નજ શત
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૩ નવા શીખનો ચે જોઈ ઝોર ભારી
 શખર તૈય્યબ ચે ફીદો ઈખ તીયારી
 વલે કીન બદ હુઆ કરતા થા ધારી
 થઈ અલયાની તેથી આ ખુવારી
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૪ અલી ઈદરીશની માદીનના ગોહર
 થયા મન શુશ તૈય્યબના ચે ભેતર
 મેહર બાન થઈને ચે કાશમજી ઉપર
 કરા મશનદ નસીને આલે હેદર
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૫ ઉમર થઈ જયારે કાશમજીની આખીર
 કરા પોતા પછી મન શુશ નાદીર
 છે જેહનુ નામ કુતખુદ દીન ટાહીર
 કરામતના શખખ હર જાગે હાઝીર

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૬ તુ શુન એહની સહા દતની હીકાયત
કરી શાહબ હશનજી ચે રીવાયત
ચે શુનવુ એન છે બાલીશ ઇબાદત
એહવી વાતો રીવા શબ છે ખુરા ફત
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૭ કે ઓરંગ ઝેબ નાપાકીનો પાયો
અનહિશતાદ વોહ જેહને શીરાયો
જીવારે ચક બેક શુજરાત આયો
હતો તે શાથ વો ઇબલીસ જાયો
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે.

૩૮ તિમજ શુજરાતમા કાશમ થો અંધો
વોહ મદ્દા શેખની ભાગલ મા રહેતો
ચે બે નાપાકને જઈને મીલો વો
ખખા પતના શુખન અખ બસ વો બેલો
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે.

૩૯ કરો અંધાયે ખીલવતમાં ઇસારો
કુત ખુદદીન રાફઝીને આપ મારો
અને એહના તશલ શુલને ઉખારો
પછે શુન્ની ધના થાશે હઝારો
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

- ૪૦ ઢઢ તોહમત વોહ કુત ખુહ દીને મારા
 ગુના ભારી વોહ ગરદનપર ઉપારા
 બિછા ગુજરાતમાં અંધાર શારા
 તે સામતના હજી લગ છે અંધારા
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે
- ૪૧ વોહ ઓરંગ જેબ પર રખની છે લાનત
 કુતુબના કતલમા થઈ એહની નીચ્યત
 દુઆતો ઓર ફના કરવી થી દાવત
 ન બાનુ કે થઈ છે અકશ શુરત
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે
- ૪૨ ગયો થઈ આગમા લાનતનો દુકરો
 ખુદાયે શીલ શીલો એહનો જે કતરો
 કુતુબના શીલ શીલો આબાદ ગુઝરો
 થયો દાવતનો દીન દીન દાબ અકરો
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે
- ૪૩ કુતુબ બાદ અઝ સુબ ઉદ દીન દાઇ
 રહ્યાતા ઉમર મહેનતમા એ ભાઇ
 હુબુમ યા યે કરી ચેથી લડાઇ
 કરા મકતુલ આખીર એહર પાઈ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે
- ૪૪ મમતના હક કરી નીકલા લઈને
 થા દોલતદાર તે શરવે કમીનો
 લઈને દાગ ચાલા બદ યકીનો

નતીજો આ તકજીવર ની મનીનો
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૫ શુનીને ઇસમાઇલની નેક નામી
 કદીમી જોઇને શઇ ગીરામી
 શુબ ઉદ દીન ચે અઝ અમરે ઇમામી
 કરી એહની અટા કાઇમ મકામી
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૪૬ વોહ મદ્દા રાજના બદ રૂદ દીન પીયારા
 થઇ દાઇ સુર શકરા જમારા
 ખુલાવી તાલીબ ઇલમોને ઉતારા
 તીવારે ઇલમના ખીલા કીયારા
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૭ બહર બાદ અઝ ઝકી આલા મરાતિબ
 કમા લત ના ઇરિમ પુર અઝ મનાકીમ
 છે તેહના જાનસીં મુશા અબ્દાલિમ
 કદી મુદ દીન લકબ ગંજ મવાહીમ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૪૮ છે નુરુદ્દીન નુરે કીમ રીયાઇ
 ખુદાઇ મા ખુદાની રોશનાઇ
 શખાની ફેઝમાં હાતીમ વોટાઇ
 ખતમ વો જાત પર મોજીઝ નુમાઇ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૯ ખબર છે આ નશર સાહબ હસનજી
કે પીઠા નુરના બે પાઉં ઘોઘ
તિવારે મેહકી તેહની ખુસબોઘ
અજબ એ જાઝ છે શમઝે જે કોઘ
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૫૦ બદર પાની વોહ તેહકીકી બદર છે
ઈબાદતના મઆ લમ મા નસર છે
વઝી હુદદીન બદરના હમ ફખર છે
ખુઝરગીના ખુલંદ બાલા કદર છે
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૫૧ વજીહના લખત દીલ હીખતુદ્દા ગાઝી
હુઆ તોમા છે તેહની ઈમ તયાઝી
છે તેહની ઝાતમાં બંદા નવાઝી
હકીકી અરશ તો બીજા મબઝી
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૫૨ મુરુવ્વતમાં મોઅય્યદ થા શીવાયા
સુજ્ઞ અતમા ગોયા રશતમના બયા
અજબ હીમ્મત થકી હુસમન હતાયા
ખરા ચેથી થયા દાવતના પાયા
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૫૩ મુઅય્યદ દીન ચે ઇટલાકી રતબો
બદરના દિલરૂબા તૈયબને બખસો
ઝકીયુદ દીન ની સઈ શી ચારો

ખર્ખા ખાદ અઝ નવો આ ખાગ ખીલો
 નથી ખાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા ખાકી શદા છે

૫૪ ઝકીને એવરે ઇમાં કહ્યે
 હકીકી ગો હરો ની ખાનકહ્યે
 હુઆતોં મા અઝી મુસ શાન કહ્યે
 ફરીસતા કાલીએ ઇનશાન કહ્યે!
 નથી ખાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા ખાકી શદા છે

૫૫ ઝકીયે જેહલને ખરખાદ કીદા
 સફ કત શી ઇલમ ઇરસાદ કીદા
 ખુદાયે તિયારે ઘર આખાદ કીદા
 હુઆતો નશલમા અમજાદ કીદા
 નથી ખાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા ખાકી શદા છે

૫૬ ઝકીના જાન યુશુફ માહે કન આં
 લકબ નજમુલ હુદાં દરયાએ અહશાં
 હુઆતો મા થયા ચારો ચે ઉન વાં
 છે કુલ તારામા જીમ શુરજ દર ખસાં
 નથી ખાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા ખાકી શદા છે

૫૭ ફઝા ઇલના ઇરમ નજમુલ હુદા છે
 ઇફાઝીલમા ઇલમ નજમુલ હુદા છે
 ફવાઝીલ ના દીયમ નજમુલ હુદા છે
 મુમા પીલના અદમ નજમુલ હુદા છે
 નથી ખાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા ખાકી શદા છે

૫૮ હુઆતીમા ન કીદા એસો અસરત
 ન દુનયાની મઝા આખી ન લીઝ ગત
 બગીચા બાગની દેખી ન શુરત
 વશાની હાલથી જઈ આપ જન્મત
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ એલીયા બાકી શદા છે

૫૯ ઈબા કતમા ફના કીદી જવાની
 ન ખેલા એક દીન બાઝી હવાની
 કરી ટાઅતમા આખીર ઝીંદગાની
 બકા હાશીલ કરી વેંચીને ફાની
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ એલીયા બાકી શદા છે

૬૦ ન હરગીઝ મુશ તહીક નાહક વશારા
 સફ કતના કરા સખપર નીઝારા
 કરી તેહશીન હરએકને ગવારા
 ચલનમા યે શીક્ત છે આશકારા
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ એલીયા બાકી શદા છે

૬૧ નવા દીર સાનથા હુશુફ બસરમા
 ન આવા એ મીધલ ખીજા નઝરમા
 કરા એભઝ જે ગુજરા ખીઝરમા
 નિપટ છે યાદગારી હર જીગરમા
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ એલીયા બાકી શદા છે

૬૨ ન એહની આંખમા દુનયા ઝરા ભર
 ન કોઈ અસયા હતી બિજી ખીરાદર
 તશર રૂક વોહ જે કરતાથા શરાશર

ન મુકા આપયે ઝેવર ન જોહર
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૧૩ ન દેખુ કોઈને મરવુ છે વાહલુ
 અને જેવુ હતુ કરવુ કશાલુ
 મગર યુશુફ થાયે દીલથી નીકાલુ
 અને લઈ મોતને જનીબમા ઘાલુ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૧૪ વોહ શરવર ચે સખખ થા આપ કામીલ
 જવાનીમા કરા પુરા ફઝા ઇલ
 શુના નહી ચે કહર આગે અવાઈલ
 સફા અતના થયા રૂતબામા દાખીલ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૧૫ લખા લખ આતમા નરમી છે તે પર
 મુજબ અતમા ઇલમ મુફરહ થા શરવર
 ગોયા ગેરતની હેકલ થા વોહ શફહર
 કરી હર જાગપર દુસમનને અખતર
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૧૬ બકી નથી ચહાં છે નસર ચક સાં
 ઉથો થો હાદીષો ઉજ જેન ફરમયાં
 વોહ નુકટા ખારજી બાબત મુહીબખાં
 થઈથી ખામ ઇજા ઝતે એહલે ઇમાં
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૬૭ શુની પુરહાન પુરમા આ હકીકત
કરી નજમુલ હુદાયે આપ ગૈરત
નીહાયત આપયે ખરચીને દોલત
સવાઇ એહલે દીનની કીદી ઇઝત
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૬૮ કરી ચે રીતે કઇ મુસકીલ કુસાઇ
નિપટ ઇમાનની કીદી બુઝાઇ
શીધારા આપ યહાં મુકી ભલાઇ
જગતમા છે ચે બાકી રોસનાઇ
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૬૯ સરફના આશમાં યુશુફ છે મીશરી
સીયમના બોશતાં યુષુફ છે મીશરી
ફઝલના બવદાં યુશુફ છે મીશરી
ઝકીના લાલ બન યુશુફ છે મીશરી
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૭૦ હર એક ખુબીમા નજ મુહદ્દીન થા યકતા
વલે કીન આપયે પોતે શરીખા
પછાની ભાઇ શેકુહદ્દીન મોલા
મિલા શુબહાનથી બખસીને રૂતબા
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૮૧ તજદ્દી થઇને શેકુહદ્દીન નમુદાર
ઇશમ અબદેઅલી ખુરસીદ અનવાર
હીદા યતના કરા આ બાદ ગુલઝાર

શીકન દરથી શઆદતમાં થા દાતાર
 નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૮૨ નબ બતના ગબનના માહે રોશન
 ઝકીના બાન ને ચુસુકના મોહન
 કરમની બાન ને રેહમતના ગુલશન
 કે જેહની બાકના કરયે છે અનબન
 નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૮૩ દુઆતોની દિરાયતમાથા દુરરા
 દિરા શતમાં ન એહવા દેખા બુશરા
 બેઇને ચાંદ શુરજ એહના મુખરા
 બબલે છે ગગન ઉપરથી મુજરા
 નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૪ ઉમર નાહની માંછે મોહતા ફઝલમા
 બસર છે બે મીષલ ઇલમો અમલમા
 છે મુલ્લા રાજની યારો નશલમા
 ગોયા છે ગૈન જીમ હરફે જીમલમા
 નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૫ શુનાઉ શું સીફત એહના કરમની
 કફ તારીફ શું કુદશી શીયામની
 નસર છે બા બબ સોહસ્ત હિમમની
 કહાં રશતમને છે નિસબત હસમની
 નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૬ છે સુરજની ટરહ ખુબીમાં અઝહર
 મુરુવતંમાં યકીન હંસતીના સરવર
 હકાઈક ને હકાઈક ના સમનહર
 અખાંથી નીકલે છે મોતી ને ગોહર
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૭ હુમાયુન ઝાત છે હીકમતની હેકલ
 નવા ઝીસ શરફરાઝીના છે મનહલ
 શુના જે ઓલીયા તે થીછે અફઝલ
 ખજસતા નામથી છે હલ્લે મુસકીલ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૮ અગર શાહક અલી ચાહે શઆહત
 અને હારૈનના અંદર હીમાયત
 કરીને દીલમા તુ એહની વલાયત
 ટલખ કર તુ યે મોલાની સફાઅત
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

નસીહત બારમી.

જે શાંશ મુકદ્દ હર છે હર રોઝ તે ગુઝરે છે
 તકદીરની અશવારી અપની તરફ ઉતરે છે
 જીશમોથી નીકાલીને કઈ જીવને પકડે છે
 જે થાએ છે પેદા તે મરનારને વીશરે છે
 ઘટમાલ આ દુનયાની આ રીતે ચલી જાશે
 જે જામથી આવા છે વહાં શરવે વલી જાશે

૨

શુરજ છે હયાતીનો ચડતો તે લુટી જશે
 જે શાંશ છે ગીનતીના આખીર તે ઘટી જશે
 તકલીરના આગે શબ તદખીર હતી જશે
 મરવા પછી કબરોમા આધાર મેટી જશે
 નજદીકમા થઈ જશે માટી લેલો માટી તુ
 રહનો છે ખુદા હાપીઝ કર યાદ બોહ ઘાટી તુ

૩

દુનયા તો ગુઝર ગાહ છે દુનયાથી ગુઝર કરશે
 આ આલમે ફાની થી અંજામ સફર કરશે
 નહી મોતના તેરાથી એક લમહા ઉઝર કરશે
 નહી વહા થી ચહાં આવી કઈ વહાં ની ખખર કરશે
 નીકલીને જશમમાંથી અલગારમા જઈ પરશે
 નહી ચેતો તો પશતાશે માથાને ધુના કરશે

૪

ખંદાના ઉપર બેહદ બારીને ઇનાયત છે
 હર રોઝ ગુનાહોની હર એકની આદત છે
 ગર આહિ તરત પકડે બારીની ચે કુદરત છે
 તે શાત કરે આઝા રહેમાનની રહેમત છે
 છે મહેઝ ગરઝ આકે હરકોઈ શંભાલી લે
 તોબા કરી પાપોથી બશ જીવને વાલી લે

૫

ઓતારમા આ છેલો છે ઓતાર આ ઇનશાની
 તે વાશતે ચેતી લે મુકીને તુ નાહાની
 તદખીર શરાશર કર પાપોને તુ માં જાની
 તકવાની બેહુરીથી કર આ જીવની કુરબાની
 નીરાશ ન થા હરગીઝ રહેમાનની રહેમતથી
 ખાલી નથી હરકોઈ બારીની ઇનાયતથી

૬

શીનાની ઝમીં અંદર યો તુખમે નશીહત ને
 પેદાસના ગુલસનથી વીની લે તુ ધખરતને
 ગર ચાહે કરે હાશીલ લુકમાનની હીકમતને
 વલગો રહે નિપટ દીલથી એહમદની સરીઅતને
 એહ મદની શરી અત ખસ જન્નતનો નમુનો છે
 જે મુકે સરીઅત ને વોહ શરવે ઝખુનો છે

૭

તમ વીલ સરીઅતની આ ખુખ છે ઇનશાનો
 જેમ દરયાથી નીકલે છે મોતી અને મર જનો
 બાગોના અમનમાથી જેમ મહેકે છે રેહાનો
 તે રીતે સરીઅત છે દરયાફતથી પેછાનો
 અશ રારે લડુન્ની ના કુલોનો કીયારો છે
 કુલ મોટીનો દરયો છે એહનો ન કીનારો છે

૮

જે આવે મુહમ્મદની મખશુશ ઇમામત છે
 હર બાપથી બેટાને મોઝબ રીશાલત છે
 તે પર આ સરીઅતના આમાલ દલા લત છે
 ઇશ મત ના મરાતીખ પર બેશક ચે ઇસારત છે
 તે વાશતે વાજીખ છે આમાલ સરીઅતના
 લીખ દીલના તુ મુશહફ પર આકોત હકીકતના

૯

અલ હમદની શુરતનો આયો છે ફઝલ અકબર
 બેહદ છે સરફ એહતુ કુરઆનની સુરત પર
 ગર વીશરે મુશહ્ફી ચે સુરત ને તો એ દીલખર
 વાલીને પઢે આ છે ફરમાન સરે અંદર

અલહમદની સુરતના મ્મખુલ આ ઇમ્મત છે
અલહમદની તે ખાટીર ભારી ઘની હુરમત છે

૧૦

અલ હમદના માથા પર ખીશ મીઠ્ઠા લીખાની છે
તેમ સરવે અ ઇમ્મત મા આમીરના વોહ બની છે
મુશ તાલીને મુશતન શીર ખિદ્દાહની નીસાની છે
હુશનેનને ઝેહરાની હેકલની પેસાની છે
હેદરના જીમર તય્યબ ચકતા છે ઇમામોમા
કુરઆન જીમ ચકતા છે ખાલીફના કલામોમા

૧૧

મોલાના અખુલ કાશમ કોષર છે તે કોષરથી
નેહરો છે રવાં બેસક ક્ષાઇક છે શમન દરથી
કઇ ટારા થયા પેદા તે મહુરે મુનવ્વરથી
તે એહના દુઆ તો છે શબ દાલા છે ચે થરથી
નજમુલ હુદા પુનમના આંદા છે ચે તારામા
ખુસ કુલ હજારા છે કુલોના ક્યારામા

૧૨

મલકુતની માદીનના નજમુલ હુદા ગોહરથા
અલટાફના દરયાથા એહશાનના કોષરથા
આ આલમે જુલ મતમા ગુમરાહોના રહેબરથા
ખિલ જીમલા ક્ષાઇલની ઇકલીમના શંરવરથા
હુર દાનાથા બેમુલા ઇશલામની કાનોના
ઝેવરથા ચે લાકીમત ઇમાનની બનોના

૧૩

ખાલીફની નિપટ ચેસેહ મખલુક થા લા પાની
જે પીરની આદતમાથી પરવરી દુનયાની
ના શુતમા ઉતરાથા લાહુતના રૂહાની

જે સેહના યહાં આવાથી છુટા કઈ જીશ માની
જીનાતના મહેલોની નજમુલહુદા શુભમ થા
કુદરતની અંગુથીમાં ઇલમાશની નીલમ થા

૧૪

જદ બહરેહુદાથી વોહ ખુરસીદ જનાયા થા
વોહ સાહે ઝકીઅુદીન તકવાના જે પાયા થા
કઈ ખેરની શઘથી આ ફલને વોહ પાયા થા
યુશુફ વોહ ઝકી, શેહની પુંજ અને માયા થા
જે.કહો તે મુશહીમ છે યુશુફની ફઝીલતમા
ખીલકતને છુરાવાને આયાથા આખીલ કતમા

૧૫

ઐ ઇદમા પોસાકો દેવાની રશમ કીધી
તસરીફમા ખીલઅતની હથ તુરા તેમ કીદી
હર ખેરની બાબતમાં યુસુફે ખતમ કીદી
ઇફલાશની શુરતને ફુનયાથી અદમ કીધી
બારીસથી ઝમી ઉપર જેમ કુલોની ઝીનત છે
આ ગાત હમારી પર તેમ યુસુફી ખીલ અત છે

૧૬

યુશુફ પછી યુશુફના હમઝાતને હમ અટવાર
શેકુલહુદા શાહબ શે કુદશીયોના રસતા દાર
ઇમાનની હશતીના શરદારે બુલંદ મીકદાર
મેહશુર છે જે હની ટાઅતમા ફલક દબ્બાર
તફઝીલની સાનોમા મખશુશ છે શરસાઈ
અબદેઅલી આલાને હરફનમા છે યક તાઇ

૧૭

મુખતાર યે મુટલક છે મુખતારની ઇતરતથી
બંદાથી યે બર તર છે બંદાઓની શીરકતથી

તકવા છે નિપટ તેથી નઝદીક છે ઈશ્વરતથી
આખાદી છે દુનયાની જે સાહની દોલતથી
સેકુલ હુદા ચાહતા તકદીર હટાવી દે
ગરદીસ જેહને રોવારે આ તેહને હંશાવી દે

૧૮

મોલાના આશેકુદ દીન મુકર્રહ છે દુઆતોમા
શુરજ જેહવા જેહવા દીવા છે આ શતરની રાતોમા
હીકમતના ઉશુલો છે જે પીરની વાતોમા
રેહમતની ઈનાયત છે જેહુદ જેહની ઝાતોમા
આ હમની નીમતના છે અબદે અલી બંદામા
શાહકઅલી મતકરજે કમતી એહના સજ્જામા

નશીહત તેરમી

૧

કર નરમ ખોદે ખુદાથી જીવની ફાલાદી
આંખના વાદીલથી આંશુને રવાં કરવા દી
યાદ કર શીનામા હરહમ મોતની ખરખાદી
દેખ કખરશતાનનો હરરોઝ છે આખાદી
જે ઝમીન ઉપર હતા જમને ઝમીનમા લેટા
કમ છે વોહ લોગ કે જે દેખી ને ઈખરત ચેતા

૨

જે બસર પેદા થયા અંજમ જુમલે ગુઝરા
મોતના કખજામા શરવેને કઝાએ પકડા
કહાં ગયા શેહશારમાથી કેશરોને કીસવરા
જેહને કરતાથા ખની આદમ નમીને મુજરા
મેહલમા વાશા હતા તેહનો કખર છે વાશે
ધુલથી પેદા થયા તેમ ધુલ આખીર થાશે

૩

એ ખુદાના લોગો કોઇ આંખ ફીકરની ખોલો
 ઇબ રતોના મોતીયો સીનાના ઉપર રોલો
 કીન દગાનીનો હવે માસો છે ચાકે તોલો
 પાપથી તોખા કરી માથાને ચારો દોલો
 શોઝના ખંજર થકી શીનામા જખમો કરજો
 પાપમા જીવા થકી અવલા છે ચારો મરજો

૪

મોતના તેગાના ભુંદાને લલા છે ઝખમી
 યે શુતમ ગરયે ન કઇ કીદી જહાંમા નરમી
 આ ખીરસ શખના ઉપર તપશે કઝાની ગરમી
 જે કોઇ ચેતે ખસર છે તે ખસરમા કરમી
 કોઇ ખુદાના વાશતે ચેતો હયાતી અંદર
 નહી તો ચારો હાતને દાંતે કદર શો આખીર

૫

જે કોઇ આયા ચહાં તેહને કઝાયે મારા
 મોતથી શીધા થયા વાંકા ને તેરા આડા
 યે જગા તદખીર કરવાથી ફલા તુન હારા
 મેહલથી ઉતરીને પુર કરશે કખરના ખારા
 ચાહો અચ્ચાશી કરો આખીર ફના છે ચારો
 આવશે શખના જનાઝા ઉપર ચડહાનો વારો

૬

ઝીંઢગી શો સાલની પલકોમા પુરી થાશે
 મોતનો કરવો પીચાલો મોત આવી પાશે
 જીવનો મોતી જીસમની શીપ માસી જાશે
 જે કરા કરતુત તે દેખીને શખ પચતાશે
 જે કશખ કીદા હશે તેહવી નીકલશે સુરત
 આપશી દેખીને રોશો આપને તા મુદ્દત

૭

મુકર લીલાહ આ હયાતી છે ગનીમત આઝમ
મત કરો ઝાચે અગશ અંદર ઉમરને અકદમ
મારીફત ઉકામની શીખો હર ધરીને હરદમ
જેહલ ગોયા જેહર છે એહમા ખપા છે આલમ
કોઈ જાહીલ ન રહયો એહમાં સામત જાનો
ઈલમના પડવામાં છે કુદ્દી શઆદત માનો

૮

જે ગરઝ રખની છે ખીલકતના બનાવા અંદર
તે ગરઝનુ જાનવુ છે બંદગીથી લેતર
મોતખર લોગો અમ્મતના દુઆતો ખુસતર
બચ્ચીના અકલીને હીશ શી થી લીખે છે દીલખર
છે ગરઝ રખની આ ખીલકતમાં નખીની ઈતરત
તે સખખ ખાલીકયે આ પેદા કરી છે ખીલકત

૯

આ જહાનની શીખમાં મોટી નીમત એ લોગો
લા જુરૂમ શરવે સીતારાના સીતારા ચારો
જે થયા તે આવશે તેહનો ખુલાસો માવો
મુશતફા ને મુરતજાની આલ છે તે ખુજો
જો અગર હેતા ન ચે જેહરાના જુમલા જાની
તો ગગન કરતા અને આગ હવા ને પાની

૧૦

આ લમે દુનયા છે આ આલે નખીના ખાતીર
ખીલ કતો તે વાશતે થઈ છે અદમથી અહીર
શીમા પેદાસ ધનિયાની અજા ઇબ નાદીર
આ શખખના વાશતે કીદી ખુદાયે અહીર
તો શરો આલે મુહમદને જબસ પેછાને
સેરે હકનાફીલ રૂબઓને દીલો થીમાને

૧૧

જે શરે મા છે ફરાઈઝને વગેર અઝ શુભત
 જીવ છે ચે જીસમમા શરવે નખીની ઇતરત
 બંદગીમા એન એહુની બંદગી છે હીકમત
 કોન જાને છે નખીની આલની આ હુરમત
 બંદગીની બંદગી આલે નખી છે ગોયા
 જે બસર શમ જાહુ નહી ચે લેહને તે રાયા

૧૨

આ શનદ છે કુલ મખાલીફના કુતુબમા મોહકમ
 એમ લીજે છે એહુલે શુન્નત ના રવાતો બાહુમ
 એક દીન ટાહા નખી કુલ અંખીયાના અકદમ
 આપ મશજીદમા ગયા રાઝે ખુદાના મહરમ
 જઈને મશજીદમા ઇમામતને સુર ફરમાવી
 સર બ્રુકાયુ આપચે શજદામા યારો આવી

૧૩

તે ધરી સખ્ખીર વોહ પીયારા નવાશા દીલખર
 પુશતે નાના ના ઉપર બેથા ચહડીને શરવર
 બશ તરત કીદી નીદા જીબરા ઇલ ચે પેગમખર
 મત આ શજદાથી ઉથો આ બંદગી છે લે તર
 જો અગર સખ્ખીર ઉતરે તો ઇમામત પઢજો
 પુશત પર જહાં લગ રહે શજદો વહાં લગ કરજો

૧૪

આ રીવાયતની શખાકતથી જે થઈ એમ સોહરત
 અંખીયા પેસૈયન થયા ને અંખીયાની ઇતરત
 પન ન કોઈને કીબ રીયાથી આ ટરાહ થઈ કુરખત
 હઝરતે શખ્ખીરની બે ઇન તીહા છે હુરમત
 જઈને સજદામા કરે નાના ઉપર અશવારી
 તે શવારીને કરી જાને ઇબાદત ખારી

૧૫

આ કહરના ખાશ હોએ જે કોઈ ખુદાના વાડલા
 તે ઉપર તીરો ચલે ખંજર ચલે ને લાલા
 હામે સખ પીયાશા મરે વોહુ ઇશ મતોના પાલા
 કેદીયો તેહને કરી લંચુર મોંડના કાલા
 ઉઠ પર થા બે પરદા મુખતારના ફરઝદો
 સામ માથા દર બદર કરારના દીલખંદો

૧૬

કમ છે કહાં શખીરથી શખીરના દીલ જનો
 બાપથી દીકરા શવાયા છે અજબ પેછાનો
 સૈયમા શજ જાદના શું શું કહું એહસાનો
 બા કીરો શાદીક છે ચે બાગાતના રૈહાનો
 બ વજ ઇશમાઈલની ખુશીની ફલ સાનાનો
 જે સમનદર ફેઝના જારી છે નીત અરકાતો

૧૭

સાન ઇશમાઈલની તેહરીથી છે અરતર
 આપની મોજીઝ નુમાઈ છે. જહાંમા અઝકર
 શું શુનાઉં ને લીધું શુરજ નીમત છે અસકર
 જે કોઈ સમ જાહુ નયે તે સખખ ગસર છે અખતર
 ઇશમા ઇલીયા ઇમામોની છે તેથી નીશખત
 આજલમ આગાહ છે ઇશમા ઇલીયા દાંવત .

૧૮

કો મે વહ હાખી અરબ અંદર થયા છે બદ તર
 જે મદીના મા હતા કુખા તે લાંગા અક વર
 તાકે સરવે જઈને ચઢા ઇશમાઈલી કુખા પર
 ગૈયથી ધૂરજીને ઉપરથી ગીરા બદ ગોહર
 તે ઘરી હાખીઝ થયા શીજ જીનમા બદ તીનો
 આ અજબ છે મોજીઝો દેખો એ એહલે દીનો

૧૯

સુલભે ઇશમાઇલથી જે જે ઇમામો નીકલા
 છે નુજુબત ને રીસાલતના શુલાલા નીકલા
 બાપથી દીકરા ઝીયાદા છે ફઝલમા આલા
 તાજ છે શરવેના સાથાના વોહુ તૈય્યબ મોલા
 જે કહું એહમા શીફત ચે છે અઝલથી ચોલા
 કીબ રિયાના નુરના એહમા હુહુ છે શોલા

૨૦

તૈય્યબી લોગ છે તૈય્યબના ફઝા ઇલ રોશન
 ફેઝે ઇમાદા ઇમા ચે શાહુગ ઝમાં છે મળઝન
 હે કાલી ખુમી હી આ-પીરના જીગર છે ગરદન
 વોહુ જનામે પાકની ખાક છે કુદસી અંજન
 અઇકો કુદસી ઉચે છે જેળ પર એ મોહુન
 જે ઘડી તૈય્યબની કરચે છે અમાંથી શમરન

૨૧

છે ગગન ઉપર ખુદાયે તે ખુદાના પાળી
 ચાને મોલાના અબુલ કાશમ નખીના જાની
 હાવતુલ હકના ચે કાબાના હકી કી બાની
 આંખથી ગામળ છે ગર તશીર વોહુ સુખહાની
 નો વોહુ હાજીર છે ચકીર શેકુલ હુદાની દોલત
 શુરત અબદેઅલી વોહુ તૈય્યબી છે શુરત

૨૨

શું કફ અબદેઅલીના ફઝલની તકરી રો
 કોનથી ખુમીની એહની થઈ શકે તેકરી રો
 છે રવાં એહની ખુમી મુજીમ શરો તક દીરો
 વા દીરો વરશે છે તેહમા એહની છે તાપીરો
 છે શમનદર ફેઝે બાકી ના રવાં અબદેઅલી
 ઇલમ વેહફતના જવાનો ના જવાં અબદેઅલી

૨૩

એ ઇમા મુલ અશર તૈય્યબના મુરીદો ચક્ત્તા
 શેફેદીના નાઈબની દાવત થી થયા છે પેદા
 એ શખ્ખ અબદેઅલી બનીને તમને ખાશા
 મેહર થી તુમને સીખાવે છે ઇલમના નુક્તા
 કાન દર્ઝ દીલના શુનો એ છે અબદની દોલત
 કામ વોહ દીન આવશે કરશે જીવારે રેહલત

૨૪

ફાઈદો તમને સુર કહે છે તે દીલથી બનો
 નહી શીવા ખાલીક હશે ખીલકત કદી ઇનશાનો
 ઇબ તદા ખાલીકની સમજોને તમે પેછાનો
 સીરક કરવાથી નિપટ દીલની લુગામોને ટાનો
 સીરક વીન જીતલા ગુનાહ છે તે શરો બખસાશે
 સીરક છે મોહતો ગુનાહ અફ્વ કહાં એ થાશે

૨૫

ઘાટ સોનાનો ચારો પાનો અગર કોઈ દેખો
 તો તમે કહેશે કે આ શોની એ પેદા કીદો
 તેમ તમે દેખીને આ ધરતીને ગગન એમ જુએ
 નહી વીના ખાલીકની કઈ બનશે આપશથી ખલકતો
 ઘાટને દેખીને જેમ શોની બળ છે શાખીત
 તે નિમટ ખલકતને દેખીને ખુદા છે શાખીત

૨૬

પન ચહાં એક લુટફ છે તે ગોરથી શમજાશે
 ઘાટોમાની ચીઝ કઈ શોનીમા નહી કેહવાશે
 એ ટરાહ ખીલકતની સૈ ખાલીકમા કહાંથી પાશે
 ચીઝ કઈ કેહશે ખુદાની સીરક ગોયા થાશે
 ધીયાનથી શમજો તમે આ છે કબરનો માયો
 શૈફુદ દીન શાહબની દાવતનો છે તે પર પાયો

૨૭

તે પછી શૈકુલ હુદા મેહરે ફવા ઈંદ યારો
 મા રીફતના નુરનો રોશન કરે છે તારો
 તે તમે શાદીક બશીરતથી પ્રીકરમા તારો
 બલકે એહની છાપને દીલની વરક પર મારો
 આપ એમ કેહ છે કે જે પેદાસમા સૈ આવી
 તે પછી તેહની નશલ બારી છે તેહના જેહવી

૨૮

ઘાઉં થકી ઘાઉં છે તમે હેવાનથી હેવાનો
 યે મિષલ અસયા હઝારે છે અયાં તે બનો
 હોત નહીં ચેસાન તો થાતા ફના ઇનશાનો
 રેહતે નહીં દુનયામાં કોઈ દાનાઓને નાદાનો
 મેહઝ યે ખાલીકની રેહમત છે કરો સુકરાનો
 લેદ યે બારી છે કોઈ ભુલો મતી દીલ બનો

૨૯

નાજને હેવાનથી છે યારો ગીઝા જીશ માની
 યે શબ્બ એહની નશલ કીદી ન રબયે ફની
 અંબીયા લોગો દે જેહની આત છે નુરાની
 જેહના ઇર સાદોથી થઇ પેદા ઇસ રૂહાની
 કેમ ન રહે તેહની નશલ તેહના જેવી દુનયામાં
 તાકે યે નશલો થકી પોહચે જહાં ઉકબા મા

૩૦

આ શુની તકરીર જે તેથી હુકમ છે લાઝીમ
 હર નબી બાદ અઝ નબી જેહવી નશલ છે કાઈમ
 શબ્બ યિમા એહમદ નબી શબ્બ અંબિયા ના ખાતીમ
 કેમ ના હોએ એહની નશલ એહની સીકલની હાફમ
 જે કરે એહમા હુમીયત તે ઉપર લા નાતો
 બીના કાતે થકી મક્તુલ છે કમ આતો

૩૧

કાફીરો દેવોને પઠ થરો પર કરીને શુરત
 શરવે પુંજે છે વોહુ શુરતને અજખ છે બીઠઅત
 એહુને પુછો કે અગર દેવો યે કીદી રેહલત
 કેમ ન રહી દેવોની આ હુનયાના ઘરમા ઇતરત
 સાંપ ને વીંછું શરીખાનો નશલ છે બારી
 દેવોની ના રહી નશલ એહવા શુંનાહ શું બારી

૩૨

ગાઈની તશવીર કોઈ કારીને એક પાના પર
 દુધ પીવા આહે તો તે છે અકલનો કમતર
 તે તરાહ પઠ થર ઉપર શુરત નીકાલે છે ખર
 દેવ વોહુ શુરતને શમજે તે અજખ છે અખતર
 ગાઈની શુરત થકી જેમ દુધ નહીં પીવાશે
 સુરતો પઠ થર ઉપર કહાં દેવતા કેહવાશે

૩૩

ફીકેહના તમને શુનાવે છે અબાઈખ નુકતા
 શહન સાહે અબદેઅલી નોમાનના યે હમતા
 લઈ અઈમ્મતની સનદ નાઈખ ઇમામી ખરખ
 જેહન મા લો યે ગુલાબી ફુલને મન ગમતા
 સુકરં યે નીયામત ઉપર તમને છે લોગો વાજખ
 હમદ યે રેહમત ઉપર તમને છે લોગો વાજખ

૩૪

જે શઆ વતથી સરે અંદર રવા છે મોહુરમ
 યાને જે ખુવે સો થકી મન આ નીકા છે હરદમ
 માંને દિકરી બહુનને માશીને ફઈ છે અકદમ
 તે પછી ફરજંદ ને દીકરી ને બાનેજ બાહમ
 દુધનુ સગપન આસગપનની ટરાહ પર થાશે
 તેમી મોહુરમ દીનના એહુ કામથી કેહવાશે

૩૫

જે વરસ અંદરનો જે છોરો ધવારે જૈરો
 દુધનો દીકરો છે આ વોહ દુધની છે માદર
 જે કોઈ ધાવા હશે ને ધાવશે તા આખીર
 દુધના લાઈ છે શખ વોહ છોકરાના ચકશર
 જે વરસ ઉપરનો જે છોરો ધવારે જૈરો
 દુધની માદર નથી ના દુધનો વોહદીકરો

૩૬

જે કોઈ માહેર નથી કેહ છે તે ચે ખાઈવથી
 એખત્તા ધાવે જે કોઈ વહાં દુધની છે ખુવેસી
 દુધની ખુવેસી જુદા ધાયા હુવામા નથી
 શેકુદ દી ઉકદા કુસા કેહ છે કે ચે છે ખલતી
 આપ એમ કેહ છે ઇમામોની શનદથી શુનજો
 ખુલદે જન્નતના ગુલો દશતે પ્રીકરથી ચુનજો

૩૭

જૈરોના ફના દુધના માલીક છે તેહના મરદો
 ખહોતશી થઈ હોઈ કોઈ બચ્ચ મરદને જૈરો
 તે શરો જૈરોને ધાવી હોએ જમા અત લોગો
 દુધની લાઈ શખચે છે અજા ઇબ નુક તો
 એખત્તા ધાવા નથી ખલકે ચે ધાવા તનહા
 દુધનો જે છે ધની તેહના આ શખ છે ખેટા

૩૮

હદ શફરની કોશ ચઉદા થાએ જે ગીનવાથી
 માલવી દશકોશની મીકદાર છે ચલવાથી
 આ કદર કરવા સફર નીકલે મુસાપ્રીર શાયે
 તો નમાઝોને કશર શરવે પઢે ચલવાથી
 તાકે કોઈખપર ઇકામતને વોહ દસકો કરશે
 તે ઉપર વાજીબ છે એમ પુરી નમાઝો પડશે

૩૯

આપને લાઈ અને બેઠો ને કાકો મામે
 ભાન જાઓને લતીજાઓ જે શાતે ખુવેસો
 મા અને બેઠી બહુન કુર્ષ અને માશી પાંચા
 ભાન જીયોને લતીજીને અપશની ગૈરો
 આ થયા પંદર અગર તેહને શકરમા મોલ એ
 દેખયે એહને ઇકામત તો કશર ન બહર જે

૪૦

શું શુનાઉ ખુબીયો મેં ગુશુદે મીશરીની
 બે નઝીરી સાન છે વોહ બોહરે બઢરીની
 કોનમા દરયાફત છે તારીફ વોહ બીઝરીની
 જેહના ઇલહાનો શુની શુમ થઈ અકલ કુમરીની
 કુલ કમાલોમા હતા મુફરદ ઝકીના પીયારા
 જે કદમ નીચે હતા શાતે ફલકના તારા

૪૧

મીશરે ખુબીના શકા દુરજે કરમના બોહર
 કુલ ફીયોના પેસવા મુલકે ફીયમના શરવર
 બોહરે મબ્વાજ બટા એહુલે અદમના પરવર
 દીનના ઉકલ કુસો જુમલા ઉમમના રેહબર
 યાને ગુશુદ પારસા ફેહે બકાના કોષર
 શાંહિ ઇકલોમ હુદા તુરે ખુદાના મઝહર

૪૨

નજીમૂદ દીં ઝીનત હતા આ આલમે દુનયાની
 જઈ ઉકળામા યકીન રોનક થયા ઉકળાની
 થી ખુદાની સાન કુલ બંદામા તં બંદાની
 ઝીં દગીમા ઝીંદગી જે લઈ ગયા તકલની
 આજ છે કુદશી વોહ શીરતનો ઉરશના દારો
 ફાતીફા તુરબત ઉપર જઈયે પઠો એ તારો

૪૩

જે કહું અખદે અલીની નઅત તે ખરબ છે
 કાળતુલાની તરફ જે મશજીદે અકશા છે
 છે અમી ઉપર વલી મફલાકથી આલા છે
 હો બહુ યુશુફની જે એકશાનમા હમતા છે
 ફહાં ફલકથી થાએ છે પેદાશ એકવી આતો
 છે અદમ ઇમકાનમા જે આતના હમ આતો

૪૪

સેકુલ દીનની શું કરું તેહરીર મેં શર શાધ
 ખુલ્લના કુદશીમા છે તફઝીલની તન હાધ
 જે સહાની દોશતેહ સાહીની છે ખર પાધ
 સાનને દેખીને નીત ઇમલાક છે મુજ રાધ
 સોક ગર સદીકઅલી છે આલમે આલાથી
 પોહયશે સેકુલ હુદાની ખાકના શુરમાથી

નશીહત ચઉદમી

૧

આ આલમે દુનયામા જીતલી કે ઈબા હત છે
 તે શરવે મુબાદતમા ખારીની ઇટા અત છે
 ખારીની ઇટા અતમા બંદાની સઆદત છે
 પન જુમલે મુબાદતમા આટોર દલાલત છે
 હોએ તસના ધની જે કોઈ બસ તેહને નમા કરયે
 વોહ શેહના ફ્રાઇલને દીલ દમને સુના કરયે

૨

ઇન સાનના જીશમોમા જેમ જીવ છુપેલા છે
 તિમ મોતીયો શીપોના પેટોમા પડેલા છે
 જુર જોમા ફલકના જેમ તારાઓ જડેલા છે
 તિમ જુમલે મુબાદતમા તાવીલ ભરેલા છે
 નહી દહીને વડોવા વાન મશકો કદી આખીસ તુ
 તિમ લેલ હકીકત તા આમાલ થી પામીસ તુ

૩

મથજીની ઇમામત છે સરહાર ઇબા દતમા
કહાં એહવી ઇબાદત છે કોઇ હુકની દલાલતમા
જઈએ છે ઇમામતને પહુરવાને જમા અતમા
શુનયે છે કીરાઅતને હઈ કાન કીરા અતમા
કિબલાની તરફ થઈને ખેતુદ્દાથી મીલએ છે
હર રોઝ તરફ કીની નિત મંઝીલો ચલયે છે

૪

કીબલાની છે રૂખ ચારો ખેતુદ્દા તરફ હરખ
ખેતુદ્દા ઝમીન ઉપર ખાલીકનું ઘર છે ચકતા
જે નસના ધની છે તેમમખુલ છે કીબલાના
ખેતુદ્દા હકીકી છે આમીરના જગર મોલા
ફર ખંઠા ઇશમ તૈયબ ખાલીકના શંવારા છે
જદ હેઠરે શફરના પોતા યે પીયારા છે

૫

મોલાના અમુલ કાશમ જે શાહુની કુન ચત છે
આ આલમે દુનયામા ખાલીકની વોહુ નેયા મત છે
જેમ કામાની રૂખ ઉપર કીબલાઓની સુરત છે
તિમ એહની તરફ બેશક હરદાઇની દાવત છે
ખેતુદ્દાની માનીંદ વોહુ મુફરદ છે આ આલમ મા
આદમના યે આદમ છે જુમલા બની આદમ આ

૬

હીજરી સને સત્તાવીસ ઓર પાંચસો તે ઉપર
તે દીન થકી પરદે છે મીલ્લતના મહે અનવર
હમયાન થયા રખના લખતે દીવે પેગમખર
આંખોથી વોહુ મખશી છે ખાલીકની નીમત સુરવર
ખાદીન છે ખુદા લેકીન ખીલકત થકી અહીં ર છે
દાવતની દુઆતો થી તેમ મોલા વોહુ હા ઝીર છે

૭

દેખાતુ નથી સુરજ ગર રાત્રમા તે ખાતીર
 નહી કહે કોઈ સુરજ આ દુનયાથી થયો આખીર
 પુરનુર નિકલશે વોહ મસરીક થી થઈ બાહીર
 સાહીબ અમાન પરદેથી થાશે જે નીમત બાહીર
 સુરજની નીમત સુરજ વહાં નામા નીકલશે વોહ
 દેખીને તુલુ જીતલા આઠા છે તે જલશે વોહ

૮

મગરીબ ને ઇશા બાદ અજ તા ફજર તલક તું
 હોકુફ ઈમા મત છે આ અરસાની બશ દરમયાં
 ગિહારીની પડવાની સુન્નત છે જો હોએ ઇમકાં
 ગર એહુમા વીચારો તો હકની છે અજબ ખુરહાં
 મમ્મુલ ઇશાના છે આમીર ના જગર તૈય્યબ
 તે બાદ દુઆતો છે પરદે છે ઇમામો સબ

૯

ચમકે છે સીતારા જેમ રાતોમા ગગન ઉપર
 છે રાસની જેહનાથી ખુશકીને તને અંદર
 તેમ મોલાના તૈય્યબની ગૈબત પછી એ દીલબર
 છે એહુના દુઆતો સબ તારાની નીમત અજહર
 એકવીસમા સાદુબ ચે નાઈબ ને ઉથારા છે
 સુરજ પછી સુરજના માનીંદ સીતારા છે

૧૦

એહસાન છે અજબના પર એહદ ચે દુઆતો ના
 કહાં તાબ અઠા કરચે હકના વાદ હુદા તોના
 તેહ કીક અમનદર છે આ સાફ તે ઝાતોના
 કર તન્ છે જે પીરની તફઝીલની વાતોના
 સીનામા દુઆતોના નાઈબે લીબા કર ચે
 હર આન અમ્માનથી ચે તશબીહ ને જપા કરચે

૧૧

પેહલા છે ઝુએળ ઇખને મુસા દુરે લાકીમત
ખિજા શહે ઇબ્રાહીમ હાતીમ છે યમે હીકમત
છે તીને અલીયકતા હર એક છે ખુર ખીલકત
એહમદ ખિન મુખારીક થી આખાદ થઈ દાવત
દાઈ હસન બેશક હસ નાતના કોષર છે
તે બાદ અલી બેવે મલકુતના ગોહર છે

૧૨

ઇબ્રાહીમ દાઈથી થઈ દીનની રોશનાઈ
તે બાદ મુહમદ ને મખસુસ છે ચકતાઈ
સચ્ચદના અલીની છે શોહરત ઝદા બાલાઈ
છે મતલબ સાહુખની હરબાખમા સરસાઈ
હરગીઝ ના થયા કોઈ અખ્ખાસ જેહવા ઝુલખહ
તે બાદ કમાલોમા લાખાની છે અબદુલ્લાહ

૧૩

તેહ કીક હસન હકના ખુરશીદ દર ખશાંથા
મન સુસ અલી જેહના નીત રોનકે ઇમાંથા
ઈદરીસ હસન શેહના દીલખંદ ને દીલ બાંથા
ઈકલીમ હીદાયતના લાખાની વોહ સુલતાં થા
ઈદરીશના શેહઝાદા દાઈ હસન પેહલા
નહ ના થા હુસૈન ચેચી થા બેવે અખ્ખ મોલા

૧૪

ઈદરીસ શહેદીનના પોટા બેવે નાદીર છે
છેલા છે અલી મોલા તે માહે મક્કા ખીર છે
ખીજા છે મુહમ્મદ ત એહશાનના વાશીર છે
યમ નીચ્યા દુઆતાં મા વોહ ઇજ ઝુલ્હીન આખીર છે
ચુશુફને જલીલુદ્દીન બે હુ હુએ ચકતા છે
દાઈ બેવે દાઉદ ચેશાન ના ખર બા છે

૧૫

ગુલશનથા ફઝાઈલના તૈય્યબ સાહુને સેખ આદમ
સઈ જે કરે એહવી તે ચોરથી થઈ છે કમ
તે બાદ ઝકીયુદ્દ દીન ગાઝીયા અજબ રસતમ
શય્યદઅલી શમસુદ્દીન અસરારના થા મેહરમ
ઝેનુદ્દ દીન કાશમજી ઇમાનના ઝીનત થા
બશ પીર હશનના વોહ એલાહના ગુબદા થા

૧૬

કુતબુલ હુદા સરવરની સું લીખયે રૂબ જતને
પોહંચા છે દુઆતોમા દાઈ યે નીહાયતને
ઇખતીયાર કરી જેયે ખાલીક મા શહાદતને
પાયા છે સુબ ઉદ્દીન ત બાદ ખીલાફતને
વોહ પીરખાન સાહબ પર વીન પાર મુસીબત થઈ
કોઈ બઅઝ મુનારીકથી તા ઝેહરની મેહનત થઈ

૧૭

ખુરશીદ દરખશાં થા બદરૂલ હુદા ઇસમાઈલ
થા ફેઝના દરયા વોહ સખપર છે જેહની તફઝીલ
તે બાદ ઝકીયુદ્દદીન અસરારના થા ઇનજીલ
મુસા વોહ કલીમુદ્દીન ઇમાનના થા એકલીલ
નુરુદ્દીન મોલાના અસરારના મજમા થા
એહસાનો નવાઝીશના મંખાના યે મનખાથાં

૧૮

દરયાએ કમાલતના બદરૂલ હુદા મરજનથા
દાઈ વોહ વજીહુદ્દીન ખુખીના ગુલીસતાંથા
હીપતુલ્લા મુઅય્યદ વોહ આદોરના લુકમાનથા
ગાઝીયા ભાદુરથા રસતમ થા પહેલવાન થા
પેદાશના સીપોમા થા શહે ઝકી દુરદાના
વેહદતના ચમનના વોહ રૈહાન થા મોલાના

૧૯

નજમુલ હુદા યુસુફની સું કરયે વના ખુવાની
 થા કાલીબે ઇનસી મા સુખહાંના હમ શાની
 રહાનીની રોનકથા થા જેવરે જીસમાની
 અસરારની હેકલ થા વોહ આલમે રખાની
 પાનીથા વોહ લાપાની એહસાનની શીરીમા
 થા નાખુદા ઉમદા વોહ ઇમાનની કીથતીમા

૨૦

વોહ યુસુફે પાની ના થા અબદેઅલી હમદમ
 મલકુતના મા દીન ના થા સેકુલ હુદા નીલમ
 મેહલાત કુદુસના થા વોહ શાહે વડા શુલ્લમ
 ગર દીયના વોહ ખંજરથા અખમોના હતા મરહમ
 ફીર દોસમા કીદી જઈ ફીરદોસની આ ખાદી
 આ ખાદી આ દુનયાની તે દીનથી છે ખર ખાદી

૨૧

ખિલકતની અંગુથીમા લાહુતના ગોહર થા
 ખશ ફયે ઝમીન ઉપર ફીરદોસના કોષર થા
 આ વકતના સાહુખના અમારાને ખુઝર થા
 ઇમાનની દુલહન ના લા પાની યે શોહર થા
 સીના થકી વેહદતના અસ રાર ઉખલતા થા
 જેમ પુર ફયુઝોના હાતોથી ઉછલતા થા

૨૨

તા પાઉથી માયા લગ લખરેઝથા તકવાથી
 કમથા ન મરા તીખમા વોહ મશજીદે અકસાથી
 ગુઝરાથા ખુલંદીમા જે ગાયતે કસાવાથી
 મક સુદથા અહ્દાહના વોહ ઉરવતે વુષ કાથી
 દાતાર એહવાથા કેશમ થાકાથા લેવાથી
 ઝીયાદા થા ફયુઝોમા ગનગા અને રેવાથી

૨૩

દાઘ્યા વલેકીન વોહ હુજ જત ના બરાબર થા
 હે કલના વોહ કુઝા મા રૂહાની સમં દર થા
 કુલ રમ કમાલતના કૈસરના યે કૈસર થા
 ઇરાન ફઝીલતના નો શૈરવાન અશહર થા
 ના સુતના આલમ મા લાહુતના સુખ્યાહ થા
 મિશ કાતમા દુનયાના ઈબદાઘ યે ગીસ બાહ થા

૨૪

ઇઠ રીસે હકીકીયા વેહદતની દીરા સતના
 દાનાઇના દીવાથા ફર કદથા ફીરા સતના
 સરદાર ગીરામી થા ઇકલીમ રીયા સતના
 થા હો બહુ આશીર વોહ દબ્બાર સીયા સતના
 કુર બનથા કુદસી સબ જે શાહુની શીરત પર
 બલ હાર શીતારા થા વોહ માહુના ટીલઅત પર

૨૫

શહે બદરના પોતાના શું ગીનયે ફઝા ઇલને
 મુબતારથા તિફલીથી કુદસાની શમાઇલને
 આખીર થા વલેકીન વોહ ફાઇકથા અવા ઇલને
 હલ કીદા થા જે શેહયે દુશવાર મસા ઇલને
 કહાં તાબ છે વોહ શેહુની ખુબીને હસર કરયે
 લફઝોમા ખીરોઇને દક્તરમા સતર કર યે

૨૬

શક્ષ્યાની ગરરકઅત કેવાએ છે શુન્નત મા
 લે કીન બીજી મુન્નત થી છે ફાક યે હુર મતમા
 યુસુફને ઝકી બેવેથા દાઘના રતબામા
 પન બીજા દુગ્ગાતોથી આલાથા ફઝીલતમા
 દેખોકે વીતરની એક રકઅત છે તે હીકમત છે
 તેમ શેફ્ફીન શરવરની આ બેવેમા વેહદત છે

૨૭

અમદેઅલી આલાની રેહલતનો વકત આયો
 તાઇદે ઇમામી થી દેખીને નિપટ ચારો
 આ શાહે મુહમ્મદને ઇટલાકનો જાક બખશો
 ઇલ હામે ઇમામી થી ઇઝ જુદ દીન લકબ દીદો
 તે આનથી ઇઝ જુદ દીન સરવરને હુમામી છે
 આ દાઇ મુહમ્મદ ને જાગીર ઇમામી છે

૨૮

મુન્નુથા હુઆતો સળ આ તેહના મા કુન દન છે
 કુઝોલાઓની હેકલમા ધર પર ગોયા ગરદન છે
 અશરારે લડુની ના કુઝો નાચે ગુલ શન છે
 દરયાએ મુરુવત છે એહ સાનની માદીન છે
 જે કહે મુસલ્લીમ છે જીવનજીના જાનીમા
 રહમતની નીસાની છે આ રોશી નીસાનીમા

૨૯

જીવનજી હુમાયુન ચે જે બીજીને બોયાથા
 ફર અંદના કતલથી વોહ ખાલીક આગે રોયાથા
 વોહ આંશુના પાનીથી નીત પાપોને ધોયાથા
 દાવતના હુદુદોમા માસુમ વોહ ગોયાથા
 વોહ બોએલા બીજીના આફલ દેખો નીકલા છે
 ઇઝ જુલહુદા કીમલાહ આ વોહ ખેરના બદલા છે

૩૦

હંગામે જવાનીમા આદત છે ઇમા દતની
 છે રોશની ચેકુરાપર ખુશીદ નીજ બતની
 ખુશોકતી છે જે શેહૂતી આ પાર દીયા નતની
 મોહરી છે જે શરવરના હાતો મા સઆદતની
 ઇકબાલમાયે માનીદ દેખા ના શુના હરગીઝ
 અઝગશ એહવા કુદરતથી એહવા ન બના હરગીઝ

૩૧

ખીલકત આ દલાલત છે ખાલીકની હોવીચ્યતપર
કીખલાથી ઇસારો છે બેતુલ્લાની સુરત પર
દાઇથી હીદાયત છે તેમ આતે ઇમામતપર
શાદકઅલી દાઇમરેહુ આ હુકની હકીકતપર
હરદમ આ દાઇને દેખીન પેછાની લે
મોલાના વોહ તૈચ્ચળ ખીન આમીરને તુ બનીલે.

નસીહત પંદરમી.

૧

હીકમતની છે મુતાબિક પેદાશ કીખરિયાની
કેહવું અબષ અબષ છે આ જેહુલની નીશાની
હરદમ ફીકર કરીને સમઝીને યાર બની
પેછાન ઝીંઘીમા સું છે ગરઝ ખુદાની
દાનાઇને તું ચકમક થોકીને એ બિરાદર
હીકમતનો જહાર તીનખો દીલના તું કફના ઉપર

૨

ઇન સાનને ખુદાયે પેદા કરી અદમથી
એહસાન નીત કરીને ના તીક કરો જનમથી
કીદો નિરાલો એહને હૈવાનની કીસમથી
મુખતાર રખયે કીદો અપના ફઝલ કરમથી
દુનયાની મારફતમા મુખતા રીયત જે ખોશે
તકદીર લઇ જહુરપસે તે દીન નિપટ વોહ રોશે

૩

કઈ લોગનિ ઇનાયત દાનાઇથી નિહાયત
દાનાઇથી વોહ શીખા દુનયાની નીત મોહારત
ઉકખા તરફ ન દેખું એહવી હતી હીમાકત
પુછુ કબરમા સળને ગુઝરે છે શી હકીકત
કરતાથા નિત ખરીદી દેખી કમોશ દાઇમ
કરતા હશે વહાં શું યહાં કુન છે ગોર લાઝીમ

૪

કંઈનો જવાનો દેખા શુરખીચી મોડુને ઉપર
 ટીકલીના ઇંચતિદાથી શીખા હીચાળ દફતર
 વેપારીયોમા વરથા અશરતમા રહેતા અકષર
 તકલીર ચે શરોને દાટા કબરને અંદર
 શું આખીરતમા ચારો કરતા હશે બિચારા
 દેખીને ખામ સુરત રોતા હસે વાહ સારા

૫

ખાકી ઉમરમા ખાકી લોગો હવે તો સમજોહ
 દુનયા ફનાના ઉપર કોઈ આ ખીરત નહોરો
 ખાલીકની જે ગરજ છે પેદાશમા તે બુજો
 જે શીખવુ છે વાજીબ તેહને ગુરૂર શીખો
 તોહીદને ચીતારો શુરત તમે ફીકરમા
 પુનમના આંદ માનીદ ચમકા રહો કબરમા

૬

આમોતની સુતમગર તલવાર સું રવાં છે
 હર રોજ જેથી અખમી આલમમા એક જહાં છે
 ખેંચી હુઈ હમેસા તકલીરની કમાન છે
 ચે તીરના નિસાના હર સેખને જવાં છે
 આ પેટમા અમીન નાખવી છે ભુક ચારો
 હર રોજ ખાએ છે ચે લાખો અને હાંચરો

૭

દુનયાના વાસતે કોઈ દુનયામા નથી આયા
 અંજમ ચડાંથી ગુઝરા જે કોઈ ચડાં જનાયા
 શખ મોતના પવનથી દીરા નીમત બુજાદ્યા
 માટીથી જેમ બના તેમ માટીમા જઈ સમાયા
 દુનયામા આ ખીરતથી આયા છો થઈ મુશારીર
 આકીલ હશે તે વલશે નિત લાલ લઈને આખીર

૮

તકવાના લોગા તેહમા આ હોએ છે અલા મત
હર બાબમા પિછાને અપની કહર લીયાકત
ઉનકા નિમટ અદમ છે જુર અતની તંહુમા આદત
ઇનકારથી કરે કોઇ શાખીકની વોહુ શખાકત
અપની કહરના બાહુર નહીં વોહુ કદમ નીકાલે
હર ગીઝ નહીં હવાની વાતોમા કાન ધાલે

૯

શાખીક ઝમાનમા એક નાદાન વાંદરો થો
ઘરતા શુથારને નિત આંખોથી તે યે દેખો
તિયાંથી શુથાર જીયારે ફારીગ થઇને નીકલો
લાંશુર લાકરાપર થઇને સુથાર બેથો
વોહુ લાકરામા એહુના બશયા દબાયા તે દમ
ઘરના ધનીએ આવી મારીને કીદો બેદમ

૧૦

હીકમતનો છે મણલ યે આયો કલોલા અંદર
કહેવાની એમ ગરઝ છે નાખો પ્રીકરને તેપર
અદના થઇને મત તુ આલાના થા બરાબર
યે ફેઅલથી હુયુલા અંદર કહીશ મુકરર
દો ઝખા બારથી તુહરગીઝ નહીં નીકલશે
હુનયાના દમ તલક તુ આતસમા બેથો જલશે

૧૧

જીતલા પ્રીશ તે શરવે છે વાંદરા મુકા ખીલ
અપની કહર જેથી તે તેહને થયા વોહુ બહીલ
લાંશુર લાનતી યે કીદા કશખ રજા ઇલ
પાપોને શરવે ચહાંથી પેહુની ગયા હીમાઇલ
લાંશુર કહાંથી કરશે વારો શુથારી પેલો
બાટીલ છે તે નીમતપર હરમુદ દઇનો દાવો

૧૨

હર એક જશમના અંદરથી જીવ છે ખુલાસો
 શુરત ઇલમની તેમ છે આ જીવનો નતી જો
 તેહશીલ ઇલમનો મત મુમીન થઈને મુકો
 મુકી સરમની જઈ કોઈ આલમના પાશે શીખો
 ખૈરા મરદના ઉપર વાજી છે ઇલમ પડરવું
 તેહ કીક આ અલમથી થાશે ચહાંસી ચહરવું

૧૩

જહાં લગ છે ઝીંદગીની દુનયામા તેહને કુરશત
 દુનયાથી દીલને ફેરી રાખો ઇલમની રમખત
 ખરચે થકી ઝીયાદા થાશે ઇલમનો દોલત
 જીમકે ફઝીલતોમા અકસા છે ચે ફઝીલત
 આજે ખીઝર ઇલમ છે એહને પીવો ને પાઓ
 શૈરાખ થઈને ચેથી ઝીંદગી અખદની પાઓ

૧૪

વાજી છે આલીમોપર હર હાલમા દીરા શત
 સાગીરદપર નીહાયત કરવું લુટકને રાફત
 તકરારથી અગર વોહ પુછે તો બા ઇનાયત
 કરવી એહવી સફા કે સાકીર રહે નીહાયત
 સાગીરદપર હુકુકો ઉશતાદના ધના છે
 કેમ વોહ બસરને દેખા જેયે અદા કરા છે

૧૫

શીખોતો ચારો શીખો ઇશલામના દઆઈમ
 તાલ્લમનો ઇરાદો કરજો દીલોમા જાઝમ
 હર એક બશરને ઉપર છે શીખવું ચે લાઝીમ
 જહાં લગ ઉમર છે બાકી વહાં લગ છે ચે મવાસીમ
 પેછાનમા શરો કહ્યું અદયાન ને પેછાનો
 ઇમાનની મરાસીમ શખ જાનવામાં જાનો

૧૬

વરશે છે પાક પાની આકાશથી ઝમીનપર
અકબર નજ શતોથી ચે થાયે છે મુકદ્દર
નાપાક થાયે તેદમ પાની વોહ પાક અટકર
સોહબત થકી નજશની થાયે નજશ પવીતર
આ મીઝ તેમ સરેમા જ્યારે થયા કયા શાત
કહાં તે સરે સરે રહે બીલ જુમલા છે નજ શાત

૧૭

લાયા ખુદાના યહાંથી જે મુશટફા શરી અત
જહાં લગ થા આપ ઝીંદા વહાં લગ રહી શલા મત
જ્યારે શીધારા યહાંથી વોહ ખાતિમ નુમુવત
લીલી મેલીને શખ ચે સરે નખીની દુર મત
સરચે નખીના અંદર કીદા કયાશ દાખીલ
બેહુક કરા તગ ચુર ઇશલામના મશાઈલ

૧૮

જે દઝલ દીનના થા તે સેરફી કેહવાયા
વેહવાર દેખી ઝાહીર નાદાન કઈ ઠગાયા
ખોટા ખરા જવાહીર તે લોગ ચે મીલાયા
નક કાદ જોહરી આ શેકુલ હુદા જે આયા
ખોટા થકી ખરાને કીદા જુદા ફઝલથી
આ છે અમલ ઝીયાદા ફુનયાના શખ અમલથી

૧૯

નથી કયાશ હરગીઝ અદયાનમા મુશક્કીમ
ઈબલીશ થી સુર થઈ ચારો ખતા ચે આઝમ
જે કોઈ કયાશ કરશે ઇબલીશનો છે ખા હમ
અંજમ તે બસરનો ઉકામા છે જહન્નમ
હુકમા કયાશ બેસક પાયો છે કુલ ખટાનો
પેથો ન કોઈ ચે ચેલે ચેલે છે ચે હવાનો

૨૦

ધબલીશ આતસીથો આતસ થકી બનો થો
 પાનીને ખાકમાથી આદમનો થો ખમી રો
 ધબલીશ યે કહ્યુ એમ આદમથી છું મેં ઉંચો
 જેમ તીનથી છે અસરક આતસ યે ઝન છે બુદ્ધો
 આતસમા નાખે ગર કોઈ દાનો તરત વોહ જલશે
 પાનીને ખાકમાથી દરખત તરત નિકલશે

૨૧

રેહતીથી એક બટ ટખ કોઈ પાની કિનારા ઉપર
 દેખું બટ ટખયે રાતે તારાને પાની અંદર
 કીદો ક્યાશ છે યે મછછીને દોરી મુઝ ટર
 લેવાને પન વલી વોહ નીરાશ થઈને બે પર
 મછ છીને બીજી મર રત દેખીને તારો જાનો
 લેવા ન દોરી હરગીઝ મુઝરો છે એમ ઝમાનો

૨૨

હીકમતનો ગંજ છે આ એથા તલે નીકાલો
 મત કોઈ ક્યાશ ઉપર દીલની લુગામ વાલો
 નહી તો બટ ટખના માનીંદ બશ દેખશે કશાલો
 મછછીને દેખી આંખે ભુકેથી જીવ ગાલો
 ટાહાની ઉમ્મતો યે ટાહાની મુકી ઇતરત
 કીદો ક્યાશ તિયારે બહોત તેર થયા છે ફીરકત

૨૩

ટોહાની જે શુની તેતરકે ક્યાશ બાબત
 થા જીવનો મુહાશીબ હર ફેઅલમા નીહાયત
 દીલમા નકસ કરીને દીલ દઈને કર શમાઅત
 અકદામ કરજે વોહમા જે હોએ ખુદાની ટાઅત
 જે ફેઅલમા ખુદાનો ઇશયાન હોએ તે દરજે
 અમ્મારો જીવની તુ શેહ વતને લઈ કતરજે

૨૪

તોળા તુ એહને કહે છે તોળા પછી ન કરવું
હરદમ બદમ ગુનાહથી આ જીવને પકરવું
છે એન ઝીંદગાની મરવા અગારી મરવું
અપની ખુદીને દીલથી બે ખુદ થઇ વીશરવું
કેહવું છે શેહલ લેકીન કરવું છે ફેઅલ દુસવાર
કેહવાને તુ મુટાળીક કર ઝીંદગી મા આધાર

૨૫

હર એક ઘરીમા અપના એબો ટરફ તું બેજે
તોળા ઉપર શરા શર તોળા કરીને રોજે
આઝાર મા શીયતનો પરહેઝથી તું ખોજે
તકવાતું કીબ રીયાની દીલના ચમનમાં બોજે
ખસયત થકી ઝરદ થઇ મોહની ઉરાવ લાલી
જીવા થકી મરામા ઉબજે તુંને ખુસહાલી

૨૬

શીનાની આરશીને હર હાલમા શક કર
દુનયાના અગનીયાથી થા તું ગની સીકંદર
ઇખલાશની સીયમમા શલમાનના થા બરાબર
અખલાકના મકા રીમ મા થા અલમ જહાંપર
નાશુતમા તું બેથો લા હુતીયો ને દેખી
જીશ માની થઇને દાઇમ રૂહાનીયોને પરખી

૨૭

દુનયામા જે કદર છે ઈનકારમા તું શર સાર
શમ ઝીડને આ ટરાહ તું છે આ ફનાનો સેંહ સાર
તેમ આખીરતમા રૂખકર દુનયા બદલ એ દીલદાર
મોતી ખરાને મુકી મત ચીરયાલી ખું ખાર
આ કાન દઇ શુનીને દીલમા નિપટ ઉતારો
લેતર છે એ લલુ છે બાકી છે કોઈ વીચારો

૨૮

તોપ્રીક દે ખુદા તો ઇબતીયાર કર આશીરત
હરકોઈની બતીયાર નેકીની કર તું હીમ્મત
કેહ્યો ખુદા આ બંદો થઈને કર્મી કુદરત
બખશે છે કેમ તે બખશે એહની જે હોએ ખતીઅત
બુનયાદ હોએ તો મત તુ એહશાનને વીશર જે
ટાકત ન હોએ જાની તો બસ દુઆ તું કરજે

૨૯

હરગીઝ ન બાઝ રેહજે હરકોઈના લલાથી
દેખીતું સુમ તહનને કમતી નકર દુઆથી
તશકીન કરતુ હરકત હર સખશના ખુરાથી
રહિમતની રાખ આદત બેઝાર થઈ જફાથી
મત કર કીબર ખુદાની છાજે છે કીબરીયાઈ
હરકોઈથી કર તવાઝો સુકીને તુરીયાઈ

૩૦

મત કર તું ગેર મોહરમ ગૈરેની આસનાઈ
દુનયાને દીન મા કઈ એહમાં નથી લલાઈ
લેતર છે તું કે દારી દીદા ને રોસનાઈ
મત અજ નખીયા ગૈરેને દેખજે એ લાઈ
રશતા મા ગર જે બૈયર નીકલે તો ફુળને ફેરો
ઇબતીયાર નહી તો કરસે હરરોઝ તારો કેરો

૩૧

કીતલા બશરની દેખી આદત કરે નીઝારા
ગૈરેને દેખીને વોહ આંખે કરે ઇસારા
બદનામ થઈ જહાંમા વોહ થાએ આસકારા
કોઈનું કહું ન માને એહવા ટખાના આરા
વાજીમ છે તે ઉપર કે તોળા કરે શંભાલે
ખાલીક થકી દરીને દીલની લુગામ વાલે

૩૨

કધ કધ કિસમના લોગો થા નો જવાં અકડતા
 શુનતા ન કોઈ તમાસો પેહલે વોહ જઘને પડતા
 જૈરો ઉપર નઝારા રશતે બરશતે કરતા
 દેખીને મોત ને વોહ શક રાત રોયા મરતા
 લેહલોમા વોહ પડા છે માટીમા થઈને માટી
 ચારો નરમ કરો કોઈ જોઈ જુદાથી છાતી

૩૩

જૈરોને કહાં રવા છે ઘરથી કદી નિકલવું
 કરમેઝી જેસ ઓરી રશનાના વચ્ચે ચલવું
 સેહવતનુ થાએ છે યે દેખીને નિત ઉમલવું
 તે ફેઅલથી અગનમા જૈરોનું થાશે જલવું
 જૈરો જે થઈ નીકલસે કુચામા ચકલે ચકલે
 બારીની તેહના ઉપર લાનત છે દગલે દગલે

૩૪

મત ગેર મોહરમોને જૈરો થઈ જોલાઓ
 બે પરદા થઈને તેહને નઝદીક ન જોથાઓ
 મત આબરૂને અપની યે ફેઅલથી દુખાઓ
 હુસયાર થઈ હવેથી ખાટીરમા વાત લાઓ
 જે ફેઅલ કરશે એહવા તે મુત તાહમ ગીનાસે
 દુનયામા હર ગલીમા તેહની બઢી શુનાશે

૩૫

ભુંદી છે નાચ રંગની મજલીશ નિપટ જહાંમા
 લાનત છે રોઝ નાઝીલ હર રાગના મકાંમા
 ફીટકાર છે ખુદાની તે જાગપર અયાંમા
 હરગીઝ ન રેહુ શુન્નાની મજલીશ કરે અમાંમા
 જે જાગ હોએ શુન્નાની મજલીશ વહાં ન જાશે
 નહીં તો અઝાબ અંદર શબમા સરીક થાશે

૩૬

આદમ નખી થગાઇ ઇમલીશના મકર પર
જન્નતથી આપ નીકલી આવી પડા ઝમીં પર
શર મશત થઇ ખુશીમા ઇમલીસ વોહ સૂતમ ગર
અકશામ ના નીકાલી રાગો કરાયા અકષર
ખાટીલના રાગ સુનવું ઇમલીશની રશમ છે
રાગોના લોગો શરવે ઇમલીશની કીશમ છે

૩૭

મસહુર છે રીવાયત શખ્ખીર ગંજ નુદરત
આયા યઝીદ પાશે વોહ અઝ રહે ઝુર રત
પીતો થો વોહ ખમરને ઇમલીશ શીલ હુકીકત
ગાતો થો એક મુઝન્ની રાગોને બા મલાહત
દેખી હુસૈન બોલા મલઉનની આખીદ અત
તલવારના શીવા નહીં આપું તુને મેં બે અત

૩૮

દેખી યઝીદથી આ રાગોની નત અબા હુત
ઓર ખમરની શરાશર દેખીને બશ કમા હુત
ઇમલીયાર કીદી પોતે શખ્ખીરયે સહાદત
બેઅતના આપો હુરગીઝ ગૈરત કરી નીહાયત
શખ્ખીર રાગ ખાટીર માથાને લઇ કપાવી
જે કોઇ હશે હુસૈની નહીં રાગને કરાવી

૩૯

આ તમામ કર નશીહત એક સખશના ફઝલથી
ફુનયા છે બુમલા કાશીર તે ઝાતના અમલથી
દાલા છે શખ હુદુદો નીકલેલા તે અશલથી
તશકીન છે ઝમીનને ઇમદા ઇ વોહ જબલથી
યાકુબ સેહ ઝકીના યુશુકથા યે ખુલાસા
મેહબુબ કીબરિયાના મેહબુબના યે ખાશા

૪૦

૧. જમુલ હુદા લકખ છે કુદશી લકખ અજખ છે
 ઝો શાફના બના ગીર જેહના અજમ અરખ છે
 શુરજથી ઝીયાદા અઝહર જેહના હશખ નશખ છે
 ખાને કરમના ગોહર લાસક દુરે અદખ છે
 ખાલાથા આશમાંથી વોહ ખામે મક રૂમતના
 પાયાથા ચારો મોહકમ વોહ કશરે મર હમતના

૪૧

ખુર સીદથા દર ખસાં આકાશે સરૂ રીના
 દરયા બે કરાં થા લખરેઝ પર વરીના
 ચાકુતથા ને નીલમ કુદરતના જોહરીના
 ઈકબાલથા અઝલથી જેહના શીકન દરીના
 મુલદના દીનથી જુમલા તારાના શજદા ગાહથા
 એહલે કમાલતોના લારૈખ તકયા ગાહથા

૪૨

મુલકે ફઝી લતોના ચક્તા હતા શીકંદર
 જુલમાતે ગુમ રહીના થા રેહ નુમાઈ રેહખર
 નાશુતના શદ્દથી લાહુત થા ચે ગોહર
 તારીફ સું સું કરચે કીરતાર થા બનાગર
 તુરખતમા એહની ઉતરે તુરખતને નિત સરફ છે.
 તુરખતને દેખી અઝ બશ ઇફલાકમા અશફ છે

૪૩

દુનયામા આપ આવી દુનયા થી કીદી ઉઝલત
 એહવા ખફ થા ચહાંથી આખી ન ચહાંની લીઝત
 મરવા શીવા નથી કઈ વોહ પારશાની હાજત
 ચહાંથી કુદશમા જીવાનીથી હમે સા રગખત
 ઉમ્મેદના મુટાળીક ઈબદાઈ થઈ શીધારા
 એહની જુદાઈથી છે હર જીવમા અંગારા

૪૪

દાવતના બાગના થા વોહ નખલ બંદ ચક્તા
 દેખવું જહાં વલેકીન દેખા ન એહના હમતા
 તારીફ જે કરો તે કેહવાએ એહમા ખરખ
 જન્નતના જે મદારજ તેહમા છે રોઝ ચડતા
 ખુલદે ખરીંમા જેહના પોંહચેથી થઈ મશર રત
 એહની શીરાકથી છે ફુનઆના દીલમા હશરત

૪૫

શેકુલ હુદા અજબ છે જેહના ખલક હુમાયુન
 હશતીના છે શદ્દ થી બેમુત્ત દુરરે મકતું
 ઇકબાલના ગીરામી મીલાદના છે મેમુન
 આત્રે નખીની દોલતના છે અમીન વમામુન
 સાહીના હક્ક પુસતથી જે સાહુના ધરાના
 છે કો વરે મુલગ ખખ યે શરમદી અટાના

૪૬

શાપદેઅલી છે આત્રા ઇફલાકની કિમ્મ થી
 શીર દોશ મુક તખીશ છે યે સાહુની સીયમથી
 પેદા કરે છે દીની પેદાસની અદમ થી
 એહની શીક્ત રવાં છે હર લોહ પર કલમથી
 હર મુસ કીલોની કુંચી જે સાહુની જગાં છે
 મખ ઝન ફવા મદોનો જે પીરનો ખયાં છે .

૪૭

ગર દીશ છે ઘાઇલોને મરહુમ છે જેહની રેહમત
 હૈરાન ગુમ રહીનો છે નુર એહની હીકમત
 માથા ઉપર અઝઝથી છે ફુજ ફુલાહે વેહ દત
 ગારત છે ચરખે ગરદું દેખીને એહની હીમ્મત
 ઇમાનના જહાનમા યે સાહુ ના જહાંદાર
 હર ગીઝ થયા ન થાયે જહાં લગ છે ચરખે દબાર

આઠાવતુલ હુદાના કુલ મુખીનો હુદુ દો
 દાખનું લખને પેહલે શાદીકઅલી વગીલો
 શેકુલ હુદાના આગે નત નત તુ કરીને થજદો
 કર અરઝ એ સહન સાહે જે હોએ ખટાયે બખશો
 તેથ્યબ ધમામ આગે પોંહયાવી અરઝ માહરી
 કુદશીથી લઈ કરાએ ખાકીને રશતા દારી.

તમામ શુદ્ધ.

આ મજસુઆ અંદર જીતલી નશીકુત છે તેહની
લીસ્ટ:—

- ૧ થાત ગુરૂ કરમાવી ગયા તે લીખ હીર દાની તખતીમા
- ૨ શુની લે દીલના કાનોથી તુ હીકમતની કહાનીને
- ૩ એક પક્ષ તુ મત ખુદાને એ અંદા વીશારજે
૪. સમંદરથી જે કોઈ ગામરને ભરશે
- ૫ તકદીરની કમાનથી એ લોગોના ગહાં.
- ૬ દુનયા છે ચારો ખેરથી ખાલી લાખેર લોગોની એકુમા
હવા છે
- ૭ શુનજે તુ કાન દઇને શુનવામા છે ભલાઇ
- ૮ સર કાવ તુ ગફલતની ચીરખીને બશીરતથી
- ૯ એ દીલ તુ નામ જપ હીર દે ખુદાના
- ૧૦ મુકદ્દ દર છે હયાતી હર બસરની
- ૧૧ તમન્ના જે બસરની યહાં બકા છે
- ૧૨ જે શાંશ મુકદ્દ દર છે હરરોઝ તે ગુઝરે છે
- ૧૩ કર નરમ ખોદે ખુદાથી જીવની ફાલાલી
- ૧૪ આ આલમે દુનયામા જીતલી કે ઇમા દત છે
- ૧૫ હીકમતના મુતાબિક પેદાશ કિબરીયાની

સરવે મુમીનીન ભાઈઓની જનાબમા ઇલતીમાય
છે કે જે શાહીબોને આ મજસુઆની જરૂર હો તે શા ફીમો
નીચેના સરનામેથી મંગાવી લેવા તથા દેશે. એક નંગના
મંગાવનાર સાહેબની જનાબમાં અરજ છે કે પોસ્ટમાં ટી-
ફીટો મોકલી આપવી જે નંગથી વધારે મંગાવનાર સાફ-
બને વી. પી. માં મોકલવામાં આવશે.

વેપારીને ફાયદેથી મોકલવામાં આવશે તાત્કાલિક મંગા-
વવું. ધનાજ કમ નુસખા છે.

એહનો બીજો ભાગ પન નજદીકમાં છપાવીને અને
બીજા પન અરબી ક્રીતાઓ પન હરવકત મોઝુદ રહે છે
અને ઉરફ અંખુન અને ગુજરાતી હરફોના નોહા મરશીયા
વજેશ વજેરે મલશે બુજ લીચત નીચે મુજબ છે:—

	ફ. આ. પા.
મુજમુએ નશાએહ ભાગ પહેલો	૦—૮—૬
ભાગ બીજો	૦—૮—૬
નેહરે ગમ	૦—૬—૬
ગુલશને માતમ	૦—૫—૬
મસાદખે પંજતન	૦—૪—૬
ગુલખર કુશેની	૦—૫—૬
ગુલખર પંજવન	૦—૩—૬
ગુલખર કરામત	૦—૫—૬
શહાદન નામા	૦—૩—૬
શમુમે ગમ લાગ પહેલો	૦—૫—૬
ભાગ બીજો	૦—૩—૬

મળવાનું ઠેકાણું:—

એહમદહુસેન મુલાયમહુલઅલી.....મંદરોર.
એહમદહુસેન મુલાયમહુલઅલી, જુના બબર
ઢાહોદ.

ધી ગુજરાત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. સોમાલાલ મંગળદાસે છપ્યું.
પાંચકુવા—અમદાવાદ.

